

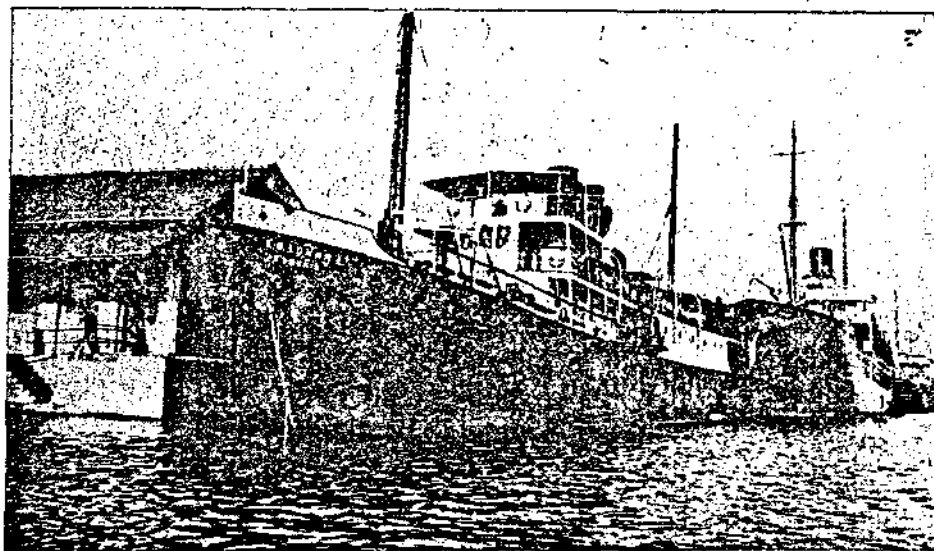
ВОРСКИ СГОВОРЕ

ГОДИНА V. — БРОЙ 10.
Варна, Декември 1928 год.

Урежда
Книжно-просвѣтния отдѣлъ на
Българския Народенъ Морски Сговоръ

Редактори:
Проф. Я. Арнаудовъ
Добринъ Василевъ
Лало Христовъ

Главенъ редакторъ:
Сава Н. Ивановъ.

Новитѣ параходи „Евдокия“ и „Бургазъ“ въ Варненското пристанище.
Фот. Яганчиянъ 1928 г.

Телефонъ 326.

Строежъ на кораби и всички видове лодки като:
МОТОРНИ, РИБАРСКИ, СПОРТНИ, ЛУКСОЗНИ, ПЛАТНОХОДНИ и др.

Строежъ, монтажъ и поправка на всѣкакви видове машини и инсталации.

Специаленъ отдѣлъ за желѣзни конструкции, резервуари
и електрожеини заварки.

Гарантирана вѣща и прецизна работа при най-конкурентни цени.

10-2

Телеграфически адресъ: ЗОЛАСЪ — ВАРНА.
Телефонъ № 58. Пощенска кутия № 20.

Представители на:

DEUTSCHE LEVANTE LINIE, HAMBURG

Редовна служба отъ Хамбургъ, Бременъ, Анверсъ за Срѣдиземно и Черно морета.

JOHNSTON LINE, LIVERPOOL

Редовна служба (всѣки 20 дена) отъ Анверсъ, Ливерпулъ, Суансий за Срѣдиземно и Черно морета.

GUNARD LINE, LIVERPOOL

Ежеседмична служба, съ бързоходни кораби отъ Глазковъ, Ливерпулъ, Суансий за Срѣдиземно и Черно морета.

MOSS LINE, LIVERPOOL,

Ежеседмична служба, съ бързоходни кораби отъ Глазковъ, Ливерпулъ, Суансий за Срѣдиземно и Черно морета.

10-2

6-2

КЪМЪ МОРЕТО И ДУНАВА ЗА НАПРЪДЪКЪ !

Година V
Брой 10
Декемврий 1928 год.
гр. Варна.

Годишенъ абонаментъ:
за България . . . 140 лева.
за чужбина . . . 170 лева.
Отдѣленъ брой 15 лева.

Урежда
Книжно-просвѣтния отдѣлъ
Главенъ-редакторъ:
Сава Н. Ивановъ.

Нашия конкурсъ за написване цикълъ отъ морски пѣсни.
(Удобрени творби за отпечатване въ списанието Морски Сговоръ.)

Иванъ Ив. Таманджиевъ.

ВАРНА.

Пристанището вечеръ.

Тукъ спиратъ кораби далечни
да търсятъ миренъ сънъ, покой—
подобно морски птици — вечно
въ борба съсъ бури, вѣтъръ, зной. —

Възправа се подъ луненъ блѣсъкъ
гора отъ мачти и платна —
и гдето днесъ бѣ шумъ и трѣсъкъ,
цари безкрайна тишина. —

Въ безреда кораби и лодки
и въ сънъ отдѣхващи весла —
надъ тѣхъ луната свѣти кротко
презъ тънка призрачна мъгла. —

Трептятъ златисти отражения
надъ тъмната безбрѣжна ширь —
и сѣкашъ смѣтни привидения
изпълнятъ тоя страшенъ миръ. —

Въ далечината фартъ свѣтна
и като тайнствена звезда
разтла пѣтека златоцвѣтна
върху спокойната вода. —

Море, луна, неясни линии,
и като че стои предъ менъ
старинна нѣкаква картина,
въ чиято прелесть съмъ плененъ. —

Прорѣза въздуха сирена
дори до синкавия сводъ —
и, блѣсналъ гордо и надменно,
отплува въ мрака параходъ. —

ОТЪ „КАРАНТИНАТА“

Разсѣкохме воднитъ свѣтнали бездни
и спрѣхме отвждъ —

задъ лодката мълкомъ безследно изчезна
незнайния пѣтъ. —

Морето — спокойно, лазурно и синьо
облѣхва ни съ хладъ —
морето е синя трептяща коприна
до Евксиноградъ. —

Гаснѣе, издѣхва въ простора далече
и чезне деня —
отново разлива пакъ лѣтната вечеръ
покой, ведрина. —

Въ тихия погледъ на твойтъ нежни
и свѣтли очи —
бездѣнно, кристално, безъ край, безметежно
морето мълчи. —

Вълна отъ възторгъ въвъ гърдитъ прилива,
огромна вълна —
и леки крила ни отнасятъ въ щастлива
палечна страна. —

... А Варна е приказна бѣла царица
на срещния брѣгъ, —
и залеза въ пурпурна свѣтла ивица
целува я пакъ. —

РИБАРСКИ ХИЖИ.

На августъ горещото слънце прижула
и въ пурпуръ несетно къмъ заникъ клони —
морето безбурно следъ снощната буря
потрепва въ едва доловими вълни. —

Съсъ сламененъ покривъ надъ радостъ и грижи,
съсъ простъ и отруденъ животъ непознатъ
приведени, низки рибарскитъ хижи
надлъжъ по брѣга разпрострѣни мълчатъ. —

Ни полѣхъ на вѣтъръ, ни тихия плѣсъкъ
на синя въ брѣга налетѣла вълна —

стои неподвижно край бѣлия пѣськъ
изтеглена лодка съ свити платна.

Край нея рибаръ съ безгрижно лице,
че утре ще гони далечни безбръжия,
подсвирва и кърпи съ съ груби ржце
отъ ловъ натежала и скъсана мрежа. —

А заника багри планинския хребетъ
и низкитѣ пламенни хижи злати —
и лодка съ развети платна като лебедъ
далече надъ морскитѣ бездни трепти. —

ПОСЛЕДЕНЪ ДЕНЪ.

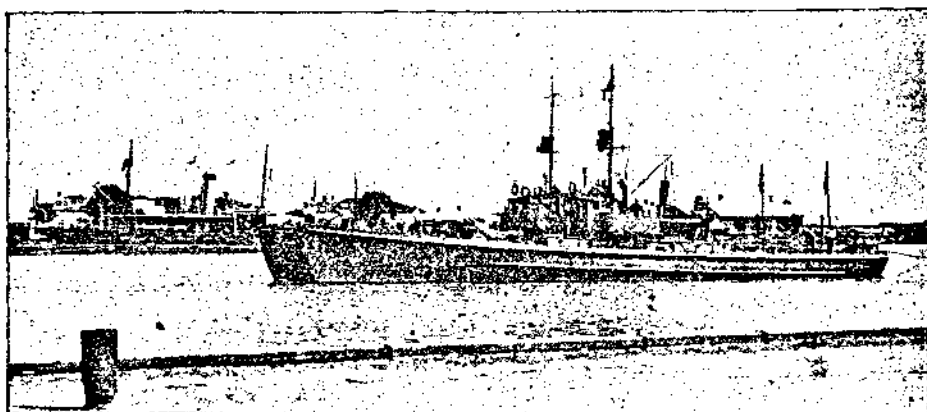
Листата отъ клонкитѣ слитатъ въ нозетѣ ни
край масата тихи седимъ —
подъ сводъ отъ листата отъ клонки приплетени
въ забрава и въ унесъ мълчимъ.

Безлюдна и пуста сега е градината
погънала въ багри и миръ —
край тебе така не видѣлъ бихъ годинитѣ
и въ тебъ бихъ се взиралъ безспиръ. —

Гори на ржката ти златния пръстенъ
и синия камъкъ блести —
цѣлувамъ до болка любимитѣ прѣсти,
тъй скъпа за мене бѣ ти. —

Вълнитѣ сж лилии въ морето напѣпили,
които брѣга ще срази —
раздѣлата твойтѣ очи ще окъпе ли
съ съ чисти горящи сълзи?

Предъ насъ се разстила пакъ тъй свѣтлосиния
и тихия морски пейзажъ —
и знойното лѣто тъй мигомъ омина,
че всичко бѣ сѣкашъ миражъ.

Българскитѣ полицейски кораби „Черноморецъ“ и „Бѣломорецъ“ въ Сулинското пристанище, презъ време на пътуването имъ отъ Варна за Русе. 18.VIII.1928 год.

Liga navala Româna.

По примѣра на всички културни страни, въ това число и на България, въ Ромъния е основано културно морско сдружение, почти напълно подобно на нашия Б. Н. Морски Сговоръ. Интересенъ е, обаче, начина на това създаване, който коренно се отличава отъ изникването на нашата организация. Този начинъ е отбелязанъ въ статията на Г. Славяновъ — „Пропаганда на морската идея“ (бр. 7-й отъ сп. Морски Сговоръ отъ т. г.)

Въ Главното Управително Тѣло на Б. Н. Морски Сговоръ е полученъ учредителния протоколъ за основаването на ромънската лига, отъ кждето можемъ да дадемъ нѣкои допълни подробности за начина на създаването ѝ. Учредителното събрание се е състояло на 22. мартъ т. г. въ приемния салонъ на Търговската камара въ Букурещъ. Събранието е било много тържественно; станало е въ присъствието на князь-регента Николай, на княгиня Илеана, на редица министри, генерали, общественици, висши чиновници, журналисти, професори и изобщо на елита на управляваща и мислеща Ромъния.

Прочетени сж били главнитѣ уставни положения на лигата, които, по отношение целоститѣ на сдружението, представляватъ почти копие отъ целоститѣ на Б. Н. Морски Сговоръ, изложени въ устава и конкретизирани въ дейната програма на сжщия, съ тоя разлика, че ромънитѣ, въ добавкъ на всички други задачи, си поставятъ и засилването на военниятъ флотъ, задача, която ний и да искаме, не можемъ да си поставимъ.

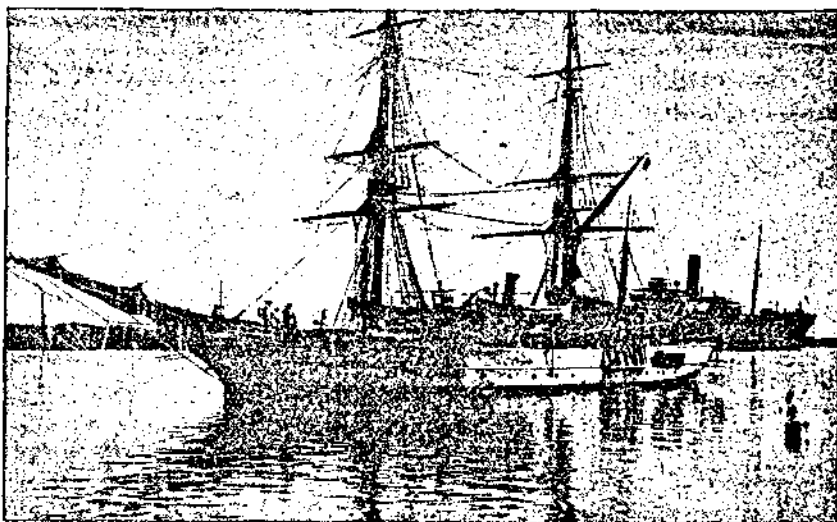
Следъ приемане основнитѣ положения, при силни аплодисменти, е билъ обявенъ за почетенъ председател на лигата кралъ Михай, а за покровителъ — кралица Мария. По този случай, вице-адмиралъ Ба-

леску е съобщилъ на събранието, „че Нейно Величество Кралица Мария, желаеи да даде доказателство за интереса, който питае къмъ Лигата, обещава една чудесна статия отъ впечатленията ѝ за морето, озаглавена — „Какво представлява морето за менъ“, за да бжде публикувана въ списанието на Ромънската морска лига“. Вице-адмирала е изказалъ своята благодарностъ на кралицата за тоя даръ, който счита „за единъ бисеръ на ромънската мисль“.

Следъ това сж били провъзгласени за почетни подпредседатели — принцесата-майка Елена, принцеса Илеана, принцъ-регента Николай, министрите — Ц. Аржетояну (на земледѣлието), генералъ Паулъ Анжелеску (на войната), Д-ръ Лупу и Щелянъ Попеску, корпусния генералъ Презанъ, митрополитъ Пименъ и дивизионнитѣ генерали И. Поповичи, Хиоту, Контеску и Е. Николеану.

За почетни членове сж били провъзгласени — Гр. Франку-Ясци и генералъ Мирческу, бивши министри, князь Басарабъ-Бранковeanу, Маркизь de Belloy, професоръ Д-ръ Антипа (европейски каацитетъ-ихтиологъ и съ грамадни заслуги като директоръ на риболовството въ Ромъния), главния инспекторъ Н. Т. Стефанеску, генералитѣ Референдару и Гаванескулъ, Бибеску, Г. Попеску и Ц. Бузила.

За председател на лигата е билъ избранъ министра на войната, генералъ П. Анжелеску, за подпредседатели — вице-адмиралъ В. Скордея, началникъ на флота и вице-адмиралъ Констан. Балеску, за главенъ секретаръ — капитанъ I р. Н. Паисъ и за членове-съветници на изпълнителния комитетъ — контъръ-адмиралъ Иоанъ Коанда, университетския професоръ Маринъ Стефанеску, главния директоръ на воднитѣ съобщения — инженеръ Иоанъ Вардала

Ромънския учебен корабъ „Мирча“.

и капитанитѣ І.р. Анжело Теодореску и Иоанъ Баланеску (началникъ щаба на флота).

Въ централния и контролния комитети влизатъ още: двама конгръ-адмирала, двама генерали, петъ капитани І.р., единъ професоръ, единъ журналистъ, единъ директоръ, двама адвокати, четирма инженери, единъ лѣкаръ и други видни лица.

Централния комитетъ трѣбва да брои най-малко 25 и най-много 50 члена.

Следъ прочитане на устава, капитанъ І.р. Баланеску е съобщилъ за дадената на лигата подкрепа отъ княгиня Илеана, която е внесла 45,000 леи, събрани отъ продажба на значки и записване нови членове.

Княгиня Илеана е предложила и събранието съ бурни рѣкоплескания е приело за празникъ на лигата — 15 августъ, Св. Мария, който ще се празнува като день на морето. (На 15 августъ т. г. деня на морето е билъ отпразднуванъ въ цѣла Ромъния и сж били събрани голѣми материални сръдства за лигата.)

На 8. мартъ т. г. Букурещкия Окръженъ Сждъ е обявилъ лигата за юридическа личностъ.

Ето по-важнитѣ цели и задачи на лигата, както тѣ сж посочени въ учредителния протоколъ:

а) Да развива непрекъснато и въ всички направления морската мощъ на ромънския воененъ и търговски флотъ, рѣчнитѣ и морски пристанища, изходящитѣ пѣтища по морскитѣ брѣгове и плавателнитѣ рѣки и пр.

б) Да се бори за реализирането морската програма на националния флотъ и морска авиация.

в) Да култивира, разпространява и поддържа между всички ромъни обичаѣта къмъ въпроситѣ и живота на морето.

г) Да изучава и взема решения въ връзка съ националнитѣ интереси въ всички икономически и технически проблеми, засѣгащи народното море и плавателнитѣ рѣки.

д) Да формира едно голѣмо морско съзнание, развивайки и насърчавайки изучането на навигацията,

морския гребенъ и вѣтроходенъ спортъ, морски състезания, обучение въ плаване и пр. Пѣтувания по плавателнитѣ рѣки и море и организирането на голѣми морски пѣтешествия.

е) Да сждейства за създаване на институти и училища за подготовка на офицери, моряци, механици, пилоти, нуждни за военнитѣ кораби и ромънския търговски морски и въздушенъ флотъ.

ж) Да създаде интензивенъ морски животъ по брѣговетѣ на морето и да развие търговията и индустрията съ риболовството.

з) Да настоява и подкрепя създаване на сдружения и дружества, граждански или каквито и да сж тѣ, които би имали за целъ да използватъ трафика съ морски единици по вода и по въздуха, създаване инсталации по пристанищата, канали, фарове, радио-фарове, семафори, спасителни постове и станции, както и всичко необходимо въ връзка съ нуждитѣ за сигурността на плаването.

и) Да подкрепи създаването на корабостроителници (докове), морски арсенали, постройка на военни и търговски кораби — рѣчни и морски, хидроплани, както и всичко друго, което е нужно за създаването на единъ силенъ флотъ.

к) Да създаде и подкрепи създаденитѣ кредитни морски институти и помощни фондове за подпомагане на моряцитѣ.

л) Да създаде единъ институтъ за изучаване на хидрография и океанография въ Черно море, като се влезе въ връзка съ подобни институти въ странство.

м) Да се създаде една академия за изучаване висшитѣ морски науки.

Създадената по такъвъ начинъ ромънска морска лига, безспорно ще има, както всѣкжде другаде, мощната подкрепа на всички централни държавни учреждения и сигурно тя бърже ще регистрира голѣми успѣхи въ своята деятельность. Въ това едва ли можемъ да се съмняваме, като имаме предъ видъ грамадния успѣхъ на чуждитѣ организации, които вървятъ и се развиватъ по сжитѣ пѣтища, по които трѣгва днесъ Ромъния.

Г. С.

Изгледъ отъ Сулинското пристанище.

Кирилъ Христовъ.

МОРСКИ БОИ.)*

Богъ знай отъ где въ такъвъ се день изврѣ
 Морякъ единъ, отъ Варна. Мраморно море
 Дошълъ да види — вѣвъ Родосто право.
 „Бре Божидаде! Живо — здраво!
 Та отъ кога си станалъ ти морякъ?“
 И докторъ Начо си оправи пакъ
 Пенснето костено, и го поведе
 Къмъ болницата си. Момчета бледи
 На зимно слънце се печаха въ ширний дворъ
 И си приказваха. Въ мигъ секна разговоръ:
 Тѣ зѣрватъ доктора и госта.
 „Я! Български морякъ!“, „Не ни е проста
 Намъ работата: имаме си ний
 Моряци!“, „За напредъ сж, що сж дни:
 Кой знае, може би ще дойде време
 Дори на Англия да се опреме...
 Закачки, смѣхъ. Единъ презъ другъ
 Натрупаха се около имъ. Тукъ
 Маринчо Маринъ отъ невидѣло изкочи,
 На жеравъ шия иззадъ другитѣ проточи.
 Глава овързана. Разбута той
 Тозъ — оногозъ. Мжжле край него педя-бой
 Промъкна се и то... Ха, Дочо Керкенека!
 Моряка искали да видятъ. Нека.
 „О, Божидаде!“ — двамата завчасъ
 Развикаха му се, теноръ и басъ.
 И друсатъ се ржцетѣ (Дочо лѣва —
 Че дѣсната я нѣма — му подава).
 „Е, думай! — викатъ. — Чу се, че си билъ
 Ти май „Хамидието“ потопилъ!“
 Смѣхъ, викове. „Разправай де! Какъ стана?“ —
 Бѣ заповѣдь. Я да го отърве
 Сега и докторътъ! Ей носятъ столове,
 Триножничета, пейки. Оградени
 Бидоха околвръстъ. Где ще се дѣне!
 Усмихнатъ, бледнитѣ лица
 Озърналъ, чуй той тѣхнитѣ сърдца
 Какъ тупатъ бързо — бързо! Вижъ очитѣ
 Горятъ отъ любопитство, по странитѣ
 Изкача руменецъ. И младиятъ поетъ
 Започна тѣй, самъ отъ вълнение обзетъ:
 „Момчета ние сме се много пжти били
 И не единъ сме врагъ въ дънъ-земе провалили.
 Но по море, откакъ народъ сме на свѣта,
 За пръвъ си пжть опитахме честъта.
 Като се съ турцитѣ започна, въ нашта Варна
 Не мина день да се не мѣрна
 Отъ Калиакра до носъ Емине
 Бронирано чудовище. Поне
 Да имаме ний топче далнобойно,
 Та да го поздравимъ съ „малаче“ сладкопойно...
 Стоимъ и зѣпаме, топейки се отъ ядъ.
 Помъкнали се тѣ нататъка, димятъ.
 Па знаемъ ний, защо на коритата наши
 Отсичатъ пжтя. Не че тѣхъ ги нѣщо плаши,
 Да не потеглиме и по море!
 Тамъ друго има, знаемъ си добре:
 Тѣ пазятъ параходитѣ, които —
 Не е то скрито —
 Пренасятъ отъ Кюстенджа въ Цариградъ
 (И вижда цѣлий християнски свѣтъ!)
 Германски дарове на Турция: топове,
 Гранати, пушки по-добри, по-нови,
 По — смъртоносни отъ онѣзъ, що намъ
 Продали сж — и бързамъ тамъ

Ведно съсъ стоката на Сатаната
 Германски воини, съ възторгъ въ сърдцата,
 Да уредятъ за българитѣ моръ
 По-сигуренъ! Какъвъ позоръ!
 Ний гледаме и се топиме,
 И дириимъ нѣкакъ да ги нагласиме...

„На душегубеца то бѣ срещу дена —
 Архангелъ Михаилъ. Да спомена.
 Че ний не знаехме, какво сте си отзели
 Отъ Цариградъ, и Ви завиждахме; и цѣли
 Горѣхме отъ желание, тозъ день —
 Да бжде и за насъ той необикновенъ:
 Преди да влѣзете вий вѣвъ Света София,
 Да сторимъ нѣкоя голѣма поразия.
 Явили бѣха ни, въ Кюстенджа тѣзъ дене
 Товарѣли топове и коне
 Въ англо-египетскитѣ „Акъ-денизъ“ и
 „Кара-денизъ“ — все тѣзъ чеизи
 Германски... И решихме: пжтъ
 Днесъ нашитѣ корита на тѣхъ да отсекатъ!

Небето съ перести бѣ облаци покрито.
 Сѣй месечина презъ най-ситно сито
 Прахъ сребърненъ; едва мжждѣй.
 Морето бавно се люлѣй
 На едри плоскости, безъ пѣнни прѣски.
 „Летящий“, „Смѣлий“, „Строгий“, „Дръзкий“ —
 Черупки орѣхови наший флотъ;
 А дириимъ бой на смъртъ и на животъ.
 Безшумни призрази въ ношъта потѣватъ.
 Водитѣ ту се дигатъ, ту се вгжватъ.
 На наший капитанъ днесъ други е гласа,
 Тѣй твърдъ! Съсъ пѣница зелена на носа
 По-бързо миноносцитѣ разсичатъ
 Атлаза на морето. Тѣ се свличатъ
 Все по-натамъ — къмъ Цариградъ.
 Тѣ дебнятъ, тѣ промъкватъ се, слухтятъ.
 Морякъ се покатерилъ по вжжата
 Хе чакъ на върха на мачтата
 И очертава се въ небето той
 Като грамаденъ паякъ; безъ покой
 Срѣдъ мрежата си трѣпка. Где се вира
 Вѣвъ мрака? Нищо погледа не спира.
 И бавно той, на месеца съ праха
 Едва посипанъ, се люлѣе на върха
 На нѣкакво обърнато махало.
 Бѣ полунощъ минало,
 Когато въ синята дрезгавина
 Предъ насъ израстна като планина
 Едно чудовище желѣзно съ две по-малки
 Край себе си. За корита ни жалки
 Противникъ бѣше то голѣмъ:
 Не бѣ транспортъ — воененъ флотъ бѣ тамъ:
 То бѣше броненосецъ великански
 Съ два контраминоносци. По германски
 Тѣ натъкмени сж навѣрно; може би
 И съ офицери нѣмци. Въ димови тржби
 Ний прекратихме пламъцитѣ. Лазимъ.
 Да видимъ на каква беда ще да нагазимъ.
 По-близо, все по-близо. Изведнѣжъ —
 „Хамидие“ било! Де, българине, дръжъ!
 „Летящий“ първи миненъ изстрелъ дава.
 Морето се съ ракети озарява —
 Да ни разгледатъ. Ревнаха завчасъ
 Оттатъкъ пушкала. Надъ насъ, край насъ
 Бѣ праскъ на гранати.
 Ала то твърдостъта ни не разклати:
 Ний доближаваме все повече, безъ стрелба.
 А тѣ... тѣ бѣгатъ! Вижъ сждба!
 Орелътъ се изплашилъ отъ врабчета! —

*) Откъслекъ отъ пѣсенъ VI на неиздадената още голѣма епическа поема „Чеда на балкана“ отъ Кирилъ Христовъ. Първитѣ две пѣсни — около три хиляди стиха — илюстровани отъ художника Борисъ Деневъ, сж турнати подъ печатъ и наскоро излизатъ.

Настигаме ги... Ха сега момчета!
Отъ триста крачки — мина: Най-добре
Съвсемъ отблизо... Нашътъ „Дръзкий“ се наврът
Дори на петдесетъ, отъ къмъ носа му,
И пустна своята тогава само.
Чудовището страшно изрева
И пхна подъ водата своята глава.
Извиваме и се отправяме къмъ Варна.
Що повече? Добре въ носа го „Дръзкий“ парна
По нази пукотъ — ще се одератъ.

Въ зори ний бѣхме въ залива. Пръвъ пжтъ
Изпитвахме, какво е по море победа.
Кой загубитъ гледа!
Пъкъ и тѣтъ сж дребни! Славенъ день!
Единъ артилеристъ въ крака раненъ,
Въ кожуха на единъ котелъ парче граната,
Една повреда дребна на кърмата
И „Смѣлий“, „Дръзкий“ съ по единъ
Пробитъ куминъ.
Това е всичкото! Момцитъ пѣятъ,
Лицата бронзови отъ радостъ грѣятъ.
И има за какво!
Атака минна отъ таково естество
Въ историята на войнитъ морски
Не знай се! Приказки не сж то хорски,
А чиста истина! Каквото е до днесъ
Постигнато отъ другитъ, ний съ честь
Надхвърлили сме го петъ пжти равно!
Това се вика то начало славно!

Разкрѣскаха се като луди тамъ
Ранени, болни. Тѣ такъвъ възторгъ голѣмъ
Еднѣжъ изпитвали сж: подиръ боеветъ
Бунаръ-Хисарски. Въвъ очитъ свѣти
Такава чудна радостъ! Цариградъ
Че имъ отбѣгналъ — тѣхъ сега не ги е ядъ,
И радватъ се тѣ на моряка. Нѣкой каза:
„Момчета, туй на нашата не мяза.
Виждъ, друго нѣщо е морякъ:
Омитъ, избръснатъ, чистъ — не е като малякъ.
Ако коритото пробиятъ — мани:
Завчасъ той рибитъ въ морето ще нахрани.
Но докогато се държи отгоре той —
Животътъ му животъ и боятъ му, е бой.
А ти дави се на Кара-су изъ блатата.
Погледнешъ се — отъ тебъ по чиста е свинята“.
Пакъ врява дигна се, сърдеченъ чутъ е смѣхъ —
Не други подиграва се съсъ тѣхъ:
Сами съсъ себе си — и никой не възкисва.
Тукъ Божидаръ се тѣй намисва:
„И вашето, и нашето — едно:
Не чини. Мръсно е. Току дано
По скоро — горе... Тамъ личи героя,
Въвъ облацитъ, хе! Тамъ бой е боя!
Просторъ и чистота. Ти свѣтишъ цѣлъ.
Ако олучатъ тѣ — падни като орелъ!“

Пакъ викове. Деца игриви.
Дори полуумрѣли — полуживи
Развеселяватъ се и свѣткатъ имъ очи.
„Нали поетъ си е — хвърчи!“,
„Поемска работа!“, „Все тегли го нагоре!“ —
Тѣй добродушно тамъ единъ презъ другъ говори.

Дали за зле, дали бѣ за добре,
Ала отъ Черното до Мраморно море
Легенди дивни се въ окопитъ разправатъ
За поражения на турски флотъ. Тѣ даватъ
Такава вѣра, че отгоре Нѣкой бди,
Щото забраватъ се недавнашни беди.

МОРЕ.

Andantino

Музика: Л. Келеръ

Мо - ре, на тво - я брѣтъ по - знатъ Дой -

дохъ с'при - вѣтъ сѣр - де - ченъ; Съсъ тебъ о - бѣтъ ме

сѣър ... зва сѣвъ. На тебъ съсъ азъ о -

dolce

бре - ченъ. О, какъ въл - ну - ва ми кръвъ - та Про -

сто - ра ти безъ кра - енъ И тво - я хлад - на

a tempo

енъ, И тво - я блѣсъкъ о - ма - енъ!

2. Безпоменъ скитникъ по сѣзга,
Азъ тебъ залюбихъ жадно,
По тебъ си прѣснахъ младостъ
И днитъ безпощадно.
Днесъ пакъ къмъ тебъ лети духътъ,
Море, стихийно свѣта,
До моя слухъ днесъ пакъ кѣнтатъ
На вѣчността недрага. (2)
3. Азъ пакъ се заслушамъ ободренъ,
Вътъзъ вопли непрестанни,
Въгърдитъ твои всѣки день
Бушуватъ урагани.
О, нека вѣчно да ехти
Тазъ пѣсень на борбата,
Въпурпуръ и сѣлзи да блѣсти
Ликътъ на свободата! (2)

Превелъ: Н. Начевъ.

РЪКА ТУНДЖА,

като възможенъ естественъ вътрешенъ воденъ пътъ.

(Извлечения отъ рефератъ, четенъ отъ Ст. Димитровъ на V. съборъ на Българския Народенъ Морски Сговоръ въ гр. В.-Търново на 26.VIII. т. г.)

I.

Плътницата, като факторъ за икономически напредъкъ.

Стопанскиятъ напредъкъ на всѣка страна е въ голѣма зависимостъ отъ развитието на плътницата ѝ.

Българина въ производството си служи съ примитивни съчива, а отъ къмъ вътрешни плътници, които да го свързватъ съ външния свѣтъ, има още много да се желае.

У насъ има около 2,000 клм. желѣзници, които не сж достатъчни. Стремимъ се да строимъ нови, но строежа имъ е не малко недостъпенъ за българската хазна. Такситъ за превозъ по тѣхъ не сж достатъчно достъпни. Шьосетата сж проходими плътници за достигане на желѣзници и пристанища, но строежа имъ е както скъпъ, сжщо тѣй изисква дълго време, а следъ постройката, превоза по тѣхъ е десетки пъти по-скъпъ, отколкото по съвременния вътрешенъ воденъ пътъ по рѣки и искусствени канали. Поради това именно до нашето Черно море и до нашия Дунавъ много скъпо се достига.

По територия земледѣлска Холандия е три пъти по-малка отъ България, но освѣнъ желѣзницитѣ и

бждатъ построени желѣзници и шьосета, но не и водни канали. И азъ мисля, че ние още дълго време ще минемъ безъ водни вътрешни канални системи и че въ тоза отношение нѣма скоро да дойдемъ до използване на водата за нашитѣ вътрешни съобщения.

Понеже тоя въпросъ никога не е билъ застъпанъ, освенъ съ горното отрицателно гледище и понеже, отъ друга страна, той е отъ капитално значение за рационално подтикване на икономическото развитие, умѣстно би било да се провѣри дали не би могло да се освѣтли по другъ начинъ.

Кои отъ нашитѣ рѣки могатъ да бждатъ обектъ за използване като вътрешни водни плътници?

Общата държавна програма по водитѣ, нераздѣлна частъ отъ закона за воднитѣ синдикати, е предначертала:

1) За Марица: „Оправа на рѣката и направа плавателно главното русло отъ границата до-гр. Пловдивъ“;

2) За Тунджа: „Направа на рѣката плавателна въ частта ѝ отъ границата до с. Бинкось“;

3) За Искъръ: „Направа на рѣката плавателна отъ Дунавъ до ж. п. станция Романъ“;

4) За Янтра: „Отъ Дунавъ до гара Г.-Орѣховица“;

5) Сжщото е казано за рѣкитѣ: Витъ, Осъмъ и Провадийската рѣка.

Държавата е фиксираа горната програма, но до днесъ нищо не е предприето. Вѣроятно, тя свързва разрешаването на тоя въпросъ съ предварителната корекция на изброенитѣ рѣки и снабдяването имъ съ постройки по типа на европейскитѣ плавателни рѣки, по които се движатъ плавателни сждове съ 200 до 2000 тона водоизмѣстимостъ, т. е. коритото на рѣкитѣ е отъ 2 до 10 м. дълбочина.

Всѣки може да набележи главнитѣ елементи, които трѣбва да проявява

дадена рѣка, като я наблюдава съ просто око и съ огледъ да се създаде вътрешенъ воденъ пътъ. Тя трѣбва да приежава:

1. Непрекжнатъ дебелъ пластъ вода, въ който потопени плавателни сждове съ водоизмѣстимостъ отъ 10, 15 и 20 тона безпрепятствено да могатъ да плаватъ съ товаритѣ си, т. е. минималната дълбочина да бжде надъ 40 с. м.

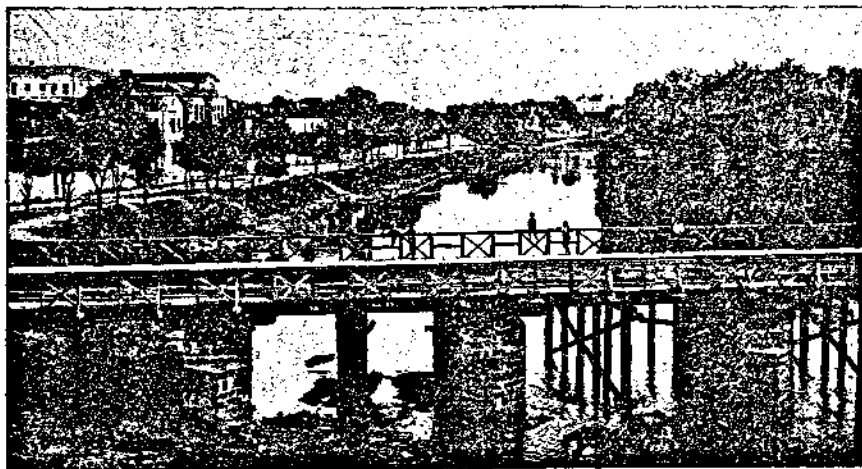
2. Бързината на рѣката да бжде преодолима, т. е. нормалното течение да не бжде по-голѣмо отъ 7 клм. въ часъ.

3. Да нѣма прагове, непроходими за плавателнитѣ сждове;

4. Дължината на рѣката съ изброенитѣ условия да съответствува на дължинитѣ на плътницата, т. е. да бжде надъ 50—100 клм.

5. Най-сжщественото за нашитѣ бързо-отичащи се рѣки: дебита (протичащата вода) да не намалява до размѣръ, щото експлоатацията да става невъзможна за повече отъ половината на годината.

Ако горнитѣ условия сжществуватъ като природенъ даръ по нѣкоя отъ нашитѣ рѣки, естествено

Рѣка Тунджа при Ямболъ.

Фот. К. х. Радноновъ.

шьосетата си, първата е кръстосана съ 5070 клм. плавателни рѣки и канали, по които — сравнително нашитѣ сухоземни плътници — тя изнася произведениата си почти безплатно до своитѣ икономически възели: ж. плтни централи и морски кейове.

Сжщото е съ индустриална Белгия, която освѣнъ гжстата си ж. п. мрежа и шьосета, има и 2000 клм. плавателни рѣки и канали. Така почти съ всички други напреднали страни на Европа.

Ефтинитѣ превозни плътници сж най-важнитѣ фактори за намиране пазаръ за производството, а измежду всички, воднитѣ плътници сж най-ефтинитѣ съобщителни срѣдства.

Вътрешни водни плътници по настоящемъ у насъ не сжществуватъ.

Инж. Т. Романовъ, съ реферата си на конгреса на инженеритѣ презъ 1921 г. поддържа:

„Нашия народъ ценя предимно сухоплътнитѣ и главно желѣзоплътнитѣ съобщения и тачива иска той. Въ насъ нѣма едно масово производство, което да иска непременно ефтинъ, на макаръ и бавенъ воденъ транспортъ. Затова навсякъде и всѣки пътъ вие ще срещнете делегации, които искатъ да имъ

е, тя да може да се използва като воденъ път въ самобитното ѝ състояние.

У насъ р. Марица се счита като най-пълноводна и винаги, когато става въпросъ за използване на рѣка като вътрешенъ воденъ път, погледитѣ на всѣкиго се съсредоточаватъ къмъ нея.

Безспорното е, че тя е най-пълноводната, но елементитѣ на плавателностъ, описана по-горе, липсватъ при Марица: презъ по-големата частъ отъ годината воднитѣ ѝ пластове сж тънки; по нея се срещатъ много пѣсъчни прагове, коритото ѝ е разлато и струитѣ ѝ се преливатъ изъ коритото отъ прагъ на прагъ; сжщо тѣй тя е запречена съ по-вече отъ 100 воденични бента. Поради така изброенитѣ препятствия, въпросъ за плаване по нея не може да става, безъ предварителна корекция и съоръжения за надебеляване на воднитѣ ѝ пластове.

За констатираната действителностъ по Марица нѣма две мнения, но заключението отъ това, че и по-маловодната отъ нея Тунджа е сжщо тѣй неизползуема въ плавателно отношение, е неправилно, понеже режима на тия две посестрими не е свършено еднакъвъ.

II.

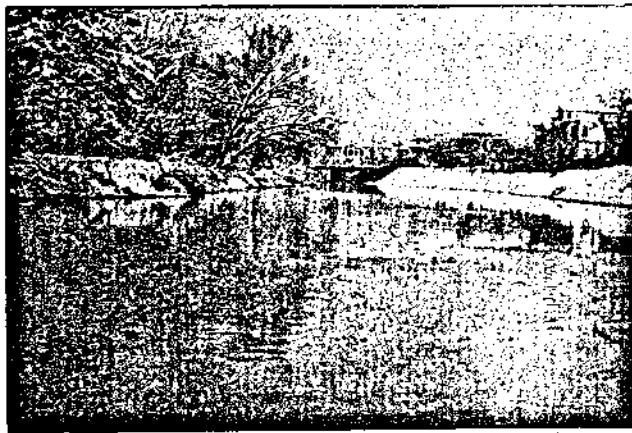
Наблюдения и опити за плаване по р. Тунджа.

Наблюдавана отъ гледна точка на плавателно използване, по Тунджа се констатира въ благоприятни елементи:

1) Коритото ѝ е около 2½ пѣти по-гѣсно отъ онова на Марица, поради което воднитѣ ѝ пластове текатъ надебелено;

2) По нея нѣма пѣсъчните прагове, каквито сжществуватъ по Марица;

3) Отъ желѣзо-пѣтния мостъ надъ гр. Ямболъ до турската граница, на протяжение около 100 клм.

Рѣка Тунджа при Ямболъ презъ зимата.
Фот. Ив. Д. Ивановъ.

всичкитѣ воденични бентове сж 21, отъ които 13 миналата година бѣха отчуждени и унищожени.

4) Между градоветѣ Елхово и Ямболъ, отдалечени единъ отъ другъ 38 клм. по шосе и свързани съ р. Тунджа, днесъ сжществуватъ само три воденични бента, чийто отчуждаване и унищожаване е предстояще.

5) Между тия два града Тунджа представлява самобитенъ воденъ каналъ безъ прагове и въ продължение на около 7 месеци презъ годината (отъ декемврий до края на юний) воднитѣ ѝ пластове не оставатъ по тънки отъ 60 см., т. е. по тѣхъ биха могли да се движатъ плавателни сждове съ товари по 10, 20 и 30 тона.

Лжкатушенето на Тунджа, какъвто е изобщо режима по рѣкитѣ, не я издѣлжава съ повече отъ 20 клм. отъ шосето между градоветѣ Елхово и Ямболъ.

Такива наблюдения презъ 1919 и 1920 год. дадоха подтикъ да се опита практически дали не може да се устрои возене на дървенъ материалъ по Тунджа въ ония промеждутѣци, кждето тя е запрѣчена съ воденични бентове.

Ямболската общинска гора, презъ която Тунджа протича, е отдалечена 6 клм. отъ гр. Ямболъ и представлява депозитъ за свличане на дърва по течението въ града.

По главното корито — замисления воденъ път — сжществуватъ два воденични бента. За избѣгването имъ, бѣ приспособенъ ржкава, идящъ отъ гората, по който нѣма припятствия, но който е забентенъ въ гората при главното корито, за да не протича въ него вода, освенъ презъ време на високитѣ тунджански води. За обезпечаване на вода въ него презъ време на возенето, съ разрешение на техническата властъ, бѣ изработенъ каналъ за пускане на вода само презъ време на возенето.

Дървата се товареха на връзки по 8—10 кубика между два свързани плавателни сжда, направлявани по течението отъ двама работници. Едновременно пѣтуваха по 6—7 връзки т. е. по 60—70 кубика дърва.

Следъ разтоварване на дървата въ града, всѣка двойка работници изтегляше разтоваренитѣ сждове съ вжже на ржка, по брѣга срещу течението до горската скеля, отгдето на следния день се повтаряше описаното возене.

Стопанитѣ на воденицитѣ въ този районъ счетоха, че такъвъ единъ способъ на возене може да подпомогне назрѣлия въпросъ за отчуждаване на воденичните бентове и шумното имъ противопоставяне принуди техническата властъ, която бѣ разрешила вземане на вода отъ главното корито чрезъ канала, последния наново да бжде унищоженъ.

По необходимостъ, возенето трѣбваше да се примѣсти по главното корито и разтоварването на дървата отъ рѣката да става на 2½ клм. вѣнъ отъ града при водениченъ бентъ, отгдето дървата се претоварваха на кола и по мѣчно-проходими пѣтища се насочваха къмъ града.

Возенето по рѣката, макаръ и съ голѣми щети, бѣ наложително да продължи, за да се удостовѣри действителността, че по р. Тунджа може да се газии плавателно.

И наистина, отъ м. ноемврий 1919 год. до м. май 1920 год., презъ което време товаренето върху Тунджа продължаваше, се установи нагледно, че въ тоя си районъ Тунджа има непрекъснато дълбочини надъ 80 см.

Тая първа проба за търсене на вътрешенъ воденъ път донесе много щети. Печалба остана само нарастналиятъ куражъ на идеята, че Тунджа може да бжде обектъ за създаване на вътрешенъ воденъ път.

Тия добити резултати стигнаха до знанието на М-ството на Земледѣлието и чрезъ съответното си отдѣление, начинателя бѣ снабденъ съ водоползуване за плавателностъ и сплавностъ по Тунджа между поменатата градска гора и с. Пандаклий за срокъ 25 години. За безпрепятствено преминаване на 4-тѣ воденични бента, бѣха предписани постройки на 4 шлюзи, съгласно утвърдени планове.

Презъ 1922 г. бѣ организирано акционерно дружество за финансиране на предприятието.

Контролната властъ по водитѣ въ Ямболъ счете, че строежа на необходимитѣ шлюзи билъ излишенъ, понеже предстояло унищожаване на самитѣ бентове. А тѣй като това очаквано унищожаване се бавеше, акционерното финансиране на предприятието се разстрои.

По силата на § 11 отъ Държавната програма по водитѣ, поискано бѣ самата държава да финансира строежитѣ, понеже нейнъ органъ разстрои финанси-

рането по частен редъ и понеже, впоследствие устроения воденъ път, ще остане държавенъ.

За маневистриране плавателната способност на р. Тунджа, презъ 1923 год. по нея бѣ пусната първата моторна лодка.

Презъ 1924 год. държавата уважи исканото финансиране и предписа на органитъ си да построятъ два шлюза на бента при с. Ханово и на бента при с. Пандаклий. Изходатайствувано бѣ, щото отъ кредитъ за шлюзоветъ да се построи моторна лодка, по-

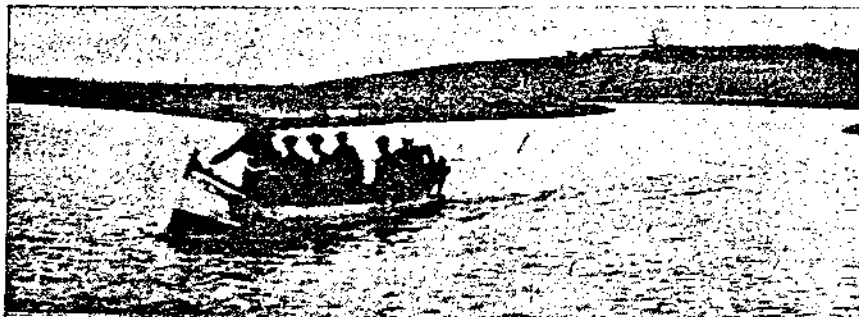

При брѣга на Ямболската гора.

срѣдствомъ която доставения строителенъ материалъ да се превозва плавателно отъ Ямболъ до мѣстата на строежа.

Строежа обаче не се предприе, а построената лодка съ 8 тона водоизмѣстимостъ остана безъ двигателъ.

Монтирана по частенъ редъ, лодката вози голѣмо количество любители на рѣченъ спортъ, а възпроизвеждането на историческия дунавски „Радецки“ по р. Тунджа съ 50 души четници върху 15 тона плавателни сѣдове, даде поводъ за ласкави отзиви отъ

По водитъ на рѣка Тунджа.

Главното Управително Тѣло на Морския Сговоръ въ Варна.

Превозъ на стоки не можеше да се устройва по това време поради наличността на воденичните бентове по Тунджа.

За да не се прекъсва проученото водоползуване, министерството тогава отпусна сума, съ условие тя да се употреби само за моторно плаване на по-големо протежание на рѣката, безъ да се строятъ шлюзове върху бентоветъ.

Построена и снабдена съ специаленъ моторъ, бѣ пусната 4 тонна желѣзна лодка, съ разчетъ да може да се пренася на рѣце презъ всѣки срещнатъ водениченъ бентъ. И съ различно число наети работници — по 5—6 или 7—8 души — бѣха предприети плавания презъ различни сезони на годината:

Ноемврий и декемврий 1925 г. Януарий, февруарий, мартъ, априлъ и май 1926 г. Февруарий и мартъ 1927 г. и априлъ, май и юний 1928 год.

Тия пробни плавания, извършени на протяжение 25 клм. надъ гр. Ямболъ и подъ него, установиха съществуването на благоприятни условия по Тунджа, въ смисълъ, че и най-несигурнитъ мѣста по нея сж проходими за плаване, понеже презъ всичкото време на пробитъ тѣ не се оказаха по-плитки отъ 70—80 см.

Но за реализиране на рентабилна плавателна експлоатация, района на даденото водоизползуване е свършено ограниченъ: пътя Ямболъ — с. Пандаклий е твърде късъ за да може да обезпечи достатъчна стокова обмѣна.

Налага се, щото водоизползуването да се простре къмъ турската граница до с. Шахлий, подъ гр. Елхово и да се съчетае плавателенъ обектъ около 75—80 клм.

Сжществуващитъ надъ Елхово 3 воденични бента сж преодолими чрезъ три шлюза, по типа на утвърденитъ планове за даденото вече водоизползуване.

Тогава градоветъ Елхово и Ямболъ свързани чрезъ тоя вътрешенъ воденъ път, бързо ще оживотворятъ сжществуващитъ въ тоя край землени поминъци, като едновременно създадатъ и други нови.

Въ началото съ нищожни средства, Тунджа ще се експлоатира най-малко 6—7 месеци годишно, а по-късно, като се направятъ малки подобрения, по нея ще се гази плавателно и по 8—9 месеци, какъвто е плавателния периодъ презъ годината по р. Дунавъ.

Макаръ и въ скромната му начинаеща форма, тоя пръвъ вътрешенъ воденъ път ще се отрази благотворно върху трудния сега превозъ на много видове материали и стоки: за развитието на карьеритъ за мраморъ при гр. Каваклий, на карьеритъ за варъ, за дѣланъ и ломенъ камъкъ, всички по брѣговетъ на Тунджа, независимо отъ поефтиненото превозване на разнообразнитъ земеделски произведения, които днесъ по коларски път отъ 70—80 клм. достигатъ ж. п. станция, а зиме и пролѣтъ всѣко пѣтно съобщение замира.

Къмъ тая перспектива, като се прибави и другата, че Тунджа не свършва само до с. Шахлий, но тя като готовъ път очаква използването ѝ и по надолу до Одринъ, а оттамъ по-срѣдствомъ Марица до Бѣло море, ще се схване значението на изложеното до тукъ.

Когато това последното се реализира, днешния превозъ къмъ свободнитъ морета ще се съкрати съ повече отъ 1000 клм., колкото е разстоянието между Ямболъ — Бургасъ — Цариградъ — Дедеагачъ, до чийто пристанище много по-скоро и стократно по-

евтино би могло да се стигне по споменатитѣ две рѣки, отколкото съ желѣзници, по които — и да ги има — трафика. ще бѣде нѣколко пѣти по-скѣпъ отъ трафика по Тунджа и Марица.

Тия извънредно благоприятни природни условия по рѣка Тунджа трѣбва да ни накаратъ сериозно да се заемемъ съ постепенното използване на предлаганиятъ ни почти готовъ воденъ пѣтъ. Време е

вече не само частната инициатива, а наредъ съ нея и заинтересованитѣ общини, окрѣзи и най-вече държавата да направятъ всичко възможно да осществятъ първото вътрешно водно съобщение у насъ, което ще даде тласкъ и ще послужи като образецъ за постепенното приготвяване и на останалитѣ наши рѣки за съобщения и превозъ.

Рѣка Камчия при Пода.

Фот. К. А. Терзистоевъ 1926 г.

Конкурсъ на Българския народенъ морски сговоръ за морски разказъ.

1. Обявява се конкурсъ за написване на морски разказъ, който да има за сюжетъ родното море, стремежа и любовта къмъ него, живота на нашитѣ моряци, рибари и пр.
2. Въ конкурса може да вземе участие всѣки българинъ.
3. Представениятъ разказъ трѣбва да бѣде написанъ специално за конкурса и непечатанъ по-рано.
4. Разказътъ трѣбва да бѣде представенъ най-късно на 1. септемврий 1929 год. въ Българския Народенъ Морски Сговоръ — Варна, улица „Царъ Борисъ“ № 6. Той трѣбва да бѣде написанъ на пишуща машина и да носи мото, а въ отдѣленъ запечатанъ пликъ, скрепенъ съ мотото и приложенъ къмъ разказа, да се представи името на автора, заедно съ точния му адресъ.
5. За преглеждане на представенитѣ разкази ще се състави комитетъ-жури отъ 5 члена, трима отъ които ще се посочатъ отъ Българския Народенъ Морски Сговоръ, единъ отъ Писателския съюзъ въ София и единъ отъ Министерството на народната просвѣта.
6. За двата най-хубави разкази се опредѣля по една премия: I отъ 3000 лв. и II отъ 2000 лв.
7. Журито има право да посочи, кои отъ непремиранитѣ разкази сж добри и да ги препорѣча за отпечатване въ списанието „Морски Сговоръ“ срещу хонораръ, съгласно правилника на Книжовно-просвѣтния одѣлъ при Б.Н.М.С.
8. Два мѣсеца следъ оповестяването на резултатитѣ отъ конкурса, представенитѣ и непремирани или неодобренни за отпечатване работи се държатъ на разположение на авторитѣ имъ. Следъ тоя срокъ тѣ ще бждатъ унищожени.
9. Неотговарящитѣ на изброенитѣ по-горе условия разкази ще се изключатъ отъ конкурса и ще се оставятъ непрегледани отъ журито.

Гр. Варна, 25 октомври 1928 год.

Отъ Главното управително тѣло на Българския Народенъ Морски Сговоръ.

Д-ръ Г. Петковъ.

ТЪРГОВСКОТО МОРЕПЛАВАНЕ ВЪ СВѢТА*)

Голѣмата европейска война предизвика една дълбока промѣна въ морските сили на голѣмитѣ държави. Това се дължи на различната интензивност на корабостроеніето въ различните страни. Срѣдно търговскиятъ флотъ въ свѣта се е увеличавалъ преди войнати съ 1.4% годишно, като презъ последните 3—4 предвоенни години абсолютно то възлиза на 2 милиона тона.

Презъ военния периодъ 1914—1919 год. се създаде едно значително нарушение въ нормалното нарастване на корабостроеніето. Предпоставките сж: стремѣжа да се навакса изгубеното въ военните действия, както и да се използватъ наличните възможности за ново корабостроение.

Споредъ тѣзи възможности, корабостроеніето е взело и различни размѣри въ отдѣлните страни. Това ни посочватъ данните за процентното нарастване на корабостроеніето:

Година	Англия	С. Щати	Франция	Италия	Германия	Япония
1913	58	8,3	5,3	3,4	1,4	1,9
1919	22,7	57	0,5	1,2	7,8	8,6
1924	61,1	6,2	3,6	3,7	—	3,2
1925	49,4	5,9	3,5	6,5	17,5	2,5

Корабостроеніето презъ войната се е твърде засилило въ Америка и Япония за смѣтка на Европа. Общо обаче свѣтовниятъ търговски флотъ указва на едно увеличение предвоенното положение и то крѣгло съ 15 милиона тона.

Особенно чувствително е това засилване презъ 1918, 1919 и 1920 год. когато сж били построени общо 18,454,000 тона срещу 12,450,000 тона презъ 5-тѣхъ предвоенни години. Отъ този новъ тонажъ повече отъ $\frac{1}{2}$ — 9,585,000 тона сж били построени въ С. Щати. Тази различна интензивностъ въ корабостроеніето на отдѣлните страни, както и наложените репарационни задължения, създаватъ следъ войната дълбока промѣна въ морската мощъ на отдѣлните държави. Данните за това сж следните:

Година	Англия	С. Щати	Германия	Франция	Италия	Япония
1913	18696	5429	5082	2201	1522	1500
1920	18334	16049	673	3245	2242	2996
1922	19296	17062	1888	3845	2867	3587
1924	19106	15957	2953	2832	2505	3843
1926	19400	14876	3111	3490	3241	3968

С. Щати е увеличила до тамъ своята морска мощъ, че сериозно вече може да съперничи съ Англия. Германия отъ третостепенна става шеста страна следъ Япония, Франция и Италия.

Онова, което е най-важното за следвоенната конюктурата въ свѣтовното мореплаване, е голѣмото увеличение на общия тонажъ съ 40% или общо на 64.5 мил. тона. Съ това се създаде едно положение на надпроизводство на търговски тонажъ.

Споредъ приценката на голѣмото английско списание The Economist, общата свѣтовна потрѣба отъ търговски тонажъ възлиза на 55 милиона тона. Следователно оставатъ излишни около 10 милиона тона.

*) Данните въ настоящата статия сж взети отъ Les Constitutions navales—Genève 1927, изд. на О. Н.

Това положение създаде криза въ търговското мореплаване и въ самото корабостроение.

Резултатите отъ това сж: чувствителното спадане на навлата, както и намаление на корабостроеніето.

Кризиса започна още въ 1923 год., когато срещу едно значително увеличение на морския тонажъ се изправяше намалението въ трафика, вследствие настѣпилата обща стопанска криза. Намалението на навлата ний имаме случай да изтъкнемъ въ друга статия на настоящето списание; тукъ даваме данните за намаления на корабостроеніето въ хиляди тона.

	1920	1921	1922	1923	1924	1925	1926
Германия . . .	—	—	416	324	355	234	211
Дания	121	63	35	62	85	61	41
С. Щати . . .	1310	216	139	92	58	105	152
Франция . . .	398	353	189	111	197	167	143
Италия	364	394	211	120	155	310	240
Япония	249	145	94	63	39	52	43
Норвегия . . .	84	62	41	34	33	13	4
Холандия . . .	451	314	143	113	125	109	145
Вел. Британия .	3709	2640	1469	1395	1297	885	760
Англ.доминиони	187	66	49	33	29	30	5
Швеция	123	78	43	43	58	35	39
Други държави	184	126	125	54	39	48	150
	—	—	2954	2444	2470	2070	1938

До 1922 год., съ изключение на С. Щати, навсякъде корабостроителството сочи на едно значително увеличение. Следъ това почва бързо намаление, за да стигне въ 1926 год. до 53% спрямо 1922 год. Изключение прави Германия, която бърза да навакса изгубеното презъ и следъ войната.

Характерно е новата тенденция въ корабостроеніето, да се измѣстятъ камените вжглища съ течено гориво. Това се вижда ясно отъ данните за построените нови кораби отъ 1918/19 до 1925/26 год.

	Общъ тонажъ съ пар. м. и м.	Типове машини			Гориво			
		Парни маш.	Парни турб.	Мотори	Вжглища		Течно гориво	
Години	Бруто тона				Бруто тона	%	Бруто тона	%
1918/1919	5761	2634	1051	76	2491	66,2	1270	33,8
1919/1920	4187	2821	1286	80	2111	50,4	2076	49,6
1920/1921	3229	2373	755	102	1260	39,0	1969	61,0
1921/1922	2518	1421	870	227	895	35,5	1622	64,5
1922/1923	1611	842	603	165	663	41,1	948	58,9
1923/1924	675	611	99	164	468	53,5	406	46,5
1924/1925	1311	895	114	302	671	51,2	640	48,8
1925/1926	1325	576	576	602	419	31,6	906	68,4

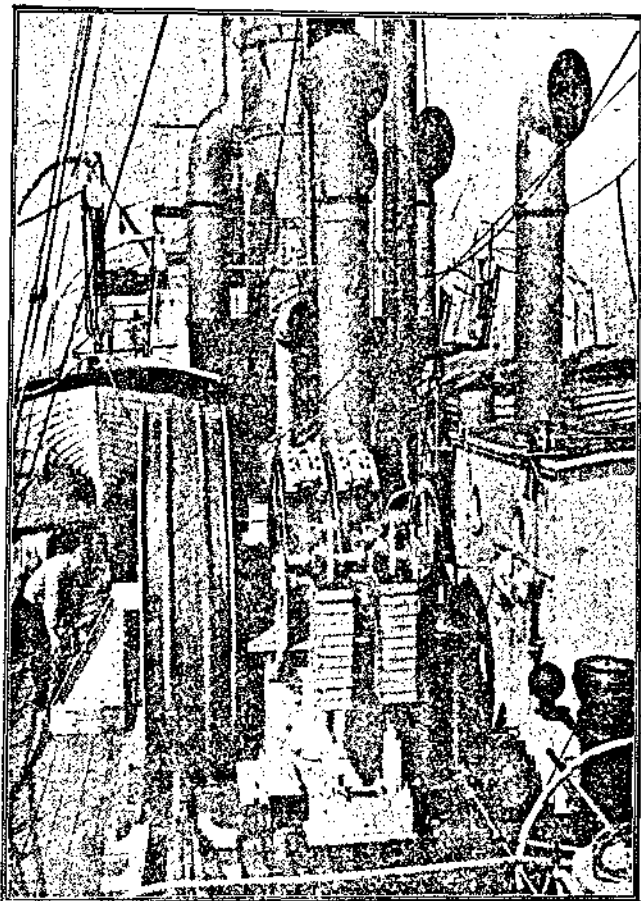
Презъ 1918/1919 год. тонажа на строените съ парни двигатели кораби възлиза на 65.2%, срещу 33.8% моторни кораби съ течено гориво. Положението се измѣня презъ 1925/26 г. обратно — 68.4% моторни кораби срещу 31.6% пареходи.

Всичко това е резултатъ на въвеждане петрола като най-рационално и евтино гориво.

Една тенденция, която отговаря както на усъвършенстванията въ техниката, така и на все повече засилващата се конкуренция въ търговското мореплаване.

ПОСТАВЯНЕТО НА ПОДВОДЕНЪ КАБЕЛЪ МЕЖДУ ГЕРМАНИЯ И ШВЕЦИЯ.

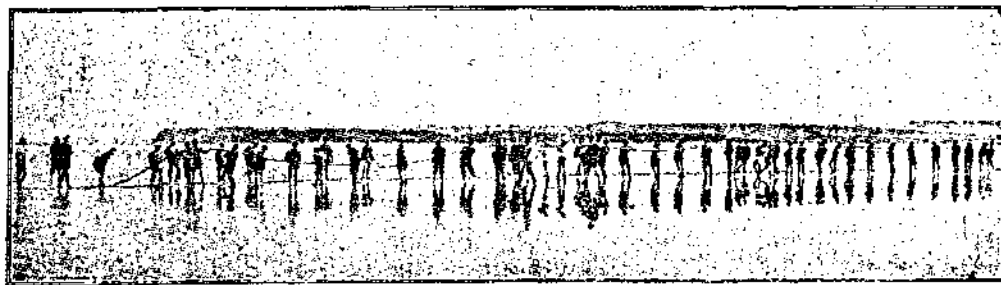
Миналата година Германия биде свързана съ Швеция чрез трети телефонен подводен презморски кабелъ система „Пупинъ“, фабрикуванъ отъ заводитѣ на Карлсверке. Между Германия и Швеция е съществувала телеграфна връзка отъ 1898 год. чрезъ кабелъ въ гутаперча, изработенъ сжщо въ Карлсверке и другъ между Ноймукранъ (о. Рюгенъ)

Корабно приспособление за поставяне на кабела.

и Трелеборгъ (на Шведския брѣгъ). Съществувалъ е по-рано до 1926 г. и другъ телеграфенъ кабелъ между носъ Аркона (о. Рюгенъ и Трелеборгъ) поставенъ още въ 1895 г., но поради негодностъ той е билъ изоставенъ.

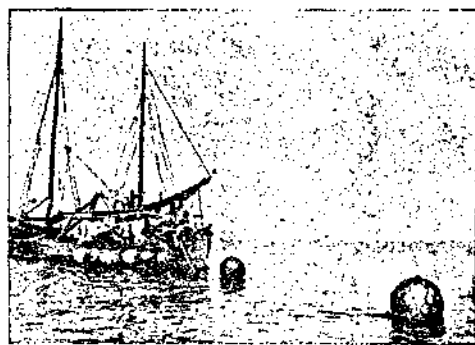
Новия кабелъ сега е дълъгъ 120 километра. Той

Пренасяне на кабела и поставянето му въ единъ отъ началнитѣ пунктове.

е положенъ по най-прѣката линия между Германия и Швеция, за да се избѣгне каменистата почва при Кригерс-флакъ, твърде опасна за кабела. Сжщо е избѣгнато и кръстосването съ досегашнитѣ кабели, а така сжщо и малкото лъжливо островче „Бокъ“. За това и поставянето на кабела е станало на секции. Първата секция, крайбрѣжната продължава покрай

брѣга и е дълга 13 клм. изходяща отъ поста Царенцинъ. За спускането на кабела е билъ употребенъ корабъ, главно по разстояние о между Бартеръ Рине и Бокъ. 207 души сж носили навивкитѣ на кабела; особено трудна е била работата при северната страна на о. Бокъ, гдето движението на водата, сочашо близостта на дъното, е затруднило особено превоза на кабела и главно на бобинитѣ „Пупинъ“, тежащи повече отъ 200 клгр. Между това кабелния корабъ, снабденъ съ всички необходими приспособления и съоръжения за спускането, като машина за развиване, спирачки и пр. е поставилъ началото на кабела успешно и го е спусналъ въ водата чрезъ помощта на малки салове по едно протежение отъ 10 клм. къмъ открито море. Другия край на кабела е билъ пломбиранъ и положенъ на неподвиженъ салъ и спуснатъ съ котва, за да може

Плавници за временно подържане на кабела.

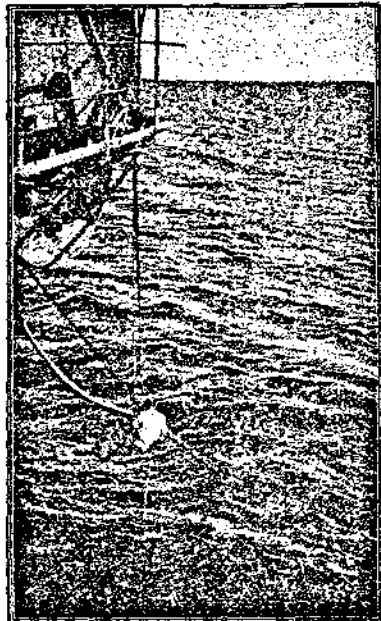
да се свърже по-после съ главния кабелъ. Кабела презъ о. Бокъ е билъ свързанъ съ крайбрежния кабелъ.

Отъ Карлсверке главния кабелъ е билъ натоваренъ на специални вагони отправени най-напредъ къмъ Норденхамъ (при усѣето на р. Везеръ въ Нѣмско море) поставенъ следъ това въ грамадни танкове и следъ щателенъ прегледъ натоваренъ при дължина 107 клм. на парахода Нордернай отъ Норддойче Зекабелверке А. Д. което е въ сръзка съ Карлсверке. Следъ приемането на представителитѣ на германскитѣ и шведски телеграфни дирекции на борда кабелния параходъ е напусналъ пристанището на 21 августъ и се отправилъ за Балтийско море презъ килския каналъ. На 23 августъ е почнало спускането по северна посока отъ померанския брѣгъ.

Кабела е билъ поставенъ на малки лодки (спасителни) разтавени на разстояние една отъ друга 6 до 8 клм., прикрепени чрезъ котва (прикотвени) къмъ дъното на морето. Поради мъгла и неспокойно море парахода е билъ принуденъ да се върне на убежище при н. Аркона на о. Рюгенъ, следъ като е спусналъ кабела до третата лодка. Следъ два дена е

билъ поставенъ кабела и привързанъ къмъ крайбрѣжния. За опитването му 2 часа следъ свързването е воденъ телефоненъ разговоръ по крайбрѣжния кабелъ съ поста при Царенцинъ. Следъ упорита работа отъ близо 12 часа късно къмъ полунощъ е могло да се свърши пълното свързване съ крайбрѣжния кабелъ. Наближаваща буря е прекъснала

спускането на главния кабелъ който е билъ отръзанъ и края на крайбрѣжния е билъ прикрепенъ къмъ свободната му частъ. Това е било една печална необходимостъ. „Нордернай“ е билъ откъснатъ отъ котвата отъ страшната буря и е можалъ да намери убѣжище чакъ въ Трелеборгъ. Следъ подобрието на времето той се върналъ, опиталъ е здравината на прикотвенитѣ лодки и е поставилъ на всѣка една

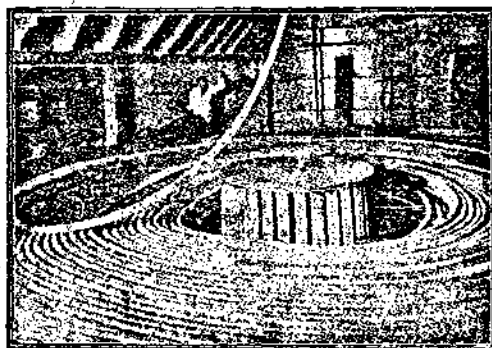
Моментъ отъ поставяне на кабела въ открито море.

фенеръ. Презъ нощта на 29 срещу 30 августъ е била извършена главната работа по спускането. Отново сж били свързани крайбрѣжния съ главния кабели. За да следва точно на правлението на прикотвенитѣ лодки, парахода е трѣбвало да се движи съ 7.5 клм. бързина. Презъ цѣлото време на спускането кабела е билъ подложенъ на непрекъснатъ надзоръ и прегледъ. Спускането е траяло 16 часа. На другия день по обѣдъ „Нордернай“ е стигналъ залива Кемпинге, но около 1500 м. отъ шведския брѣгъ.

Предъ видъ на плиткостта на водата кабела е билъ пренесенъ отъ парахода на една баржа, влачена отъ моторна лодка,

за да може да се продължи спускането. До сушата кабела е билъ поставенъ на лодки, завитъ на кръгове, следъ извеждането му до телефонната приемна на брѣга. Нордернай е почналъ отвързването на прикотвенитѣ лодки и прибирането имъ на брѣга. На 2 септемврий е било наново проверено свързването при възлитѣ.

Къмъ тоя кабелъ отъ обща дължина 120 клм. ще бжде придаденъ единъ земенъ кабелъ, който ще свърже направо Щралзундъ съ Малмьо.

Какъ се пази кабела въ корабния хамбаръ.

Подводния кабелъ има диаметръ 56 м. м. и съдържа 48 жички — проводници сведени въ 12 групи по 4. Той ще бжде пригоденъ едновременно за 12 разговора.

Той е най-силния и най-дългия телефоненъ подводенъ пупинизиранъ подводенъ кабелъ съ оловена арматура съ книжна изолация и представлява нагледното постигнато усъвършенствуване въ кабелната конструкция.

(Изъ „Rev. d'Export et d'Import“, mai, 1928.) Пр. Д.

Следующата книжка отъ списанието „МОРСКИ СГОВОРЪ“ (год. VI, брой 1, януарий 1929 год.) и въобще цѣлата VI-та годишнина отъ списанието ще се изпраща само на членоветѣ отъ Б.Н.М.С., които сж предплатили членскитѣ си вноски за 1929 год. и на частнитѣ абонати, които сж предплатили абонамента си за новата годишнина.

Побързайте съ уреждането на смѣткитѣ си.

П. А. Шишковъ.

ОПАСНА СРЕЩА.

(Разказъ).

Дветѣ съседни държави воюваха. Пристанищата имъ бѣха минираны.

Минното заграждане на Варна се простираше отъ около плитковината срещу Аладжа-монастиръ до паралела на рѣка Камчия. Неговия най-външенъ край опираше въ створната линия Калиакра — Емине. Отворитѣ му бѣха два: единиятъ отъ северъ, другиятъ отъ югъ, обезпечени отъ тежката артилерия на брѣга.

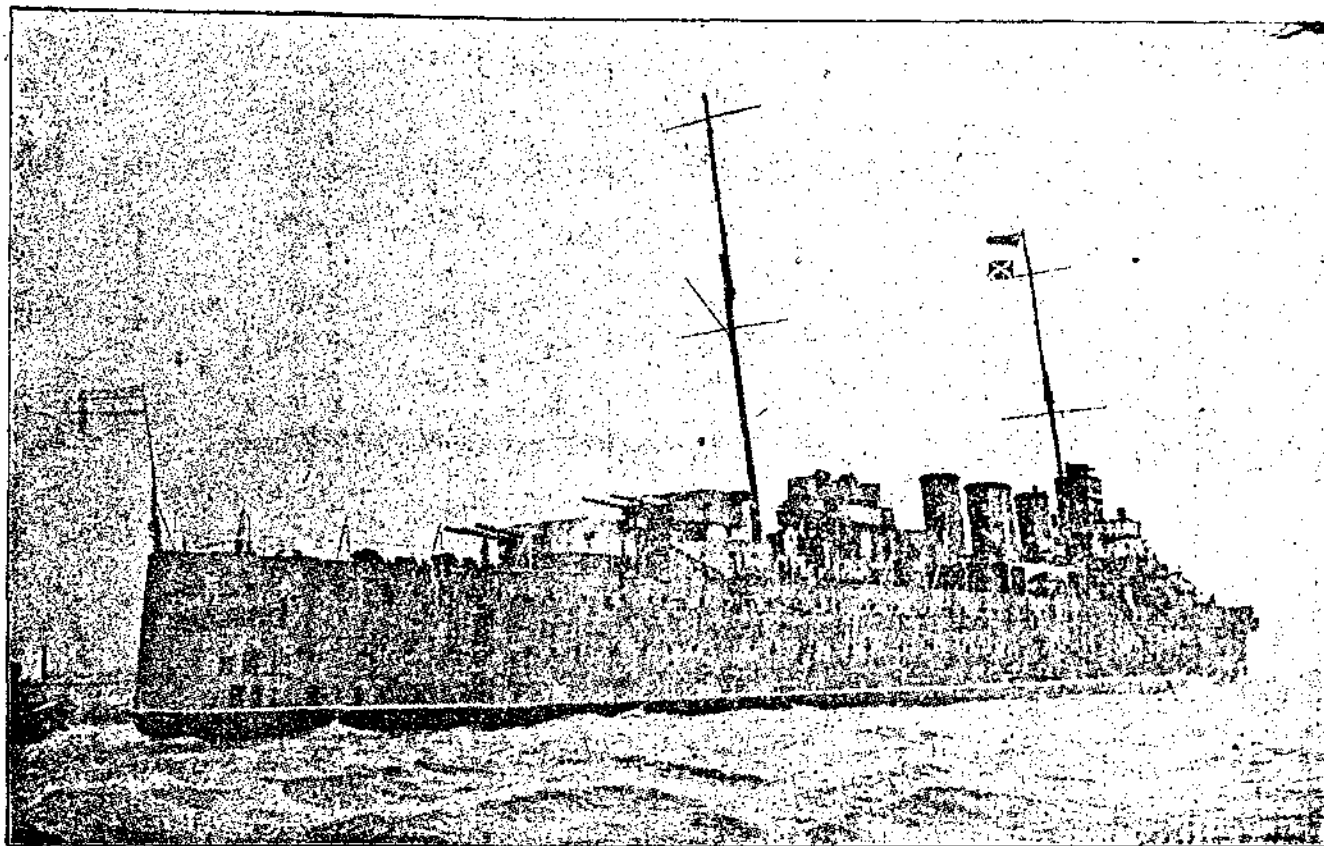
Семафорнитѣ постове отъ носоветѣ Калиакра, Св. Константинъ, Галата и Емине денонощно бѣха надъ хоризонта и, щомъ се покажеше димъ или платно, веднага донасяха по телефона въ укрепления пунктъ — Варна. Неприятелскиятъ кръстосвачъ „Хамидие“ настойчиво гонѣше... Отъ започването на войната до сега никой търговски параходъ отъ Варна не бѣ ималъ смѣлостта да се отдалечи на по-вече отъ две — три мили отъ брѣга, все подъ угрозата на „Хамидие“, който съ ескадра отъ контръ-миноносци кръстосваше по-близо или по-далече около брѣгътъ въ изпълнение на възложената му двойна задача: да прикрива своитѣ транспорти отъ Кюстенджа за Цариградъ и да извършва

блокада надъ неприятелския брѣгъ отъ Калиакра до Созополъ.

Тази нощъ бѣ завѣялъ силенъ северо-източенъ вѣтъръ... Корабитѣ, завързани о Варненския кей, танцуваха подъ прибоитъ, който идеше косо презъ входа на басейна и презъ горнята повърхност на вълнолома. Басейнътъ бѣ повишилъ равнището си съ двадесетъ сантиметра. Предпазителнитѣ греди на кея неспокойно се отдалечаваха и придърпваха о веригитѣ си. Всичко плаващо бѣ привързано съ допълнителни вжжета... А вълноломътъ, простналъ се цѣлъ километръ отъ северъ на югъ, завършващъ съ фара, бѣ грухтяще, стѣнаше, гънтяще оживено сжщество, обвито въ фонтани, пръски, солень прахъ и непрекъснати водопади.

Тази сутринъ слънцето не се показа на хоризонта, нито се мѣрна надъ него... Гжсти черни облаци бѣха откъмъ северо-изтокъ.

Отъ Емине предадохъ на Галата, че на около десетина мили единъ параходъ съ червенъ куминъ сѣче траверзътъ имъ и че е съ вѣроятенъ курсъ за Варна. Галата предаде на Подвижната отбрана. Отбраната предаде въ пристанищното комен-

Новия английски кръстосвачъ „Suffolk“, встъпилъ въ строя презъ августъ 1928 г. Той е Вашингтонски типъ съ 10,000 тона водоизмѣстване и следнитѣ размѣри: дължина 192 м., широчина 20·8 м., и газене 5 м. Скоростъ 32 мили въ часъ. Въоръженъ е съ 8—20·3 см. орджия; 4—10·2 см. орджия; 8 малки орджия и 8 минни тръби за изхвърляне на самодвижущи се мини.

дантство. Пристанцииятъ комендантъ повика военния водачъ Рибаровъ и му предаде, че, вѣроятно, английскиятъ параходъ *Хитморъ*, който се очакваше, току що е пресѣкълъ траверзътъ на Емине...

Рибаровъ вдигна вежди и рамене:

— Незнамъ... Силна е бурята навънъ... Въ такава буря *Караджа* до днесъ не е излизалъ още... И дали ще одържи — голѣмъ въпросъ е...

— Знамъ... Военно време е... Трѣбва напоръ на всичкитѣ ни сили... Ще излѣзете да го посрещнете... Нѣма срѣденъ пжтъ!

— Отъ южниятъ проходъ е абсолютно невъзможно. Опитъ може да се направи само презъ северниятъ...

— Имате пълното разрешение да действувате, както намѣрите за добре! Бързайте, защото обхода ви до парахода презъ северъ ще бѣде дълъгъ!

— Ако ме спипа *Хамидие*, когато бѣда оттаткъ заграждението?... Завчера семафорнитѣ пакъ го видѣли...

— А бихте ли искали той да се наложи съ своята блокада, затваряйки пристанищата ни? — стрелна го той. — Не се страхувайте, *Хамидие* спи сега въ Цариградъ! — додаде успокоително комендантътъ.

Следъ нѣколко минути тревожниятъ вой на сирената на *Караджа* се смѣси съ фучението на вѣтъра. И едва бѣ заглъхнало ехото му, спасителниятъ влѣкачъ *Караджа*, който сега изпълняваше длъжността и на водачески корабъ, отблѣсна отъ кея и се насочи къмъ изхода на басейна...

А, като наближи къмъ края на вълнолома, бѣлата грива на една вълна го пое, разлюля го, повдигна го, срина го въ яма, прелѣ въ него, повдигна го... и *Караджа*, откъсвайки се отъ съседството си до фара, заскача, като на ржченица. Заскача напредъ—назадъ: люлка, която заплеска съ носътъ и зарита съ винтътъ. Черниятъ димъ се заточи задъ кърмата му. Гривитѣ заудрѣха о но-

са... *Fire-up'a* на огняритѣ излизаше на двубой съ октомврийския северо-източенъ вѣгъръ. Цѣлиятъ заливъ кипѣше, кипѣше и цѣлото море извънъ него, а хоризонтовата черта бѣ една неспокойна, счупена крива, танцуваща линия... *Караджа*, поелъ къмъ евксиноградскиятъ носъ, скачаше и рѣжеше... Скачаше и бързаше... Бързаше, защото *Хитморъ* можеше да си отминне безъ да разтовари стокитѣ си.

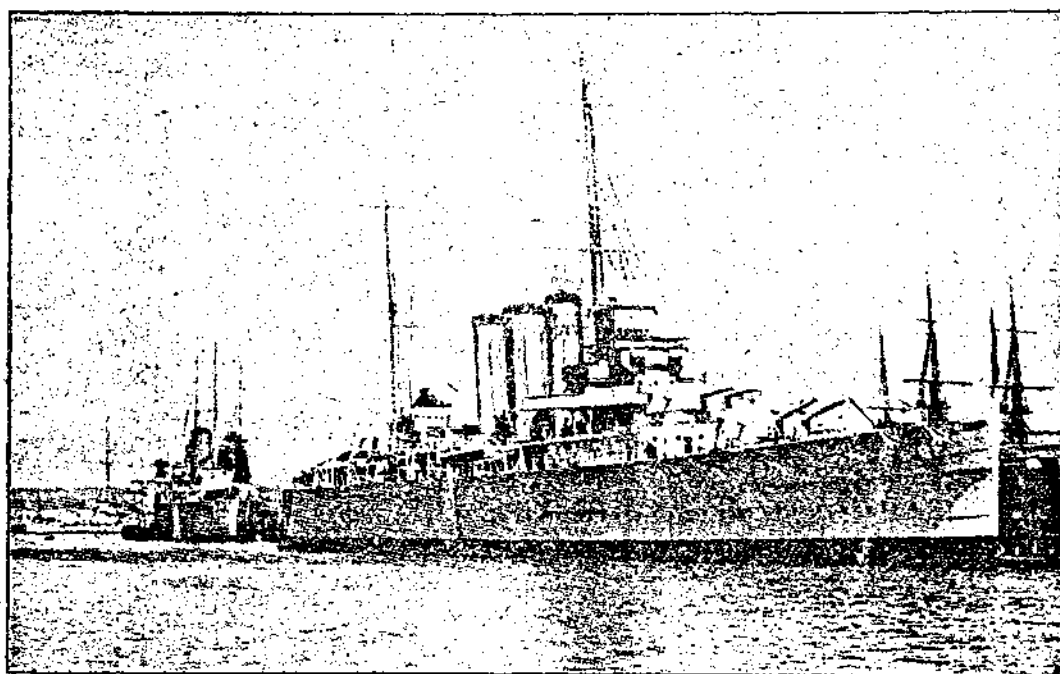
На траверза на Св. Константинъ Рибаровъ зърна въ подвижната линия на хоризонта на юго-изтокъ димътъ на кораба, за когото излизаше, и леко изви на северъ въ изобикаляне на заграждението...

И, преди да бѣ дошълъ на траверзъ на плитковината срещу Аладжа-монастиръ, той взе право източно направление... Постепенно скачкитѣ по-намалѣха, ударитѣ върху носътъ зачестиха презъ по-къси промеждутъци, а прѣскитѣ и солениятъ воденъ прахъ продължиха да осоляватъ лицата на обслугата... Татъкъ въ дѣсно, тъмнѣеше силуетътъ на величественниятъ Калиакра...

Следъ часъ, стигналъ меридиана на Каварна, Рибаровъ обърна право на югъ. Вълнитѣ заблѣскаха въ лѣво кърмовата частъ и запращаха прѣскитѣ и обливанията си отзадъ...

Въ стъклата на далекогледа си Рибаровъ ясно отличи червениятъ куминъ, съ тѣснитѣ синя и бѣла ивици, на парахода, който, също следейки всичко наоколо си, бѣ измѣнилъ курса си и пжтуваше срещу *Караджа*. Рибаровъ опредѣли разстоянието до него на около десетина мили. Върху предния му стожеръ се вѣеше флагъ... И, неоткъсвайки се отъ стъклата на далекогледа си, Рибаровъ съсредоточено държеше погледътъ си въ парахода, бързайки къмъ него.

Вълнитѣ се увеличаваха... Отначало кривѣйки

Новите английски кръстосвачи „Australia“ (на предния план) и „Canberra“ (задния), влезли въ строя през 1928 г. Другите данни също както и кръстосвача „Suffolk“.

Караджа, хлъзгайки го и подхвърляйки го въ покси промеждутъци, тѣ почнаха да го люлѣятъ въ по дълги:—хлътванията ставаха по-бавни и по-дълбоки, скачките—по-високи и по-стремителни, ударитѣ въ стената му—по-силни и по-грѣмки. Удряха валоветѣ въ лѣво—кърмската стена и, като обезглавени, изкачаха подѣ дѣсно нозовата стена... *Караджа* бѣгаше съ усиленъ ходъ: ходѣтъ на машината и тласкѣтъ на вълнитѣ...

Обхождайки съ далекогледа цѣлия хоризонтъ, Рибаровъ изведнажъ забележа на изтокъ-североизтокъ върху танцуващата хоризонтова линия едно петно... Петното ставаше на димъ... Рибаровъ трепна... Дали нѣма нѣкой день да бѣде спипанъ неочаквано?... И да го отведатъ, като пленникъ, заедно съ *Караджа* въ Цариградъ?... А после, и да го накарагъ—подѣ силата на заплахата—да имъ покаже и минното заграждане?... Рибаровъ трепна още по-силно... Стѣклата на далекогледа му показаха само димъ и нѣщо като стожери... изподъ морето: нѣщо още съвършено неясно... Той прехвърли погледа си върху *Хитморъ*, който, като че ли вече стоеше, или пъкъ бѣ намалилъ хода си въ очакване на *Караджа*. Той хвърли погледъ и на своягъ водачески флагъ, който плющѣше до изпокъсване върху единствения стожеръ на кораба... Цѣлото тѣло на *Хитморъ* се изтегна съ лѣвата си стена къмъ Рибаровъ, който разбра, че англичанинътъ бѣ рѣшилъ да го чака тамъ.

— Fire-up*)—викна Рибаровъ презъ преговорната трѣба въ машината. — Да бързае, защото отъ лѣво, вѣроятно, неприятелъ бърза къмъ насъ... Освенъ неприятелъ другъ не може да бѣде... Или прикрива свои транспорти, или насъ ще гони...

Караджа блъвна димъ и бързо, бързо изкара горе двама отъ машинния персоналъ, които съ широко отворени очи загледаха къмъ далечния димъ...

Караджа идваше къмъ траверзъ на Галата, който отстоеше на четиринадесетъ мили... До преди появяването на парахода отъ северо-изтокъ Рибаровъ се боеше за кораба си отъ бурята, сега

—той се страхуваше само отъ силуета, който постепенно никнѣше на хоризонта... Вълнитѣ блъскаха въ стената, преливаха въ кораба, вардацията го, като бѣчва, попаднала въ водопадъ... *Караджа* скачаше надъ гребенитѣ, потъваше въ ями и се мѣгаше като риба, извадена на пѣськъ... Далече отъ това, което ставаше съ кораба, Рибаровъ съсредоточено, съ разкрячени крака, презъ далекогледа си следѣше само увеличаването на силуета, надъ който се развиваше усиленъ димъ.

Единъ погледъ върху *Хитморъ*, два погледа върху далечния параходъ; единъ погледъ върху *Хитморъ*, два погледа върху паяжинитѣ очертания на далечния параходъ—и *Караджа* неусетно се приближаваше къмъ англичанина, който, обтегналъ между двата стожера сигналитѣ флагове на корабното име, на кърмата—народното си знаме и на предния стожеръ—водаческия сигналъ, спокойно чакаше своя водачъ...

Въ лѣво очертанията растѣха, повдигаха се, изпъкваха... Далекотгледа увѣри Рибарова, че идящия корабъ е... кръстосвача *Хамидие*, и само *Хамидие*... *Хамидие*, който съ най-усиленъ ходъ се носеше къмъ тѣхъ... Рибаровъ трепна... Дали да се позърне назадъ и да остави англичанина да продължи пътя си на северъ?... Да го остави обаче—това е равносилно блокадата на неприятеля да дѣде резултати... Далекотгледътъ треперѣше въ ржцетѣ на Рибаровъ. И, колебайки се какво решение да вземе и не вземайки никакво решение—понеже бѣ поставенъ въ едно много трудно положение—той усилено се носѣше къмъ *Хитморъ*... Дали да завие презъ южниягъ проходъ?... Не, оттамъ е немислимо... немислимо... Умътъ му машинално разрешаваше въпроситѣ... Цѣлата обслуга съ широко-разтворени очи следѣше Рибарова, у когото бѣ тѣхното спасение... Рибаровъ ги погледна и кжсо отсечено изрече:

— *Хамидие!*.. Сега само англичанина може да ни спаси...

Вардация и подхвърляни, като топка, тѣ бѣха вече на около мила до *Хитморъ*.

Държащъ върху навѣтрната страна на *Хитморъ*, Рибаровъ бързо укжсваше разстоянието си

*) Fire-up! — файропы! — увеличаване на огньоветѣ въ пещитѣ.

до него... Поелъ въ ржката си преговорна тржба, той чакаше момента за да даде нарежданията си до английския капитанъ и да го преведе пакъ презъ северния проходъ... Ето той е на половинъ миля... на четвъртъ миля... На носътъ му пише: Heatmore... Той е сжщия...

Рибаровъ вдигна преговорната тржба:

— Капитане, следвайте ме въ върволица!

И, прерѣзвайки задъ кърмата на *Хитморъ*, който въ подвѣтренната си страна отсичаше гривитѣ на вълнитѣ, Рибаровъ успѣшно обърна срещу вълнитѣ, изкачайки налѣво отъ носа на грамадния заслонъ, безъ който бѣ немислимо обръщането му... или пъкъ най-малко—бѣ премного рискувано.

Изкачайки предъ *Хитморъ*, *Караджа* пое валоветѣ въ дѣсно-носозата си стена, върху която се засипаха, като удари отъ грамаденъ чукъ... Обливанията, прѣскитѣ и струитѣ се заредиха съ двойна сила... Воднитѣ чукове, заслагали се единъ следъ другъ срещу движението му, намалиха хода на кораба... И, извлѣкълъ се на триста метра съ носъ по Каварненския меридианъ, *Хитморъ* влѣзе въ неговата върволична линия... Единъ задъ другъ бързаха и двамата на северъ...

А кръстосвача *Халидие*, обрисуванъ вече въ пълния си видъ върху своя фонъ на небето и тъмно-зеления на морето, съ стожери почти въ створна линия, бързо увеличаваше своето тѣло... Той хвърчеше... Димътъ не преставаше надъ него...

Далекогледътъ въ ржцетѣ на Рибаровъ бѣ закованъ въ кръстосвача... Какво ли ще направи *Халидие* когато *Караджа* сега е въ международна услуга?... Механикътъ се качи на моста при Рибаровъ на съвѣщание, а после решително откъсна:

— До като задъ гърба си имаме английско знаме и ний сме подъ английско знаме!

— И азъ мисля сжщото! — спокойно реши вече Рибаровъ.—Съ Бога напредъ, а ти поддържай най-силна пара!

Отъ моста на *Хитморъ* англичанитѣ любопитно следѣха съ далекогледитѣ си бързо приближаващиятъ *Халидие*.

Отъ моста и горниятъ подъ на *Караджа* всички следѣха съ очи *Халидие*. Рибаровъ не откъсваше око отъ него... Кръстосвача бѣ вече на четири — до петъ мили... Ако е решилъ да стреля, той вече преспокойно можеше да го направи... А защо не стреля? Ето—той е на три мили—и още не стреля... Той е на две мили...

Караджа сѣчеше траверза на Галата... Рибаровъ отправи далекогледа къмъ брѣга, гдето се покоеше тежката артилерия... Тамъ всичко тѣ виждатъ, а не могатъ да имъ помогнатъ... Поне единъ миноносецъ да бѣха пратили за куражъ!.. Пакъ започнаха да се безпокоятъ въ *Караджа*...

Носътъ на кръстосвача започна да издава дѣсната си стена... Дали ще стреля?... Не, той само оправи носътъ си далече задъ кърмата на *Хитморъ* и продължи бѣсниятъ си ходъ...

Той е само на миля... Всичко се вижда върху него. Орждията лъщатъ, по стожернитѣ площадки има накачени моряци... Фесоветѣ на всѣкжде червенѣятъ...

Наближавайки на около половинъ миля до *Хитморъ*, кръстосвачътъ красиво почна да завива въ дѣсно и следъ малко той трѣгна паралелно на върволичната линия на двата кораба... Би казалъ човѣкъ, че *Караджа* сега водѣше и кръстосвача, който отъ страхъ се държи малко по-далече отъ линията на загражданието... Следъ малко той се изравни съ *Хитморъ*, чието знаме мръдна надолу по върпината... Английското знаме за втори пѣтъ се спущаше по вжженцето си... Мръдна и знамето съ полумесецътъ надолу върху кръстосвача...

Страшниятъ *Халидие*, внушителенъ и красивъ, грозенъ съ своитѣ орждия, грамаденъ въ своитѣ размѣри, изравняваше кърмата си съ носътъ на *Хитморъ*. И, бавно вдигайки знамето си, довършваше своятъ отговоръ на поздрава отъ англичанина.

— Да поздравимъ ли и ний, г-нъ Капитанъ! — викна единъ младъ морякъ, който знаеше, че търговскитѣ параходи поздравляватъ военнитѣ и бѣше хваналъ вжженцето на знамето.

— Не, — крѣсна Рибаровъ, като лудъ. — Не!

Халидие се изравняваше съ своятъ носъ къмъ кърмата на *Караджа*... Далекогледитѣ не бѣха нуждни... Орждията и картечницитѣ страшно зѣбеха къмъ *Караджа*... По стената бѣха наредени стотина души, които съ спокойно любопитство гледаха на обслугата на *Караджа*, гдето пъкъ, напротивъ доста озадачени, чакаха края на това неприятно съседство. Двамата неприятели се гледаха едни други, гледаха се едни други и... пжтуваха успоредно...

Отъ моста на *Халидие* и отъ другитѣ платформи бѣха насочени десетки далекогледитѣ върху *Караджа*... Лека полека кръстосвача изравни кърмата си съ носа на *Караджа* и, продължавайки своятъ паралеленъ курсъ—отмина напредъ около цѣла миля...

Следъ това той постепенно избърна въ дѣсно, даде кърмата си къмъ *Караджа* и започна да намалява величината си...

...А, като стана време Рибаровъ да поеме право на западъ, кръстосвача отново се бѣ обърналъ на силуетъ въ безпокойната линия на хоризонта.

Следъ два часа *Караджа* се завърза на Варненския кей.

Въ рапорта, който Рибаровъ подаде за срещата си съ *Халидие*, той завършваше така:

„Английскиятъ флагъ покри нашиятъ!“

Сжщата вечеръ единъ миненъ заградителъ излѣзе изъ варненското пристанище и, поемвайки каварненския меридианъ, започна да хвърля добавъчни мини по линията, по която днесъ *Караджа* бѣ миналъ съ *Хитморъ*.

София, 27 августъ 1928г.

Въпроси и отговори.

За да даде възможностъ на членоветѣ на Б.Н.М.С. и изобщо на читателитѣ на „Морски Сговоръ“ да получатъ кратки освѣтления по интересувашитѣ ги въпроси въ връзка съ морето, плавателнитѣ рѣки, тѣхнитѣ брѣгове и изобщо морезнанието и морското дѣло, Редакцията открива отдѣла ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ, където ще помѣства всички постъпили запитвания, заедно съ тѣхнитѣ отговори.

Членоветѣ и читателитѣ да отправятъ запитванията си направо до редакцията на сп. „Морски Сговоръ“ — ул. Царъ-Борисъ № 6. — Варна.

СВ. НИКОЛА.

(Народна приказка).

Едно време светиитѣ отъ небето завидѣли на св. Никола, за дето го почитали толкова много хората: отъ негови църкви не можело да се мине, въ всѣка църква неговата икона на първо мѣсто, къмъ него най-много молитви се отправяли, нему най-много свещи се палили и курбани принасяли.

Завидѣли и решили: да се оплачатъ предъ Господа отъ св. Никола, че той нѣщо омагьосвалъ хората, за да го почитатъ толкова: на другитѣ има нѣма по единъ день—праздникъ презъ годината, на св. Никола—два: и лѣтень, и зимень!

И ето, отъ името на светиитѣ, изстѣпилъ се съ молба предъ Господа пророкъ Касиянъ и му поднесълъ оплакването на светцитѣ.

— Тѣй ли, казалъ Господъ разсърденъ, доведете св. Никола веднага предъ мене!

Хвъркнали нѣколко ангели да го търсятъ. Тукъ св. Никола, тамъ св. Никола, никѣде го нѣма: ни на небето, ни на земята.

Тѣмко щѣли да се връщатъ вече, единъ отъ ангелитѣ го съзрѣлъ всрѣдъ морето, като спасявалъ една лодка съ хора.

— Бърже, св. Никола, да дойдешъ съ насъ, че Господъ те вика!

— Добре, казалъ св. Никола, но първо ми помогнете да спасимъ хората отъ морето.

Нѣмало що. Запретнали се всички и извадили на брѣга и лодката, и хората. После, тѣй, както били мокри и кални, всички се явили предъ Господа.

— Защо се забавихте толкова, — разсърдилъ се Господъ.

— Търсихме го до сега, казали ангелитѣ, и найсетне го намѣрихме въ морето, дето спасяваше една лодка съ давящи се хора, даже накара и насъ да му помагаме, затова сме и мокри.

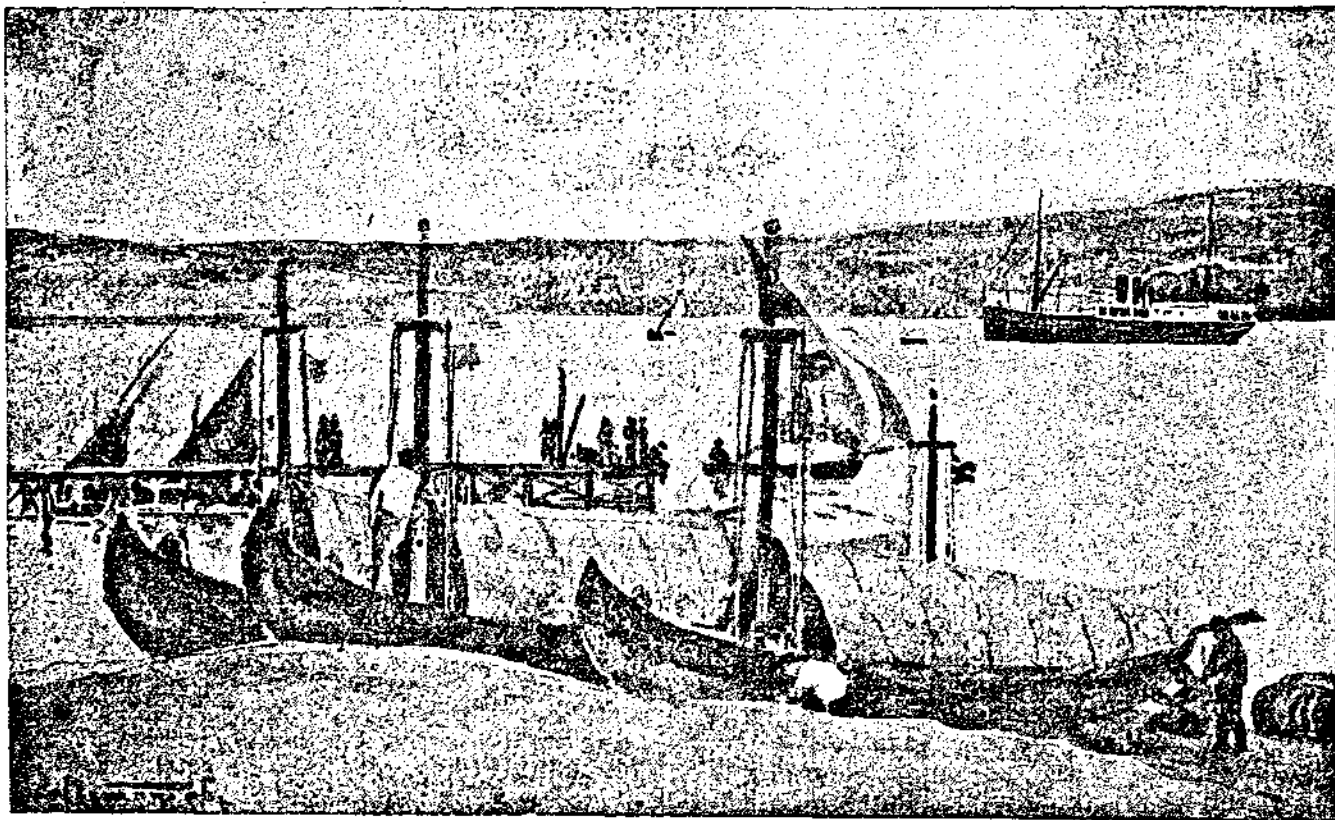
Тогавъ Господъ като изгледалъ строго пророкъ Касиянъ и другитѣ светиини, казалъ имъ:

— Разбрахте ли? Вървете, правете и вие сѣщото, за да ви обичатъ и почитатъ хората.

Оттогава никой не смѣлъ да каже нищо за св. Никола; а пророкъ Касиянъ, като главень виновникъ за оплакването, падналъ въ немилость и, за наказание, му билъ отреденъ праздникъ само единъ день, и то на четири години веднажъ.*)

*) Затова пророкъ Касиянъ се празнува на 29. февруарий (ст. ст.) само презъ високоснитѣ години.

Преразказала: Ст. Тр-ва.

Въ Созополския зливъ: Рибаритѣ и новия параходъ „Евдокия“.

Рисунокъ отъ Ал. Мутафовъ 1928 год.

РИБАРИ.

(Продължение отъ кн. 9.)

III.

Най-после малката процесия слѣзе бавно по пѣтеката, която водѣше до брѣга. На чело вървѣше най-големиятъ съ сандѣче провизии, сетне третиятъ, който стѣпваше внимателно по хлъзгавитѣ скали и носѣше въ ржцетѣ си баща си като дете. Другитѣ двама идѣха следъ тѣхъ съ кошници прѣсна риба за майка си.

Корабътъ бѣ привързанъ съ кърмата си къмъ брѣга, безъ да се допираше до него. Тоя който носѣше болния трѣбваше най-първо да го постави

на пѣсѣка за да повдигне морскитѣ си ботуши, сетне взе баща си и пристѣпни предпазливо въ водата, опитвайки дѣното на всѣка стѣпка. . . . Найсетне той можѣ да постави стареца върху импровизираното му легло. Покриха го до очитѣ съ овчи кожи, нахлуха му кожаната шапка, така, че и лицето му дори бѣ запазено. Но излизайки отъ заливчето една вълна измокри шапката му и тя моментално се превърна на парче ледъ.

Болниятъ бѣлнуваше. Той мислеше, че е у дома си и гълчеше жена си, че обѣдътъ не е готовъ,

Голѣмото четвъртито платно биде издигнато и се наду отъ вѣтъра. Корабътъ и се наклони и се впусна на пѣтъ. Най-голѣмиятъ държеше кормилото, най-малкиятъ бѣше надъ страничитѣ стожерни вѣжа а другитѣ двама застанали предъ стожера маневрираха съ платното, защото източниятъ вѣтъръ го отвлѣчаше напрѣки.

Навжсеното море разливаше дълги и тънки вълни. Вѣтърътъ свиреше въ платното и вѣжетата му. Бѣше сръдната на февруарий. Ясно синьо гладко небе се простираше надъ водитѣ. Скоро отъ рибарскитѣ острови остана само една линия отъ малки точки на хоризонта.

Отъ минутата, въ която най-голѣмиятъ отъ младитѣ хора хвана кормилото, той неможеше да го напустне за да отиде да узнае за състоянието на баща си. Този, който управлява единъ корабъ, е длъженъ да наблюдава платното, да усѣща и най-малкиятѣ движения на своя корабъ, да следи дали всѣки морякъ извършва точно опредѣлената му работа, а едновременно съ това трѣбва да вижда всѣка вълна, която иде на среца му, да прецени силата ѣ, посоката ѣ и да опредѣли действието ѣ върху кораба. Исакъ се считаше, че е наследилъ способността на баща си, но тоя пѣтъ задачата му бѣ двойна: предстоеше му да пѣтува, колкото е възможно по-бързо и въ сѣщото време да отбѣгва твърде високитѣ вълни за да не се блѣска въ стената на кораба и за да не обливатъ болния. Както всѣки крѣмчия безъ компасъ, той трѣбваше непрестанно да се съвещава съ тайния инстинктъ, който невидимо посочва пѣтя, по който трѣбва да се пѣтува.

Вѣтърътъ се усили и грозни голѣми пѣнести вълни, пристигаха отъ изтокъ, бучайки. Но всѣки пѣтъ, когато тия водни маси се прѣскаха, застрашавайки да погълнатъ малкиятъ платноходъ, кораба ги прорѣзваше съ нос си, издигаше севѣрху тѣхъ и сетне напредваше съ нѣколко корабни дължини, преди да остави да бѣде отвлеченъ повторно отъ следната вълна. Това бѣ дуелъ между вълнитѣ и крѣмчията: трѣбваше да се отбие всѣки пристѣпъ, да се предотвѣрти всѣко вѣроломство на водата, да се овладѣе всѣко отскачане на кораба. При такива случаи, корабътъ става като нераздѣлна частъ отъ тѣлото на крѣмчията и като че ли духътъ му командува непосредствено движенията, които трѣбва да направи, за да обезпечи спасението си. Ако на Исакъ не се удаваше да опази кораба отъ навлизането на малко вода, той отминаваше по нататѣкъ, а двамата му братя извършваха чудеса съ своитѣ черпала. Дрехитѣ имъ бѣха вече покрити съ ледъ; тѣ приличаха на морски звѣрове отъ полюситѣ.

Много далеко на западъ се забелязаха камѣни и подморски скали, надъ които разбивайки се, вълнитѣ изхвърляха облаци пѣна. На изтокъ групи жълти облаци, надвиснали на небосклона, отражаваха въ водитѣ ярки свѣтлини, така че нѣкои вълни изглеждаха позлатени, други — черни като мастило, но по-вечето отъ тѣхъ бѣха сиви съ гребени отъ бѣла пѣна.

Най-голѣмиятъ синъ имаше съвършенно невѣзвучно изражение на лицето и работеше съ твърда ръка върху кормилото. Бучението на морето и скърцанията на стожеритѣ заглушаваха всѣки други шумъ. Една двойка картини бѣ последвала кораба и лѣтеше надъ него на голѣми крѣгове; тѣ крѣщаха отчаено. А корабътъ продължаваше своя ходъ съ склюпенния си товаръ — единъ човѣши животъ.

Облачитѣ се натрупаха на изтокъ, вѣтърътъ се усили. Следъ нѣколко минути капитанътъ трѣбваше

да извика: „Вземете единъ рифъ!“). Най-малкиятъ повтори: „Вземете единъ рифъ!“, изпущайки черпалото си. Другитѣ двама побързаха да теглятъ вѣжата, повтаряйки сѣщо: „Вземете единъ рифъ!“. Най-после платната бѣха подвити.

Къмъ обѣдъ небето бѣ съвършенно покрито съ облаци и започна да вали снѣгъ. Сетне мъгла ги прибули; не се виждаше на по-вече отъ две корабни дължини. Бурята стана по-силна и трѣбваше да се вземе още единъ рифъ. Младитѣ хора нѣмаха вече време да мислятъ за баща си.

Съ наполовина смаленото си платно, малкиятъ корабъ подхвъркваше като подплашена птица; черпалото, цѣло покрито съ ледъ, вече бѣше единъ много неудобенъ уредъ въ рѣцетѣ на най-малкия. Всичко се преобрѣщаше на ледъ, рѣжавицитѣ, ботушитѣ, брадата

Дълги часове се изминаха така. Дветѣ картини ги бѣха напустнали и бѣха поели пѣтя за риболовното мѣсто. Снѣгътъ премрежваше очитѣ на крѣмчията и той на нѣколко пѣти бѣ изненаданъ отъ вълнитѣ, които заливаха неговия корабъ съ ужасенъ шумъ. Всичко бѣ измокрено въ кораба. Най-малкиятъ изчерпваше съ черпалото си водата отъ дъното на кораба непрестанно; ако дори баща му би билъ завлеченъ отъ нѣкоя вълна, той не би можалъ да напустне работата си. Сега тѣ трѣбваше да иматъ предъ видъ фара. Капитанинтъ, често хвърляше погледъ къмъ тая страна, ала нищо на забелязваше. Бурята бѣ станала тѣй свирѣпа, че станѣ нужда да се вземе и последниятъ рифъ. Съ такова малко платно кораба по-трудно се движеше и управляваше, а той трѣбваше да лети, за да реже и отминава вълнитѣ. Остатѣкътъ отъ платното бѣ на тежалъ отъ вода, а вѣжата бѣха се обърнали на двойно по-дебели отъ леда. По-голѣмата тежестъ му пречеше да се издига тѣй лесно надъ вълнитѣ и той всѣки пѣтъ се изпълняше съ малко по-вече вода. Времето минаваше. Фарътъ не се показваше. Щастие бѣ, гдето не можеше да се види, колко капитанинтъ бѣ блѣденъ.

Най-после почна да се смръчава и внезапно най-малкиятъ извика:

— Гдѣ сме? Не видѣхте ли фара?

Капитанътъ се престори, че не чува.

— Продължавай да изчерпвашъ! — измормора той. И по-младиятъ му братъ бѣ заставенъ да се покорява. Тѣ и четиримата знаеха добре, че при подобно време вѣтърътъ често измѣня посоката си безъ да се забележи. Тогава корабътъ малко по-малко се отстраива отъ първоначалната си посока и крѣмчията-който се е довѣрилъ само на разпѣнатото платно, вижда само снѣга и развълнуваното море. Следователно, ако вѣтърътъ бѣ се измѣнилъ на юженъ, тѣ щѣха просто да се изгубятъ въ безкрайноститѣ на Северния Ледовитъ океанъ.

Нощта настѣпи; малкиятъ корабъ все по-тежко потѣжваше между вълнитѣ, и се издигаше по-трудно. Внезапно капитанътъ усети, че нѣкой му улови рѣцетѣ. Той се обърна. Това бѣ баща му, който, освободенъ отъ покривкитѣ си, здраво се държеше о корабнитѣ стожерни вѣжа за да не бѣде сметенъ въ морето.

— He! не, тате! иди си легни! — извика синътъ.

— He, зло е. Това е северниятъ вѣтъръ. Азъ усещамъ, че корабътъ не се противопоставя вече. Ние не управляваме вече.

Преди още младиятъ човѣкъ да разбере това що

*) Да се вземе рифъ — ще рече, да се намали плоскостта на платното, като се приспусне и се подвие отдолу. Така подвитата частъ се завързва съ специални за това прикрѣпени къмъ платното връвчици.

ставаше, старецътъ бѣ уловилъ кърмилния лостъ. Въ сжщата минута една грамадна вълна пристигаше и застрашаваше напълно да залѣе коръбътъ. Не бѣше време да се запитва бащата, по-добре ли е или по-зла. Синътъ само видѣ мигновено, че старецътъ бѣ безъ ботуши: си и се впусна съ помощта на брата си да изчерпе водата отъ дъното на кораба. Бащата вече управляваше съ твърда ръка и извика: „Завой презъ кърмата“.

Съ най-пълна послушностъ синоветъ изпълниха заповѣдта. Коръбътъ отново се изправи, обърна се и почна да лѣти предъ вѣтъра и вълнитъ. Дълго той летѣше така по гребнитъ на вълнитъ и съ такава бързина, че платното висѣше безпомощно срещу стожера.

Старецътъ нѣмаше вече ни пневмония, ни треска: цѣлото му сжщество бѣ вече напрегнато и се стремѣше само къмъ една целъ: да спаси синоветъ и кораба си.

Страшно е да се лѣти така подъ напора на вѣтъра. Рибарътъ, който се е изоставилъ така на неговия произволъ, играе на сполука съ сждбата. Възможно е да плува къмъ пристанището, а много е възможно да лети и къмъ гибелъ. Кърмчията смѣта, че е северния вѣтъръ, а той, може би, е южния вѣтъръ. Всѣка минута коръбътъ му може да се удари о нѣкоя подводна скала и да погъне. Той лети, ала никой не би можалъ да каже, къмъ пуститъ морета ли отива или къмъ нѣкое спасително крайбрѣжие. И въ себе си морякътъ се провиква: „О, Боже Господи!“, но все пакъ нищо не знае.

Сега имаше двамина да работятъ съ черпалото, и въпрѣки това все по-мъчно и по-мъчно ставаше изчерпаването на водата, която непрестанно изпълняше кораба.

Бащата скоро се покри съ скрежъ и ледъ както другитъ. Ако имаше треска, морскитъ ледини, които се прѣскаха върху него, несъмнено го разхлаждаха. Но внезапно синоветъ му го видѣха да изпуска поврътника на кърмилото и да повръща кръвъ, падайки въ дъното на кораба.

Не трѣбваше да те губи нито секунда за да го повдигнатъ. Най-голѣмиятъ скочи върху кърмилото, за да го задържи срещу вълнитъ, които прииждаха; старецътъ остана помежду полупотъналитъ дъски, които при скоковетъ на кораба, разбъркано се блѣскаха въ дъното на кораба.

Коръбътъ продължи да отскача като нѣкоя топка въсредъ нощната тъмнина. Гдѣ отиваше?

Внезапно се чу голѣмъ шумъ. Платното падна върху носа, като покри хората, които се намираха тамъ. Стожера се строши. Замръзнало дърво бѣ изгубило всѣкаква гъвкавостъ и не можа да устои на буйността на вѣтъра.

Единъ мигъ коръбътъ остана неподвиженъ на върха на една вълна, сетне се обърна давайки стената си на следната вълна, която падна върху него съ всичката си сила. Тогава друга по-висока вълна го настигна, издигна го като перушина и сетне го потопи въ бездната, гдѣто изчезна.

Следъ нѣколко минути, обаче, малкиятъ коръбъ отново излѣзе на повърхността съ гръбнакъ въ въздуха, а четирмата му челоуѣка бѣха скопчени по стенигъ му. Единъ следъ другъ тѣ излѣзоха отъ водата и се покатериха на гръбнака. Тѣ бѣха гололави.

Откършлекътъ бѣ твърде много раздрусанъ, мъчно бѣ да се одържи човѣкъ. Но рибаритъ, както всички правятъ това въ подобенъ случай, останаха съвършено спокойни. Тѣ знаеха, що имъ оставаше да правятъ. Като по даденъ сигналъ и четворицата изедно извикаха, колкото имъ гласъ държи и ви-

кътъ имъ трѣбваше да се чуе на много далечъ. Една вълна отвлече най-малкиятъ, но той можа да се залови отново за единъ край отъ вжжията и пакъ се издигна върху коритото.

Внезапно най-голѣмиятъ извика: „Тате!“ и другитъ трима жално извикаха: „Татко! Татко!“.

— Ей тамъ! се провикна най-голѣмиятъ, като сочеше надалечъ нѣщо, което тая минута бѣ издигнато отъ вълната. Въ сжщиятъ мигъ вториятъ синъ се изправи правъ на края на гръбнака и съ единъ скокъ, съ ржце напредъ, се гурна и изчезна подъ една грамадна вълна.

Другитъ нѣмаха свободно време да следятъ изпълнението и резултата отъ неговия опитъ; тѣ се борѣха за живота си. „Татко!“, дочуха пакъ и въ далечината съгледаха брата си, който се бореше срещу вълнитъ, държейки нѣщо въ ржцетъ си. Той се изгуби, сетне пакъ го видѣха на върха на една вълна, като нарисуванъ въ профилъ на небето; той правеше отчаени усилия.

„Татко!“ извикаха още веднъжъ всички вкупомъ. „Татко!“ отговори единъ глухъ гласъ въ нощта. Но пристигнаха още по-силни вълни, въ чийто бездни трѣбваше да загинатъ двамината.

Много по-късно презъ нощта морето изхвърли преживѣлитъ трима на брѣга. Тѣ забелязаха на далечъ свѣтлина, но когато усетиха твърда почва подъ краката си, тѣ не можаха вече да вървятъ; тѣ се повлѣкоха пълзѣшкомъ изъ снѣга, за да достигнатъ до една къща.

Оказа се, че тѣ бѣха въ *Хитра* единъ отъ голѣмитъ острови на крайбрѣжието. Следъ три дни тѣ бѣха отново на кракъ. Намѣриха кораба сивъпрѣки всичко не тѣй много повреденъ. Поправиха го, купиха ново въоръжение и се върнаха съ печалната вестъ при майка си.

Следъ една или две седмици тѣ успѣха да условятъ единъ помощникъ и тръгнаха пакъ за *Лобфоденскитъ* острови (2), за да довършатъ сезона на ловитбата.

Въ началото на пролѣтъта единъ жителъ отъ *Хитра*, който събиралъ водорасли въ заливчето, намѣри тѣлата на двама рибари. Единъ старецъ и единъ младъ човѣкъ; първиятъ безъ обуца бѣ още силно стиснатъ като голѣмо дѣте въ обятията на втория. Дветъ пригърнати тѣла бѣха обвити съ зеленъ ледъ. Събирачатъ на водорасли поиска да ги докара на сушата, но трѣбваше да раздѣли дветѣ тѣла съ брадва, за да може да ги натовари на шейната си.

(изъ „*Récit de Genère*“, м. май 1925 г.)
Превелъ: Н. П. Ивановъ.

(2) Купъ острови принадлежащи на Норвегия—въ западния брѣгъ на тая страна и гдѣто се намира прочутата бездна—водовъртежъ *Маелстромъ* (*Maelstrom*).

КОЖАРСКО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

„ПЕНЧО К. БОНЕВЪ“

Г А Б Р О В О .

Телегр. адресъ: ПЕНЧО БОНЕВЪ.

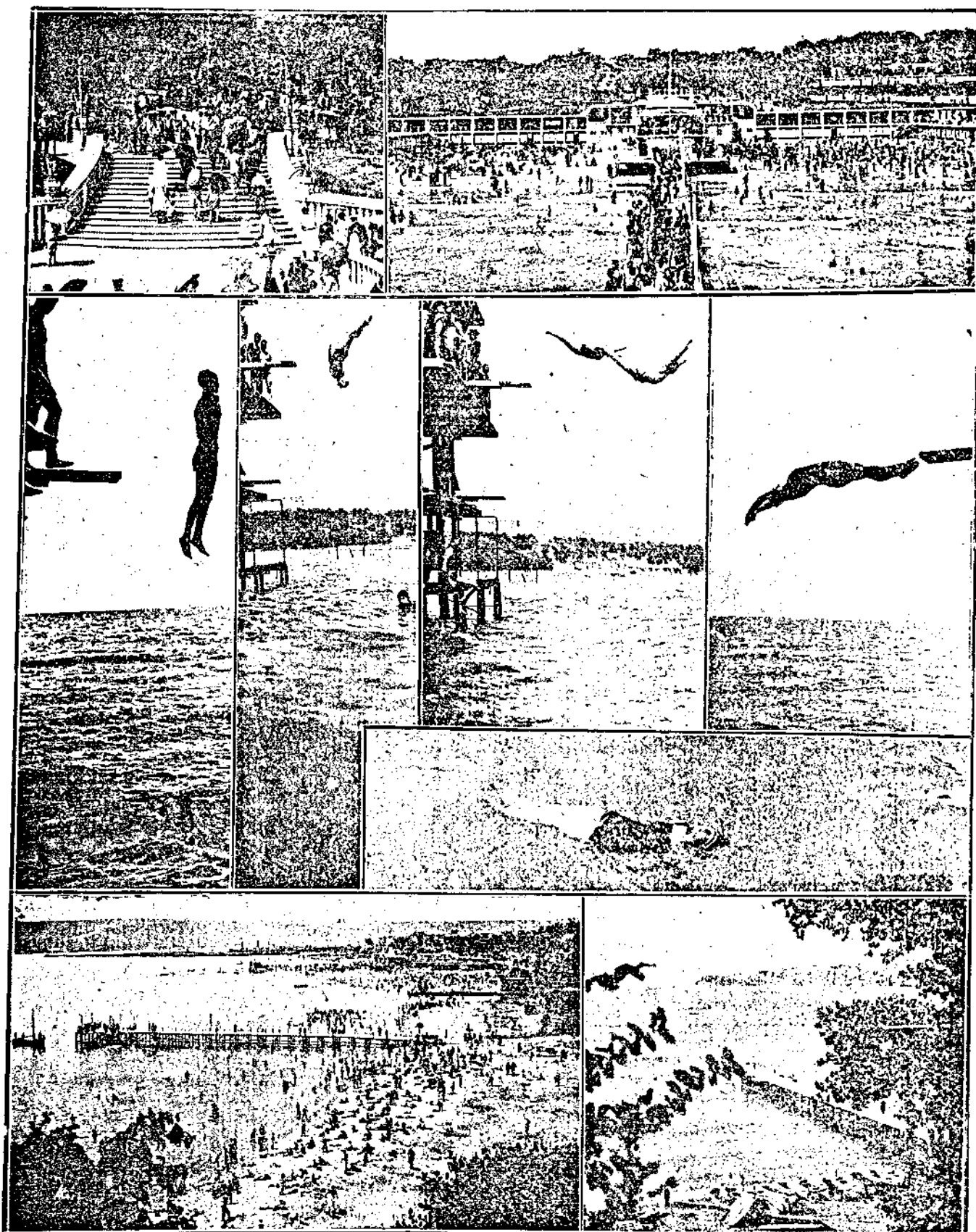
Телефонъ № 119.

SOCIÉTÉ DES TANNEUR PAR ACTION

„PENTCHO K. BONEFF“

GABROVO (Bulgarie).

Pour télégrammes: PENTCHO BONEFF. 10—1

ВАРНА — МОРСКИТЪ БАНИ.

ПРЕЗЪ ЛѢТОТО 1928 ГОД.

ФОТО: К. А. ТЕРЗИСТОВЪ.

С. 4.

Сава Н. Ивановъ.

СЪСТЕЗАНИЯТА НА ВАРНЕНСКИЯ МОРСКИ СПОРТЕНЪ ЛЕГИОНЪ ПРИ Б. Н. М. С.

Варненския Морски Спортенъ Legionъ, заедно съ двамата си ръководители: П. Вангеловъ и В. Вълковъ и настоятелството на Варненския клонъ отъ Б. Н. М. С.
Фот. К. А. Терзистоевъ — 1928 г.

На 30 септември (неделя) 1928 год., въ Варненското пристанище, при добро време, се състояха традиционните годишни състезания на Варненския Морски Спортенъ Legionъ. На тия състезания се състезаватъ отделните групи отъ легиона и главната имъ целъ се състои въ това — да се отбележатъ успѣхите на различните групи следъ лѣтните имъ занятия и тренировка. Независимо отъ това, тия състезания иматъ и друга целъ — да пораждатъ въ групите стремежъ къмъ първенство, което е отъ голѣмо значение за доброто, усилено и планомерно обучение на групите презъ лѣтните имъ занятия, а следователно — отъ голѣмо значение и за общия резултатъ.

Състезанията се започнаха въ 9 часа сутринта при присъствието на управителното тѣло на Варненския клонъ отъ Българския Народенъ Морски Сговоръ. Състезаваха се трите групи на Морския Спортенъ Legionъ, а именно: групите „Пиратъ“, „Слава“, и „Перунъ“.

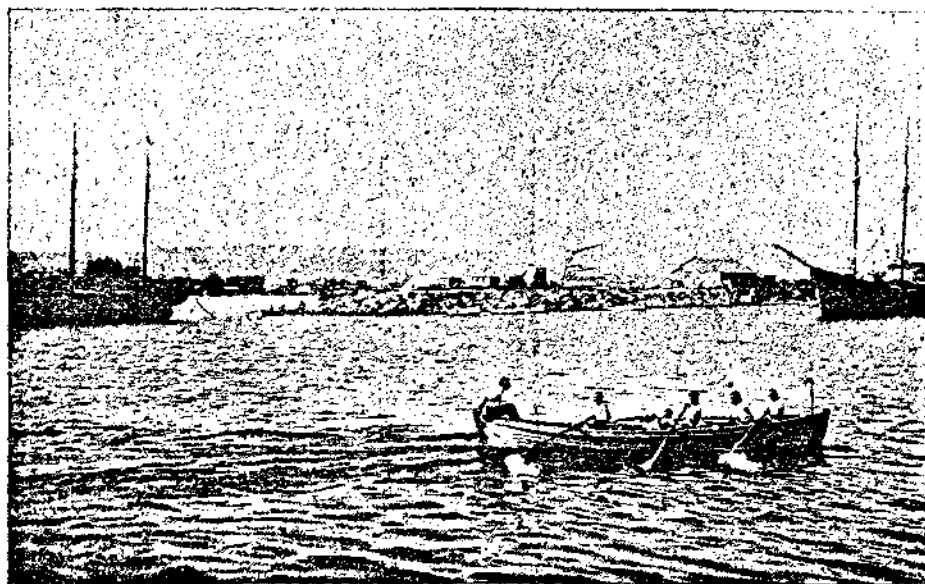
Резултатите отъ тия състезания сж следните:

- I. Поединично гребане съ лодка пелторка на разстояние 3000 метра.
1. Група „Пиратъ“ (12 мин. 38 сек.)
2. Група „Перунъ“ (12 мин. 49 сек.)
3. Група „Слава“ (13 мин. 21 сек.)

Миналата година сжщото разстояние 3000 е взето отъ групата „Пиратъ“ за 14 минути и 50 секунди

II. Груново гребане съ лодки русалки на разстояние 700 метра.

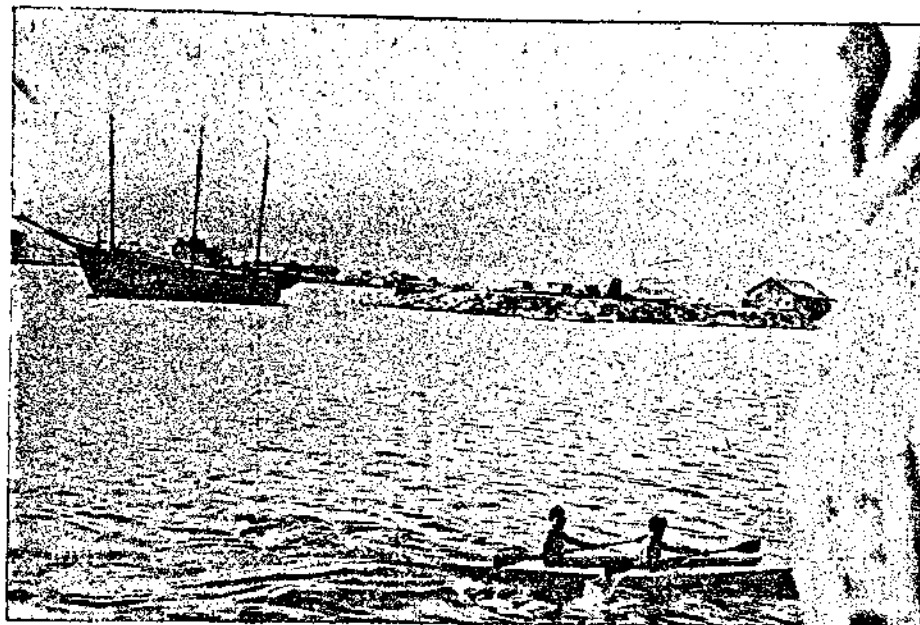
1. Група отъ „Пиратъ“ (3 мин. 40 сек.)

Група „Перунъ“ отъ Варненския Морски Спортенъ Legionъ въ момента на пристигането имъ отъ гребане на разстояние 3000 метра. Фот. К. А. Терзистоевъ — 1928 г.

2. Група отъ „Пиратъ“ (3 мин. 47 сек.)
 3. Група отъ „Перунъ“ (3 мин. 49 сек.)
- III. Свободно плаване на разстояние 350 метра.
(Предвидено е било да се състезаватъ на разстояние 500 метра, на фактически разстоянието е било 350 м.)

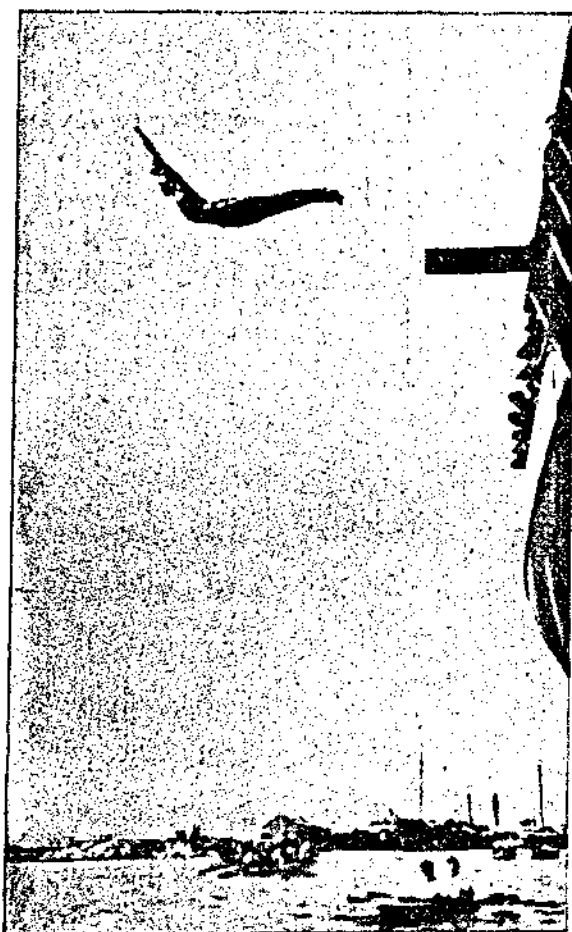
1. Легионеръ Т. Медникаровъ отъ група „Пиратъ“ (5 мин. 21 сек.)
2. Легионеръ Н. Бѣлевъ отъ група „Перунъ“ (5 мин. 40 сек.)

Победителитъ въ гребане съ лодка Русалка въ момента на пристигането имъ.
Фот. К. А. Терзистоевъ—1928 г.

IV. Свободно плаване на разстояние 80 метра.
(Предвидено е било разстоянието 100 метра, обаче въ сжщностъ разстоянието е било 80 метра)

1. Легионеръ Т. Медникаровъ отъ група „Пиратъ“ (1 мин. 4 $\frac{1}{3}$ сек.)

Скокъ отъ 8 метра височина, изпълненъ отъ легионера Ас. Бѣчваровъ. Фот. К. А. Терзистоевъ—1928 г.

2. Легионеръ Ив. Урмановъ отъ група „Перунъ“ (1 мин. 7 сек.)

V. Скокъ отъ височина 8 метра. (Вижъ снимката)

1. Легионеръ Ас. Бѣчваровъ отъ група „Пиратъ“.

Споредъ тѣзи резултати отъ състезанията за първенецъ на Варненския Морски Спортенъ Легионъ бѣ обявена групата „Пиратъ“. И действително тя напълно заслужава това, тъй като въ всички видове състезания, безъ изключение, е взела първото мѣсто.

Изобщо резултатитъ отъ тазигодишнитъ състезания на Варненския Морски Спортенъ Легионъ сж презадоволителни. Тѣ сж много по-добри отъ попереднитъ години и вече значително близко се приближаватъ къмъ постиженията въ чужбина въ това отношение. Особенно добри сж резултатитъ въ свободно плаване на разстояние 80 и 350 метра.

Следъ още малко по-усилена тренировка и по-добри постижения, легионеритъ Т. Медникаровъ, Н. Бѣлевъ и Ив. Урмановъ ще могатъ да достигнатъ

постиганията на изпитнитъ опитни чужди плувци и даже въ бждаще съ успѣхъ да се състезаватъ съ тѣхъ. По отношение на гребането, обаче, за да се мѣримъ съ постиженията въ чужбина, има още доста да се желае. Макаръ, че резултата на група „Пиратъ“ въ гребане съ лодка петторка на разстояние 3000 метра и въ гребане съ лодка русалка на разстояние 700 метра за насъ е много добъръ, понеже надхвърля много по-раншитъ наши постижения, все пакъ той стои още далечъ отъ резултатитъ, които се постигатъ въ чужбина въ това отношение. Например, въ тазигодишнитъ морски състезания на Руския балтийски флотъ, една лодка шесторка, при срещуположенъ вѣтръ, е взела разстоянието 9 километра само за 7 минути и 14 секунди; мѣрено съ тази мѣрка, нашата група първенецъ „Пиратъ“ трѣбваше да покрие разстоянието 3 километра поне за 4–5 минути, а тя го е покрила за 12 минути и 38 секунди. Това показва, че по отношение на гребането трѣбва да обърнемъ по-вече внимание и да се тренираме по-системно и усилено, ако искаме въ близко бждаще да мѣримъ постиженията си съ тия въ чужбина.

Не се съмнявамъ ни най-малко, че нашитъ амбициозни и смѣли морски легионери ще си взематъ бележка отъ моитъ заключения, ще поработятъ идущата година въ това отношение по-усилено и ще ни дадатъ въ бждаще още по-добри постижения, които ще можемъ да мѣримъ съ постиженията на напредналитъ въ морския спортъ страни. Ний сме още много млади въ областта на морския спортъ и нѣма защо да бързаме много, обаче при обучението си, винаги трѣбва да гърсимъ поука отъ постигнатитъ резултати и да се стремимъ малко по-малко, но сигурно, да достигнемъ чуждитъ рекорди.

Ний сме физически здрави и издържливи, имаме достатъчно куражъ и сили, не ни липсва и желание за съревнование — а всичко това е една гаранция, че следъ необходимата упорита тренировка, ний ще заемемъ въ бждаще едно почтенно мѣсто въ областта на международния морски спортъ.

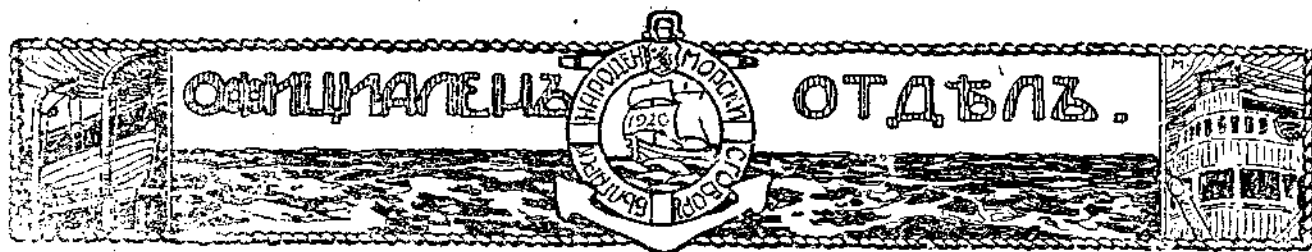
Къмъ Васъ, морски и рѣчни български легионери, които посадихте семето на българския воденъ спортъ, се обръщамъ съ апела:

Напредъ и все напредъ, къмъ нови постижения и победи!

Варна, 22.X.1928 год.

Група „Пиратъ“ отъ Варненския Морски Спортенъ Легионъ при Б.Н.М.С., която бѣ обявена за победителъ въ състезанията, заедно съ ръководителитъ си и настоятелството на Варненския клонъ отъ Б.Н.М.С. Фот. К. А. Терзистоевъ 1928 г.

Вести изъ живота и дейността на Българския Народенъ Морски Сговоръ.

Н. В. Царя е благоволил да отговори на поднесенитъ му приветствия отъ Г.У.Т. по случай десетъ годишнината отъ възшествието му на престола, съ следната телеграма:

„Варна.—Я. Найденовъ—Председателъ на Б.Н.М.С. Благодаря отъ сърдце Вамъ и на членоветъ отъ Морския Сговоръ за поздравитъ и добритъ пожелания отправени ми по случай празника. Царя“.

Г.У.Т. на Б.Н.М.С. е испратило следната телеграма:

„Българския Народенъ Морски Сговоръ поднася сърдечни приветствия на Върховния си покровителъ по случай X годишнината отъ възшествието на престола и XX годишнината отъ независимостта на България и пожелава на Ваше Величество здраве и дълголетие, за да може стойки на чело на племето ни да го водите къмъ нови цели и обекти—Къмъ морето и Дунава за напредъкъ“.

Председателъ: Я. Найденовъ.

Г.У.Т. — Варна. На 12 септемврий 1928 год. въ гр. Варна се конституиръ Г.У.Т. на Б.Н.М.С. въ следния съставъ:

I. отдѣлъ: Председателъ—П. Стояновъ, Подпредседатели—Я. Найденовъ и П. Фичевъ, Гл. секретаръ Г. Славяновъ и секретари—П. Павловъ и Ст. Влаевъ.

II. отдѣлъ: Гл. Касиеръ—Ст. Цаневъ, касиеръ М. Бачовски и домакинъ Н. Пеневъ.

III. отдѣлъ: Гл. редакторъ Сава Н. Ивановъ и редактори Проф. Я. Арнаудозъ, Добринъ Василевъ и Пало Христовъ.

IV. отдѣлъ: Гл. уредникъ К. Шкорялъ и уредници: Майоръ Курчевъ и Д. Зидаровъ.

V. отдѣлъ: Председателъ Б. Къневъ, Гл. ръководителъ П. Пампуловъ и ръководители Воденичаровъ и В. Пъевъ.

Съветници: С. Т. Атанасовъ, Д-ръ Скорчевъ, Д-ръ Пашевъ и Л. Чирпански.

Запасни членове: Сл. Грековъ, В. Игнатовъ, Подполковникъ Марковъ, Т. Каракашевъ, П. Нейковъ и В. Каракостовъ.

Отпечатано е и е разпратено по клоноветъ отъ Б.Н.М.С. джebното календарче на организацията за 1929 година. То е изработено отъ художника Ал. Мутафовъ и е отпечатано съ трицѣтвѣнъ печатъ. Побързайте да се снабдите съ него, защото е отпечатано въ ограничено количество.

Г. У. Т. — рѣши: а) Когато отдѣлнитъ клонове ще изпращатъ организатори за пропаганда и образуване нови клонове, Г.У.Т. ще плаща пѣтнитъ имъ разноски, а освенъ това тѣ ще иматъ право на 20 л. възнаграждение за всѣки записанъ новъ членъ. б) Възложи на пързия отдѣлъ да започне още отъ сега подготовителната работа по организирането на курсъ за организатори на клонове отъ Б.Н.М.С. презъ лѣтото на идната година.

— София. Въ Софийскиятъ клонъ проучватъ въпроса да се направя на р. Искъръ мѣсто за плавателенъ басейнъ, плажъ и мѣсто за воденъ спортъ. Назначена е за целта специална комисия.

— Софийскиятъ клонъ възложилъ на Д-ръ Калиновъ и Д-ръ Кашевъ да разработятъ единъ рефератъ и конфератъ върху Търгорското мореплаване изобщо и кооперативното корабоплаване въ частностъ.

— Комисия въ съставъ Д-ръ Калиновъ, Д-ръ Кашевъ и М. Димитровъ проучаватъ въпроса за плаването по р. Тунджа, отъ начало теоритически въ София, а после на самото място въ Ямболъ.

— Софийскиятъ клонъ организира изпращането на беседници и организатори по клоновете; за тая целъ сж избрани: Г-нь Илковъ, М. Димитровъ, и Владимиръ Николовъ. Най-напредъ ще посетятъ съ още 5—6 члена на Софийския клонъ, Ломския клонъ, а следъ това и другитъ, съ просвѣтна и организационна целъ.

— Софийскиятъ клонъ е издалъ като сбирка № 1, избрани морски разкази отъ П. А. Шишковъ, 32 стр. цена 8 лева.

— Софийскиятъ клонъ урежда всъки петъкъ въ 5½ часа вечеръ въ чиновническото дружество общодостъпни беседи. — До сега сж прочетени:

Отъ Професоръ Златарски — „Морето въ Българската история“. Отъ Професоръ Д-ръ П. Стояновъ — „Калолъчението въ България“. Отъ Д-ръ Калиновъ — „Задачитъ на риболовството въ България“.

— Софийскиятъ клонъ се е заелъ да уреди голъма морска екскурзия до Египетъ и Палистина.

Търново. На 9 септемврий т. г. въ гр. В. Търново Х редовенъ конгресъ на запаснитъ офицери е билъ поздравенъ отъ председателя на Търновския клонъ на Б.Н.М.С., като делегатъ на Г.У.Т., съ подходящи за случая слова. На това приветствие Председателя на бюрото зап. генералъ Мановъ отговорилъ, че Морския Сговоръ е млада организация извикана на животъ отъ крещящитъ нужди на страната, че зап. офицерство добре разбира задачитъ на Б.Н.М.С., който е най-близката организация до сърдцето му, и че то ще я подкрепи съ всички сили, за да може българския народъ добре да разбере голъмото значение на морето за неговото съществуване. „Моля предайте на Вашитъ другари най-искренитъ ни поздравии и пожелания за най-близко тържество на идещъ на Б.Н.М.С., които станала и наши идеи“, завършилъ генералъ Мановъ.

— Търновския клонъ е увеличилъ значително броя на своитъ членове презъ настоящата година. Пристанището на клонъ на р. Янтра е разширено съ една нова трета тераса и сега въ сравнение съ миналото, пристанището е станало още по-красиво и кокетно, заедно съ образувания предъ него голъмъ и удобенъ площадъ. На Богоявление тукъ ще се уреди тържеството на което Спортния легионъ ще вземе

голъмо участие. Наоколо ще бжде залесено съ борови дръвчета.

Русе. На 24 септемврий т. г. е починалъ въ Русе Председателя на провърнителния съветъ на Русенския клонъ отъ Б.Н.М.С. — † Кръстю Параскевовъ. Дългогодишенъ чиновникъ, бившъ директоръ на Бургаския клонъ на Б.Н.Б. контролоръ въ Русенския клонъ на Б.Н.Б. и той държеше винаги за добрия редъ и постояненъ напредъкъ на Морския Сговоръ. Богъ да го прости.

— На 8 октомврий т. г. делегация отъ Русенския клонъ е приела дарението отъ Панагюрската община на Б.Н.М.С. — 50 декара земя на 1000 метра височина за колония: „Катедра“ на идеята за зоразни Българи.

— Русенския клонъ на Б.Н.М.С. изпратилъ делегация за насърчение и упътване на Ломския клонъ. Г-нь Пачевъ е фържалъ беседа на тема: „Ние и другитъ на Дуназа“. Сжия клонъ готви за презъ зимата грандиозенъ морски балъ.

Министерството на просвѣтата е наредило възъ основа доклада на ръководителя по плаване на Б.Н.М.С. г. А. Друмевъ, всички учители по гимнастика да минатъ курсозетъ по плаване, уреджан отъ Б.Н.М.С.

По технически причини при опечатеане на брой 8 отъ списанието „Морски Сговоръ“ въ цикъла „Морски пѣсни“ отъ г. И. Н. Булевъ сж допуснати долеозначенитъ печатни грѣшки, които трѣбва да се поправятъ, както следва:

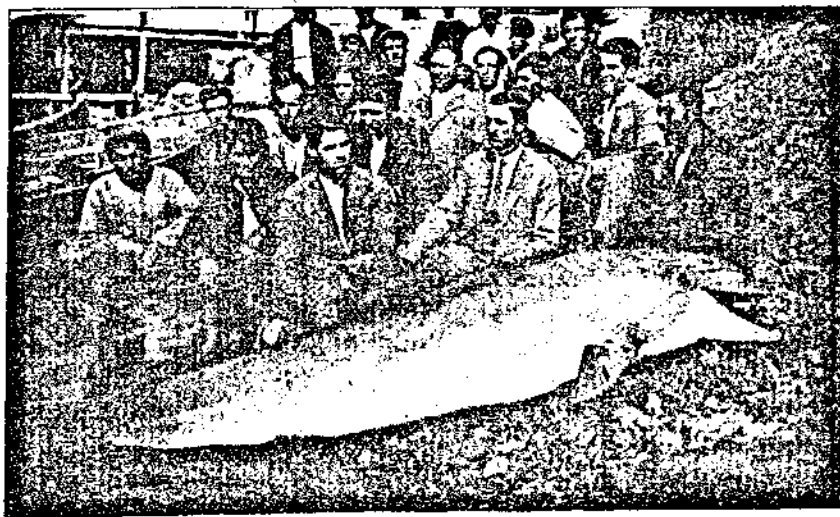
Пѣсенъ	въ стихъ	напечатано	да се чете
„Моряци“	4	простната	ярозната
„Моряци“	12	с'	съ
„Оставиме майко мила“	19	с'	съ
„На морето“	1	въ	въвъ
„Нощъ край морето“	2	вие	вие, вие
„Нощъ край морето“	14	въ	въвъ

За допушането на тия грѣшки редакцията крайно съжелява.

Отъ редакцията.

Г-НЪ ИВАНЪ ДРАГНЕВЪ — ЯМБОЛЪ
(членъ на Б.Н.М.С.)

Г-ЦА МИЛКА Г. КАРАДЖОВА — ЯМБОЛЪ
(учителка)
СТОДЕНИ.

Делфинъ — рѣдкостъ за Черно море подължина (3'15 метра) и тежина (520 кгр.)
— уловенъ отъ рибари въ Бургаския заливъ презъ тази година.
Снимката е изпратена отъ Братя Търколеви — Бургазъ.

Софийският клонъ отъ Б.Н.М.С. е започналъ уреждането на своитѣ, тъй добре посещавани и ценени отъ гражданството, беседи; тази година беседитѣ ще се държатъ всѣки петѣкъ въ 6¹/₂ часа сл. обѣдъ въ салона на Чинovníческото д-ство, при безплатенъ входъ.

Тази годишната серия отъ беседи е била открита на 19 октомврий, съ речъ отъ председателя на клонъ г-нъ Професоръ д-ръ Ст. Консуловъ. Следъ него Негово Високопросвѣщенство Софийския митрополитъ Стефанъ е казалъ хубави думи за значението на морето, похвалилъ е дейността на Б.Н.М.Сговоръ и е далъ благословията си.

Въ сѣщия день е държана първата беседа, а именно отъ г. Професоръ В. Н. Златарски на тема: „Морето въ политиката на българскитѣ царе“. На кратко, беседчикъ е изтъкналъ следното:

Погрѣшно е разпространеното мнѣние, че българитѣ не сж се стремили къмъ морето. Тѣй говорятъ хора, които не познаватъ нашата история. Първо българитѣ между V—VII вѣкове се движеха край Азовско и Черно море. И славянитѣ отъ българската група (Македония) винаги сж се стремили къмъ морето (Солунъ). Тѣзи отъ тѣхъ, които бѣха стигнали морето (Егейско) бѣха образували държава, имаха флота и водеха търговия по море.

Исперихъ воюва и превзе Варна, а Крумъ — Средецъ и Горня Струма, като считаше, че морето може да се достигне по долината на Струма и че българитѣ, опрѣлни на брѣговетѣ му, ще постигнатъ обединението си съ славянитѣ. По струмския пѣть Персиамъ достигна Орфанския заливъ, а при Бориса българитѣ бѣха на брѣговетѣ на Адриатическо море. Презъ 927 г. Симеонъ превзе Галиполския полуостровъ, а българската граница на Черно море стигаше до Мидия.

Всичкиѣ царе презъ I-вото българско царство сж се стремили къмъ морето. Тази политика била следвана и презъ време на II-то българско царство.

Отъ историческитѣ факти проф. Златарски извади заключението, че събирането на българскитѣ земи и обединението на нашата народност е ставало винаги, когато нашитѣ граници сж допирали до морета. Поуката е: да се стремимъ да се закрепимъ на морето, защото чрезъ този актъ можемъ да достигнемъ и нашето обединение. Тази истина нашитѣ политици не сж знаели, защото не познаватъ нашата история и за това тѣ сж сгрѣшили.

Въ Ломъ е образувано командитно дружество отъ 3-ма български моряци, които сж купили единъ моторенъ шлепъ съ когото ще извършватъ бързи превози на стоки по Дунава. Инициативата имъ заслужава пълна подкрепа и насърчение отъ всички.

Морски пропаганденъ курсъ въ Югославия. Презъ юний месецъ тази години въ Сплитъ се е състоялъ третиятъ пропаганденъ курсъ на Югославянското морско сдружение. Курса има за целъ подготовката на пропагандатори на морската идея въ Югославия.

До като въ по-раншнитѣ курсове сж били застъпени главно лекциитѣ, а по-малко екскурзиитѣ, въ последниятъ курсъ е било тъкмо обратното —

дало се е предпочитание на непосредственото опознаване съ морето, брѣговетѣ му, военния и търговски флотъ, морското риболовство и пр.

Начело на курса е стоялъ, както и на първитѣ два, професоръ Д-ръ Иво Рубичъ. Ученицитѣ — курсисти сж били 19 души, изпратени отъ областнитѣ комитети на организацията. По занятие курсиститѣ сж били: 7 учители, 6 професори, 2 възпитатели, 2 чиновници, 1 директоръ и сждия.

Въ курса сж били прочетени 30 реферата, съ които е била предадена въ сбита форма сжщата материя отъ миналогодишния курсъ (61 реферата). Четенията сж ставали отъ 8 до 9 и отъ 9—10 часа преди пладне (по два реферата на день).

Преподавали сж: Проф. Д-ръ Иво Рубичъ — география на Адриатика — 1 часъ; История на Югославянския брѣгъ — 3 часа; география на сжщия брѣгъ — 1 часъ и География на Италия — 1 часъ. Нико Бартуловичъ: Морето въ югославянската книжнина — 1 часъ; Италианската пропаганда за Далмация — 1 часъ. Франо Иванишевичъ — Народно преглеждане на югославянския брѣгъ — 1 часъ. Д-ръ Марко Лекичъ — Значението на мореплаването изобщо и въ частностъ за Югославия — 3 часа. Д-ръ А. Ерцеговичъ — Борба за животъ въ морето — 1 часъ. Главния инспекторъ по риболовството — Густавъ Шрайберъ — За значението на морското риболовство за Югославия — 2 часа. Д-ръ Рафо Фери — Морето като изворъ на здраве — 2 часа. Иванъ Ф. Луписъ Вукичъ — Туризма по югославянскитѣ брѣгове — 1 часъ; За изселницитѣ (емиграцията) отъ Югославия — 1 часъ. Гимназиалниятъ директоръ С. Алфиревичъ, гл. секретаръ на организацията: Идеология и дейностъ на Ядранска Стража — 2 часа; Целитѣ на италианския империализмъ — 1 часъ; Изучване устава и правилницитѣ на ядранска стража — 2 часа; Д-ръ Иво Белинъ — Държавната важностъ на югославянскитѣ брѣгове — 2 часа, Генералщабния майоръ Петъръ Остоичъ — Военната отбрана на югославянския брѣгъ — 1 часъ. Д-ръ А. Верона — Основи на морското право — 1 часъ. Д-ръ Иванъ Буличъ — Нѣщо изъ морското право — 1 часъ.

Всѣки день следъ обѣдъ сж били разглеждани и изучавани забележителноститѣ на Сплитъ или сж правени излети въ околността. Вънъ отъ това направени сж били 3 еднодневни, 1 двудневна, и 2 петдневни екскурзии по далматинскитѣ брѣгове и острови. Презъ време на излетитѣ и екскурзиитѣ курсиститѣ сж могли подробно да се запознаятъ съ морето, брѣговетѣ и населението имъ, военния и търговски флотъ, риболовството и въобще съ всички културни и стопански и национални въпроси въ връзка съ югославянскитѣ брѣгове и море. За тази целъ на всѣкъжде въ услуга на курса сж били съответнитѣ шефове на учреждения, институти или подобрани специалисти познавачи.

Курса е траялъ цѣль месецъ. Въ края на курса на възпитаницитѣ му е била зададена изпитна тема: „Значението на Ядранска стража за развитието на морско съзнание всрѣдъ народа“. Най-добрата работа е била наградена и ще бжде отпечатана въ списанието на организацията.

(Изъ „Ядранска Стража“ Г. С.)

Бързоходни товарни кораби. Презъ настоящата 1928 година се строят и въроятно ще бъдат готови за използване къмъ края на годината значително число товарни търговски кораби относително много бързоходни — съ скорость 15—16 морски мили въ часъ. Тия кораби ще употребяватъ като гориво нефтъ и ще бъдатъ способни пътувайки съ скорость 15—16 мили, безъ да се спиратъ нждето и да било да попълватъ запаситъ си, да се държатъ въ морето около 100 дена. Два отъ тия кораби сж вече привършени „Dunster Grange“ съ 9,500 тона водоизмѣщение и машинна мощностъ 6400 конски сили (най-големия транспортъ въ свѣта за пренасяне на замръзено месо) и шведския моторенъ товаренъ корабъ „Mitta-

booka“ съ 9000 тона водоизмѣщение и машинна мощностъ 6,400 конски сили, предназначенъ за товарообмѣнъ между Европа и Австралия чрезъ Панамския каналъ. Четири други кораба съ хадилници за пренасяне на месо и съестни продукти, още по-големи отъ предишнитѣ два, сж въ усиленъ строежъ. Тѣ ще иматъ машини съ мощностъ 10,000 конски сили и ще развиватъ скорость 16 мили въ часъ.

С. Ч.

Рекордъ за престояване въ водата. Въ Калифорния (Америка) е регистриранъ новъ свѣтовенъ рекордъ за издържливостъ въ плаване. Известната плувачка—победителка Миридъ Хаделстонъ на състезанията въ Коней се е задържала въ водата въ продължение на 60 часа.

С. Ч.

(Приключенъ на 5.XI.1928 год.)

- Атанасовъ, Д.—„Нѣщо за водния спортъ въ Америка“ (сп. Морски Сговоръ, год. V, брой 9, Варна XI.1928 г., стр. 15).
- Английската морска лига (The Navy League)—Преводъ отъ С. Черноморски—(сп. Морски Сговоръ, год. V, брой 9, Варна XI.1928 год., стр. 16 и 17).
- Бояджиевъ, Д-ръ И.—„Лжчнтъ и пѣска на Месемария“ (в. Слово, Год. VII, брой 1892, София 29.IX.1928 г., стр. 1).
- Георгиевъ, Емилъ Ив.—„Моряци. — По море — Нощъ край морето.“—Стихове—(сп. Морски Сговоръ, год. V, брой 9, Варна XI.1928 год., стр. 1).
- Гръцкитѣ пристанища и гръцката външна търговия. (сп. Известия и стопански архивъ на Министерството на търговията, промишлеността и труда, год. VIII, брой 7 и 8, София I.X.1928 год., стр. 386—389.)
- Доревъ, П.—„Сворада на моретата и ограничаване на морскитѣ въоръжавания“ (в. Знаме, год. V, брой 227, София 4.X.1928 год., стр. 1).
- Dimov, Y.—„Alexandre Moutafof“ (La Bulgarie, VI-ème année № 1872, Sofia 13.X.1928, p. 1.)
- Договоръ за търговия и мореплаване между България и Турция“ (сп. Известия и стопански архивъ на Министерството на търговията, промишлеността и труда, год. VIII, брой 7 и 8, София I.X.1928 г., стр. 275—289).
- Дръвски, Пейчо—„Есенниятъ риболовъ по черноморското крайбрежие“ (сп. Ловецъ, год. XXIX, брой 1, София IX.1928 г., стр. 7—9).
- Единъ занемаренъ морски крайбрѣженъ пѣтъ (в. Варненска поща, Год. XIII, брой 3330, Варна 23.X.1928 г., стр. 2.)
- Ивановъ, Сава Н.—„Морскитѣ състезания между Варненския и Видинския спортни легии отъ Българския Народенъ Морски Сговоръ“ (сп. Морски Сговоръ, год. V, брой 9, Варна XI.1928 год., стр. 12—14).
- Ивановъ, Сава Н.—„Германската рѣчна Дунавска флотилия презъ време на свѣтовната война“ (в. Народна отбрана, год. X, брой 1407, София 20.X.1928 г., стр. 2 и 3).
- Игнатовъ, Кал.—Лейтенантъ о. з. В.—„Разоръжаване на мина“ (Прослава на Варненци — Възпоменателенъ вестникъ за участието на войскитѣ отъ Варненския гарнизонъ въ войнитѣ—Издание на Варненския гарнизонъ, 29.X.1928 г.)
- К. Скът.—„Морски бой“ (Подофицерски журналъ, год. IV, кн. 4, София IX.1928 г., стр. 35—37.)
- Л. Р.—„Най-големата водна солопроизводна станция въ свѣта“ (сп. Природа, год. XXIX, кн. 1, София IX.1928 г., стр. 2—4)
- Мановъ, А. И.—„III. Варна презъ 1850 година“—Продължение—(в. Варненски коренякъ, год. II, брой 6, Варна, I.X. 1928 г., стр. 1 и 2.)
- Малѣевъ, Д-ръ Ив.—„Защо се къпеме?“ (в. Търговско промишленъ гласъ, год. V, брой 777, София 13.X.1928 г., стр. 2.)
- Маноловъ, Кал. II. р. о. з. А.—„Едно мощно разузнаване по море“ (Прослава на Варненци — Възпоменателенъ вестникъ за участието на войскитѣ отъ Варненския гарнизонъ въ войнитѣ—Издание на Варненския гарнизонъ, 29.1928 год.)
- Отчетъ за дейността на Временниятъ ръководенъ комитетъ на Черноморския Наученъ Институтъ презъ 1927 година.—(сп. Морски Сговоръ, год. V, брой 9, Варна XI.1928 г., стр. 16.)
- Океанската експедиция на докторъ Пичманъ—Въ рая на ри-

- битъ и птицитѣ—(в. Варненска поща, год. XIII, брой 3335, Варна, 23.X.1928 год., стр. 2).
- Панчевъ, Г.—„Ледената преграда на Дунава презъ януарий 1928 година“ (сп. Морски Сговоръ, год. V, кн. 9, Варна XI.1928 год., стр. 4—6.)
- Патевъ, Н.—„Островътъ на Робинзонъ Крузо“ (сп. Природа, год. XXIX, кн. 1, София IX.1928 год., стр. 8—10).
- Рибари—Разказъ — Преводъ отъ Н. П. Ивановъ (сп. Морски Сговоръ, год. V, брой 9, Варна XI.1928 г., стр. 9—11.)
- С.—„Морското разоръжаване и англо-французкия пактъ“ (в. Търговско промишленъ гласъ, год. VI, брой 763, София 26.IX.1928 год., стр. 1.)
- Савановъ, Г.—„Кооперативно корабоплаване“ (сп. Морски Сговоръ, год. V, № 9, Варна XI.1928 г., стр. 2 и 3.)
- С. Н. И.—„Изъ военнитѣ флоти на чуждитѣ държави“ (Сжщия брой на списанието Морски Сговоръ, стр. 18 и 19)
- Статистика за движението на корабитѣ по българскитѣ пристанища презъ 1913—1922 година. София 1928 г. (Издание на Главната Дирекция на Статистиката въ Царство България, 427 страници, цена 755 лева.)
- Укротяването на Нилъ — (Шуменски окръженъ бюлетинъ, год. X, брой 17, Шуменъ 15.X.1928 год., стр. 1—4.)
- Харѣевъ, Ст. п.—„Значението на воднитѣ пѣтища за развитието на търговията и индустрията“ (Варненски окръженъ вестникъ, год. IX, брой 29, Варна I XI.1928 г., стр. 6—7.)
- Шимковъ, Ст. П.—„Българи край Мраморно море“ (Тракийски сборникъ, книга I, 1928 год.)
- Шимковъ, П. А.—„Морски разкази“—Морска сбирка №1.—София 1928 г.) Издание на Българския Народенъ Морски Сговоръ—Софийски клонъ, 34 страници, цена 6 лева)
- Шимковъ, П. А.—„Отъ заточение“ — Разказъ — (сп. Морски Сговоръ, год. V, кн. 9, Варна XI.1928 г., стр. 6—9.)

Чеда на Балкана отъ Кирилъ Христовъ.

(Книга I, София 1928 г., цена 50 лева).

Нашиятъ голѣмъ поетъ, който понастоящемъ е на лечение въ Лайпцигъ, е приготвилъ и ще издаде на части голѣмата си епическа поема — „Чеда на Балкана“. Първата часть, която е излѣзла вече отъ печатъ, съдържа I, II и часть отъ III — тата пѣсенъ (7 коли) и струва 50 лева. Тази първа книга отъ епическата поема „Чеда на Балкана“ една единствена е получила тази година първа премия на конкурса отъ министерството на Народната Просвѣта. Тя е одобрена отъ сжщото министерство и отъ министерството на Войната.

Книгата ни възпроизвежда 1912 год. — най-идеалистическата и популярна война, която ние българитѣ сме водили презъ двадесетия вѣкъ. Покрай чисто художническитѣ цели, които автора си е поставилъ — да изобрази страната и хората на Балканитѣ както тѣ изглеждатъ въ мирно и военно време — той преследва и една друга цель: да покаже, че България презъ 1912 г. не е вършила само своя работа, а е принесла и голѣми жертви изобщо за

европейската цивилизация, понеже е нанесла съ не-
посилни напрежения последнитѣ удари на нахлу-
лото нѣкога въ Европа варварство, което презъ нѣ-
колко вѣка е било обекта на редица европейски и
съюзни войни.

Цѣлата поема ще обема осемъ пѣсни отъ по 1400
— 1500 стиха и ще излѣзе въ три книги—съ по 7,
9 и 10 печатни коли и съ 40 иллюстрации отъ го-
лѣмия майсторъ на героическата живопись Борисъ
Деневъ. Автора е взелъ мѣрки отпечатването на
поемата да стане почти безъ грѣшки, което ще
бжде изобщо една голѣма рѣдкостъ въ българската
книжнина.

Ние препорѣчваме на членоветѣ на Б.Н.М.С. тая
и последующитѣ части на поемата, още по-вече, че
тя обхваща и българскитѣ подвизи по море презъ
1912 год.

За справки и покупка отнесете се до г-жа В. Н.
Панайотова, ул. „Аспарухъ“ № 20, София. С. Ч.

„**Наших отока на Ядрану**“ (Нашитѣ острови
на Адриатика), отъ Д-ръ Иво Рубичъ, — издание на
Библиотеката на Ядранска стража. Сбито описание и
характеристика на всички югославянски острови въ
Адриатическо море. Поради отличния приемъ, който
е намѣрила тая книга, издържала е до сега три из-
дания, а сега се готви четвърто.

„**Дубровник — илюстровани водж кроз
дубровачку прошлост и садашност**“. (Дубров-
никъ—илюстрованъ пжтеводителъ въ дубровнишкото
минало и настояще), 52 страници, луксозно издание
на областния комитетъ на „Ядранска стража“ въ
Дубровникъ, цена 5 динара. Популярно издание
върху историята и културнитѣ забележителности на
Дубровникъ. Г. С.

Наскоро е излѣзла четвърта книжка отъ би-
блиотеката на Ядранска стража, съдържаща труда

на загребския професоръ Д-ръ Хауптманъ — „Италия
и Сръдна Европа“— кждето се разглежда истори-
ческото развитие на италианския империализмъ и
политиката на Италия за овладѣване на Адриатика.

Излѣзла е и 5. книжка на библиотеката—„Морето
като изворъ на здраве“ отъ Д-ръ Рафо Ферри, съ
голѣмъ брой снимки отъ югославянскитѣ морски
лѣтoviща, бани и здравни институти; цена 8 динара.

— Областния комитетъ въ Бѣлградъ е издалъ
„Алманахъ на Ядранска стража за 1928/929 година“.

Сжщия комитетъ е издалъ, като номера на своята
„Ядранска библиотека“, четири пжтеводителя по
югославянскитѣ брѣгове: 1) Д-ръ Миланъ Шеноа—
„Северенъ ядранъ“; 2) Д-ръ Миховиль Абрамичъ—
„Сплитъ и околноститѣ му“; 3) Марко Царъ—„Дуб-
ровникъ и околноститѣ му“; 4) Милошъ Црияшки—
„Бока Которска.“ Всички сж написани по на два языка
— югославянски и единъ отъ тритѣ—чехски, немски
или английски. Изданието на всѣка книжка е изящно,
съ множество художествени снимки отъ брѣговетѣ;
цената на отдѣлна книжка 20 динара.

Сжщия комитетъ готви три нови пжтеводителя по
морския брѣгъ, които ще излѣзатъ отъ печатъ
презъ 1929 г.

— Изпълнителния комитетъ на Ядранска стража,
съ сътрудничеството на Лойдъ регистъръ офъ шип-
пингъ, е издалъ както всѣка година, голѣма стенна
диаграма на югославянския търговски флотъ за 1928.
г., заедно съ неговото развитие, отъ споразумението
Трумбичъ—Бертолини (1921 г.) до 1927 г.; цената
на единъ брой 100 динара.

— Излѣзли сж сжщо така и календаритѣ на
Ядранска стража за 1929 год. „Джебенъ календаръ
на Ядранска стража“, цена 10 динара и илюстро-
вания моряшки календаръ „Нашъ морнаръ“ (Нашъ
морякъ“) сжщо цена 10 динара.

Г. С.

ИНДУСТРИАЛНА БАНКА „ГАБРОВО“ гр. ГАБРОВО.

Телегр. адресъ: „ИНДУСТРИАЛБАНКЪ“.

Капиталъ 10,000,000 лв. Фондове 1,200,000 лв.

Членъ акционеръ на Централната Банка на Бъл-
гарскитѣ Провинциални банки, София.

Кореспонденти въ всички градове на Царството.

Извършва всички банкови операции.

Доставя на комисионни начала за смѣтка на
членоветѣ си разни кожарски и текстилни су-
рови материали, химикали и др.

СИСТЕМАТИЧЕСКИ УКАЗАТЕЛЪ

на помѣстенитѣ статии въ списанието „Морски Сговоръ“ отъ година I. до година V. включително (1924 до 1928 год. включително), съставенъ отъ Сава Н. Ивановъ.

Предговоръ.

Завършвайки петата годишнина на списанието „Морски Сговоръ“ необходимо е да се даде единъ указателъ на помѣстенитѣ статии въ петѣхъ годишнини на списанието, за да послужи при нужда на интересующитѣ се. Въ този указателъ е дадено заглавието на всѣка статия по азбученъ редъ на началната буква на заглавието, а следъ него името на автора и, годишнината на списанието (съ римски цифри), годината на изданието (съ арабски цифри въ скобки), номера на книгата (съ арабски цифри) и страницитѣ. Всѣка статия е номерирана споредъ азбучния си редъ. Този номеръ може да послужи за намирането ѝ по името на автора, споредъ приложения въ края списъкъ на авторите и преводачите, който съставлява нераздѣлна частъ отъ този указателъ.

Азбученъ списъкъ на статитѣ, помѣстени въ първитѣ петъ годишнини на сп. Морски Сговоръ.

1. Английския търговски флотъ презъ последната война отъ И. М. в. Год. I. (1924), № 3, стр. 6—7.
2. Английската морска мисия въ Гърция отъ С. Ч. Год. IV (1927), № 3, стр. 11 и 12.
3. Английската морска лига (*The Navy League*)—Преводъ отъ С. Черноморски. Год. V. (1928), № 9, стр. 16 и 17.
4. Атмосферно налягане и господствующи вѣтрове надъ Черно море и брѣговетѣ му отъ Сава Н. Ивановъ. Год. III, (1926), № 3, стр. 8 и 9.
5. Атмосферното налягане и вѣтроветѣ по българския черноморски брѣгъ отъ Сава Н. Ивановъ. Год. III, (1926), № 4, стр. 8 и 9.
6. Ахтополъ отъ А. П. Год. III (1926), № 1, стр. 6—8.
7. Бележки за проектоправилникъ за морскитѣ състезания отъ Сава Н. Ивановъ. Год. IV, (1927), № 1, стр. 15—17.
8. Б.Н.М.С. и българс. оло риболовство отъ Проф. Д-ръ Ст. Консуловъ. Год. V, (1928), № 2, стр. 2—5.
9. Богооявление въ гр. В-Търново отъ Н. Михайловъ. Год. IV, (1927), № 7, стр. 12 и 13.
- 9а. Болѣститѣ на моряна отъ Проф. Д-ръ К. Занеманъ — превелъ Б. Т. К. Год. III, (1926), № 6, стр. 7 и 8.
10. Бури и смерчове въ Черно море отъ Сава Н. Ивановъ. Год. I, (1924), № 4, стр. 2—3.
11. Бура — откъслекъ отъ писмо — отъ Т. Писаркинъ. Год. II, (1925), № 9, стр. 12 и 13.
12. Бѣгло изследване бита на старовѣрцитѣ отъ Вичо Д. Ивановъ. Год. I, (1924), № 6, стр. 7—8.
13. Бѣгство по море—Разказъ—отъ А. Волиетъ.—Превелъ П. А. Шишковъ. Год. III, (1926), № 3, стр. 14 и 15.
14. Българитѣ и морето отъ Н. Мишевъ. Год. I, (1924), № 1, стр. 5—7.
15. България и режима на протоцитѣ отъ А. Маноловъ. Год. II, (1925), № 7, стр. 4—7.
16. Български риболовненъ корабъ отъ Инж.-корабостр. Пампуловъ. Год. II, (1925), № 7, стр. 4—7.
17. Български пареходно дружество по Дунава отъ Г. Славяновъ. Год. II, (1925), № 8, стр. 5—7.
18. Българско изобретение за използване силата на морскитѣ вълни отъ С. Ч. Год. III, (1926), № 10, стр. 9—11.
19. Българитѣ на черноморския брѣгъ отъ Г. Славяновъ. Год. IV, (1927), № 2, стр. 2—4.
20. Българинъ адмиралъ въ турския флотъ отъ Д. Поповъ. Год. IV, (1927), № 4, стр. 6 и 7.
21. Български трудъ за Черно море на турски езикъ—Рецензия—отъ Г. С. Год. V, (1928), № 7, стр. 20.
22. Варна—Бургазъ—Русе отъ Г. Славяновъ. Год. III, (1926), № 1, стр. 3—6.
23. Варна—Русе—Видинъ отъ А. Маноловъ. Год. III, (1926), № 3, стр. 3—5.
24. Валежитѣ по българския Черно-морски брѣгъ отъ Сава Н. Ивановъ. Год. IV, (1927), № 1, стр. 7—9.
25. Вечеръ. Копиежъ.—Стихове—отъ Люб. Безсребърни. Год. III, (1926), № 5, стр. 1.
26. Венеция отъ Н. Таинъ.—Превелъ Н. П. Ивановъ—Год. III, (1926), № 5, стр. 14 и 15.
27. Вести изъ живота и дейността на Българ. Народенъ Морски Сговоръ. Год. IV, (1927), № № 1, 3, 5, 6, 7, 8 и 9; Год. V, (1928), № № 1, 2, 3, 5, 6.
28. Видинъ—Русе на русалка отъ Г. Панчевъ. Год. V, (1928), № 2, стр. 16 и 17.
29. Влияние на плаването върху организмъ и хигиена при упражняването му отъ Г. Пецовъ. Год. IV, (1927), № 4, стр. 16 и 17.
30. Водниятъ спортъ у насъ отъ Г. Славяновъ. Год. III, (1926), № 9, стр. 12—15.
31. Военни транспорти—Разказъ—отъ П. А. Шишковъ. Год. IV, (1927), № 3, стр. 13—15.
32. Водниятъ спортъ отъ Инж. Б. Кжневъ. Год. V, (1928), № 1, стр. 15 и 16.
- 32а. Военно-морската авиация на нашитѣ съседи отъ Сава Н. Ивановъ. Год. V, (1928), № 6, стр. 7—9.
33. Впечатления отъ I редовенъ съборъ на Б.Н.М.С. въ гр. Бургазъ отъ Д-ръ Ал. Недѣлковъ. Год. II, (1925), № 1, стр. 3—5.
34. Впечатления на участвующитѣ въ екскурзията на Б.Н.М.С. до Александрия и обратно презъ 1926 год. Год. III, (1926), № 10, стр. 4 и 5.
35. Всемирния търговски флотъ преди и следъ войната отъ Д-ръ Т. Обрешковъ. Год. II, (1925), № 2, стр. 6—7.
36. Втория редовенъ съборъ на Б. Н. М. С. презъ м. августъ 1925 г. въ гр. Русе отъ Пашмаковъ. Год. II, (1925), № 9, стр. 3 и 4.
37. Вѣтроходъ безъ вѣтрила — Роторътъ на Флетнера и приложението му като корабенъ двигателъ — отъ Инж.-корабостроителъ Пампуловъ. Год. II, (1925), № 4, стр. 6—8.
38. Върху мината — Разказъ—отъ Б. Ильвовъ. Год. IV, (1927), № 10, стр. 12—14.
- 38а. Въ борба съ морето—Разказъ—отъ П. А. Шишковъ. Год. V, (1928), № 6, стр. 10—14.
39. Вжтрешнитѣ водни птици на Германия отъ Г. Славяновъ. Год. IV, (1927), № 7, стр. 8—11.
40. Газове съдържащи се въ черноморската вода отъ Сава Н. Ивановъ. Год. II, (1925), № 10, стр. 4—7.
41. Гемиджийскитѣ сдружения по Дунава отъ Р. К. Год. I (1924), № 4, стр. 5—6.
42. Геологически прегледъ на нашия черноморски брѣгъ отъ Сава Н. Ивановъ. Год. II (1925), № 3, стр. 3—4.
43. Германското морско риболовство презъ 1924 год. отъ Г. С. Год. II (1925), № 10, стр. 4—7.
44. Германския воененъ флотъ—Спуща-

нето на „Емденъ“ и неговото истинско предназначение — Преводъ Ст. Власевъ. Год. III (1926), № 4, стр. 10 и 11.

45. Германския флотъ отъ Г. С. Год. V, (1928), № 6, стр. 20—21.

46. Голѣмитѣ състезания между морскитѣ части въ гр. Варна отъ С. Черноморски. Год. IV (1927), № 9, стр. 13—16.

47. Госпожица.—Разказъ—превелъ Н. П. Ивановъ. Год. V (1928), № 5, стр. 14 и 15.

48. Градъ Василико отъ И. Б. Сирежинъ. Год. II (1925), № 3, стр. 5—7.

49. Гръцкия търговски флотъ отъ Т. Ангеловъ. Год. II (1925), № 6, стр. 7—8.

50. Движенето въ Цариградското пристанище отъ Тодоръ Ангеловъ. Год. I (1924), № 5, стр. 10—11.

51. Дейната програма на Б.Н.М.С. отъ Г. Славяновъ. Год. IV (1927), № 3, стр. 1—3.

52. Действията на освободителитѣ—моряци по Дунава отъ Кап. II р. о.з. Ив. Михайловъ. Год. V (1928), № 4, стр. 16—18.

53. Девета олимпиада въ Амстердамъ презъ 1928 г.—Преводъ отъ Ст. Цаневъ.—Год. V (1928), № 6, стр. 16—18.

54. Дирекция на мореплаванетоъ отъ Н. Мишевъ. Год. I (1924), № 10, стр. 8.

55. Дирекция на мореплаванетоъ и морскитѣ промисли отъ Сава Н. Ивановъ. Год. II (1925), № 3, стр. 1—2.

56. Дирекция на мореплаванетоъ и морскитѣ поминѣци отъ Г. Славяновъ. Год. III, (1926), № 9, стр. 1—4.

57. Добра прова отъ В. П. Год. II (1925), № 4, стр. 4 и 5.

58. Добруджанска легенда отъ Зл. Чолакова. Год. IV (1927), № 5, стр. 10 и 11.

59. Докове, докуване и българската корабостроителница отъ Инж.-Корабостр. Пампуловъ. Год. V (1928), № 3, стр. 4—6.

60. Дунавска природа отъ Ст. П. Пайчевъ. Год. I (1924), № 10, стр. 11.

61. Дунава въ историята и днесъ отъ зап. Кап. II р. Ив. Михайловъ. Год. IV (1927), № 2, стр. 5—8.

62. Дѣла на морето — Стихове — отъ Евксиновъ. Год. I (1924), № 2, стр. 8—9.

63. Дълбожината на Черно море отъ С. Н. Ивановъ. Год. I (1924), № 2, стр. 2.

64. Държавния детски морски санаториумъ при гр. Варна отъ Д-ръ Ал. Недѣлковъ. Год. II (1925), № 9, стр. 3 и 4.

65. Европейската Дунавска комисия и грижитѣ ѝ за плавателността на морския Дунавъ — Преводъ отъ Н. П. Ивановъ.—Год. III (1926), № 8, стр. 5 и 6.

66. Единъ смѣлъ спортистъ отъ Мичманъ Панчевъ. Год. I (1924), № 1, стр. 9—10.

67. Една належаща нужда отъ Инж. Корабостр. Пампуловъ. Год. II (1925), № 2, стр. 4—5.

68. Едно обяснение отъ Инж.-механикъ полковникъ о.з. Божковъ. Год. IV (1927), № 10, стр. 10.
69. Едно неизвестно за насъ описание на гр. Варна отъ 1786 г. отъ Д-ръ Ив. Сакжовъ. Год. V (1928), № 4, стр. 7 и 8.
70. Единъ новъ приносъ къмъ българ. търговско мореплаване отъ Инж.-Корабостр. Пампуловъ. Год. V (1928), № 7, стр. 4—7.
71. Екскурзията на Софийския клонъ отъ Б.Н.М.С. до Цариградъ презъ 1925 г. отъ А. М. Златаревъ. Год. III (1926), № 6, стр. 3—6.
72. Експедицията на „Метеоръ“ отъ С.Ч. Год. IV (1927), № 9, стр. 16 и 17.
73. Експедицията съ корабъ „Метеоръ“ отъ Д-ръ Г. Вюстъ — Преводъ отъ Ив. Х. Палазовъ. Год. V (1928), № 2, стр. 11 и 12.
74. Завета на единъ морякъ отъ С. Черноморски. Год. I (1924), № 3, стр. 7—8.
75. Загладения корабъ — Разказъ отъ П. А. Шишковъ. Год. III (1926), № 8, стр. 8—10.
76. Задачи и длъжности отъ Г. Славяновъ. Год. III (1926), № 8, стр. 1—5.
77. „За“ и „противъ“ отъ Н. М. Год. I (1924), № 9, стр. 14—16.
78. Законопроектъ за насърчание мореплаването отъ Г. Славяновъ. Год. II (1925), № 6, стр. 2—3.
79. Законопроектъ за търговското корабоплаване отъ Г. Славяновъ. Год. IV (1927), № 1, стр. 2—5.
80. Заключение и някои практически бележки относно плаването презъ зимата въ Черно море отъ Кап. Ил. Скаловский — Преводъ отъ Сава Н. Ивановъ. Год. V (1928), № 2, стр. 9 и 10.
81. Залъзъ при Атонъ отъ А. Станковъ. Год. III (1926), № 4, стр. 11—13.
82. Замръзвания и ледове въ Черно море отъ Сава Н. Ивановъ. Год. III (1926), № 8, стр. 7 и 8.
83. За нашата корабна служба по Дунава отъ П. Ст. Панчевъ. Год. I (1924), № 6, стр. 6.
84. За равнието на Черно море и неговитъ колебания отъ Сава Н. Ивановъ. Год. I (1924), № 5, стр. 6—8.
85. За риболовството въ Черно море отъ С. Черноморски. Год. I (1924), № 1, стр. 7—9.
86. За риболова въ открито море отъ Б. Станевъ. Год. II (1925), № 5, стр. 8—10.
87. Звукова система за ограждане на воднитъ пжтища и входоветъ въ пристанищата отъ Вогакъ. — Преводъ отъ С. Черноморски. Год. V (1928), № 1, стр. 9—11.
88. Значение на морскитъ сили за благосъстоянието на държавата отъ П. Миларовъ. Год. I (1924), № 4, стр. 10.
89. Значението на морето въ българската история отъ Д-ръ Д. Гиневъ. Год. IV (1927), № 4, стр. 7 и 8.
90. Значение на самодвижущата се ми на въ съвременния морски бой. — Преводъ отъ С. Н. И. — Год. V (1928), № 6, стр. 21 и 22.
91. Изваждане на потъналата броненосецъ „Leonardo da Vinci“ отъ В. И. Год. I, (1924), № 5, стр. 8.
92. Излаза на Бѣло море отъ Г. Славяновъ. Год. II (1925), № 10, стр. 2—4.
93. Излетъ на Видинския спортенъ легионъ отъ Б.Н.М.С. до острова Чифтилеръ отъ Ст. Ал. Стефановъ. Год. IV (1927), № 7, стр. 13 и 14.
94. Изложение на Месемврийския клонъ отъ Б.Н.М.С. върху ония мѣроприятия и реформи, необходими за преуспѣването на просвѣтно-културното дѣло въ гр. Месемврия. Год. I (1924), № 1, стр. 13—15.
95. Изложение отъ Б.Н.М.С. по заселването и настаняването на бежанцитъ по черноморското и дунавското крайбрежия. Год. III (1926), № 10, стр. 18 и 19.
96. Изпращане. — Стихове — отъ Георги Каравановъ. Год. V (1928), № 7, стр. 1.
97. Изъ „морско лѣто“. — Стихове — отъ Ник. Вас. Ракитинъ. Год. I (1924), № 10, стр. 2.
98. Изъ тайнитъ на морето отъ Д-ръ Ас. Златаровъ. Год. III (1926), № 4, стр. 6—8.
99. Изъ отчета на първата Пернишка детска морска колония въ Анхиало. отъ С. Ч. Год. IV (1927), № 4, стр. 5.
100. Изъ военитъ флоти на чуждитъ дър, жави отъ С. Н. И. Год. IV (1927), №-ра 4, 5, 6, 7, 8 и 10; Год. V (1928), №-ра 3, 4, 5, 6, 7, 8 и 9.
101. Изъ живота на шаринитъ. — Очеркъ — отъ Д-ръ Ив. Теодоръ. Год. V (1928), № 3, стр. 15—17.
102. Изъ отчета на втората лѣтна ученическа колония въ гр. Варна, организирана отъ Плъвенския клонъ на Б.Н.М.С. презъ августъ 1926 г. отъ С. Ч. Год. IV (1927), № 5, стр. 4—6.
103. Изъ отчета на Пловдивската детска морска колония, устроена отъ Б.Н.М.С. презъ лѣтото 1926 г. въ гр. Созополъ отъ С. Ч. Год. IV (1927), № 5, стр. 6 и 7.
104. Изъ отчета на ученическата морска колония, устроена отъ Ямболския клонъ на Б.Н.М.С. презъ 1927 год. въ гр. Ахтополъ отъ С. Ч. Год. V (1928), № 4, стр. 2.
105. Името на Черно море споредъ мюсюлманскитъ писатели отъ VIII до X вѣкъ отъ Сава Н. Ивановъ. Год. I (1924), № 6, стр. 2—3.
106. Интересно явление отъ Ф. Тимофеевски. — Преводъ отъ С. Черноморски. Год. V (1928), № 7, стр. 17.
107. Историата на Дунавския островъ „Матей“ отъ зап. кап. II р. Иванъ Ангеловъ. Год. IV (1926), № 6, стр. 16 и 17.
108. Каиро — Иерусалимъ. — Пжтни бележки — отъ Хаджи Фонъ. Год. III (1926), № 6, стр. 8—12.
109. Какъ се е образувало Черното море отъ Сава Н. Ивановъ. Год. II (1925), № 2, стр. 3—4.
110. Какъ стана Янко морякъ. — Разказъ — отъ Ст. Тренкова. Год. IV (1927), № 9, стр. 9.
111. Какви причини влияятъ за намаление скоростта на кораба отъ Сава Н. Ивановъ. Год. V (1928), № 1, стр. 16 и 17.
112. Камбанския ловъ по нашето крайбрежие отъ А. Начевъ. Год. III (1926), № 10, стр. 13.
113. Камъкъ на любовта — Анамитска легенда — преводъ отъ Н. П. Ивановъ. Год. V (1928), № 3, стр. 4 и 5.
114. Канала Русе — Варна отъ Ал. Маноловъ. Год. IV (1927), № 3, стр. 4 и 5.
115. Калитанката — Разказъ — отъ Клодъ Фареръ. — Превелъ П. А. Шишковъ. Год. IV (1927), № 6, стр. 10—12.
116. Картография за Черно море отъ Сава Н. Ивановъ. Год. III (1926), № 1, стр. 8 и 9.
117. Количеството на падащитъ валежи по Черноморско-Азовскитъ брѣгове отъ Сава Н. Ивановъ. Год. III (1926), № 10, стр. 11 и 12.
118. „Конгреса“... отъ Торосъ. Год. II, (1925), № 8, стр. 8—11.
119. Конкурсъ на морски пѣсни отъ Г. Славяновъ. Год. V (1928), № 1, стр. 2.
120. Конференцията на крайбрежнитъ черноморски клонове отъ Б.Н.М.С. Год. I (1924), № 5, стр. 2.
121. Конференцията за черноморския наученъ институтъ отъ Сава Н. Ивановъ. Год. II (1925), № 4, стр. 2 и 3.
122. Конференцията — екскурзия за гимназиални учители отъ Кс. Янковъ. Год. IV (1927), стр. 2—4.
123. Конференцията въ Варна за ученическитъ лѣтовища отъ Ст. Бръчковъ. Год. V (1928), № 5, стр. 4 и 5.
124. Консигия за износъ на преработено свинско месо и прѣжитъ паракходни съобщения съ Англия. — Изложение на Б.Н.М.С. — Год. III (1926), № 5, стр. 2—6.
125. Кооперативно корабоплаване отъ Г. Славяновъ. Год. V (1928), № 9, стр. 2 и 3.
126. Корабостроенето презъ 1923 г. отъ Ing. D-r C. Commentz — Превелъ Зашевъ. — Год. I (1924), № 4, стр. 7—9.
127. Корабътъ. — Стихове — отъ Н. Ст. Иосифовъ. Год. I (1924), № 5, стр. 3.
128. Корабоплавателния пжтъ отъ Нѣмско до Черно море отъ Ас. Лингоровъ. Год. III (1926), № 9, стр. 4—6.
129. Корабоплаването по Дунава. — Превелъ Н. П. Ивановъ. Год. IV (1927), № 9, стр. 6 и 7.
130. Кораба Фантомъ. — Разказъ. — Преводъ отъ Н. П. Ивановъ. Год. V (1928), № 1, стр. 14.
131. Кораба зимовка на Дунава отъ Ивани. Год. V (1928), № 6, стр. 5—7.
132. Корабъ „Калиакра“. Год. IV (1927), № 7, стр. 5—7.
133. Кратки бележки за нашето мореплаване отъ Тодоръ Ангеловъ. Год. I (1924), № 2, стр. 3—4.
134. Кратки исторически сведения по развитие на плаването отъ Г. Петцовъ. Год. IV (1927), № 2, стр. 14 и 15.
135. Кризата въ Търновското мореплаване отъ Д-ръ Г. Петковъ. Год. IV, (1927), № 9, стр. 4 и 5.
136. Крушение на ескадрата и гибельта на тендѣра. — Разказъ отъ К. М. Станюковичъ. — Преводъ отъ П. А. Шишковъ. Год. V (1928), № 2, стр. 12—15.
137. Кръжовѣтнѣо плаване. — Разказъ — отъ П. А. Шишковъ. Год. V (1928), № 1, стр. 11—14.
- 137a. Кукушафенъ отъ Г. Славяновъ. Год. I (1924), № 8, стр. 4—7.
138. Курортна Варна въ цифри отъ В. Поповъ. Год. V (1928), № 2, стр. 5 и 6.
139. Курсъ за учители по плаване при Б.Н.М.С. отъ А. Друмевъ. Год. IV (1927), № 8, стр. 12 и 13.
140. Къмъ Аржентина. — Спомени — отъ Мичманъ Зашевъ. Год. II (1925), № 6, стр. 10 и 11.
141. Легенда — Разказъ — отъ Д. Кованецъ. Год. III, (1925), № 4, стр. 9 и 10.
142. Легенда за Черно море отъ Торосъ. Год. IV, (1927), № 5, стр. 11.
143. Легитимационни карти отъ Торосъ. Год. III, (1926), № 6, стр. 16—18.
144. Ледени планини отъ Сава Н. Ивановъ. Год. III, (1926), № 6, стр. 12—14.
145. Ледената преграда на Дунава презъ януарий 1928 година отъ Г. Панчевъ. Год. V, (1928), № 9, стр. 4—6.
146. „Лета...“ — Първа конференция за ученически лѣтовища въ Варна — отъ Торосъ. Год. V, (1928), № 6, стр. 14—16.
147. Liga Navala Româna отъ Г. Славяновъ. Год. V, (1928), № 10, стр. 2 и 3.
148. Литературния конкурсъ на Б.Н.М.С. отъ Проф. Д-ръ Я. Арнаудовъ. Год. V, (1928), № 5, стр. 2 и 3.
149. Лоя — Разказъ — отъ Кирилъ Добревъ. Год. IV, (1927), № 1, стр. 10—14.
150. Лѣтната ученическа колония въ гр. Варна, организирана отъ Плъвенския клонъ на Б. Н. М. С. презъ 1925 г. Год. III, (1926), № 3, стр. 5—7.
151. Лѣтната морска ученическа колония на Софийската мжжва гимназия въ с. Гюзелекъ презъ 1926 год. отъ Б. Добревъ. Год. IV, (1927), № 2, стр. 8—10.

152. Лѣтните морски колонии отъ Г. Славяновъ. Год. II, (1925), № 5, стр. 1 и 2.
153. Малко история за водния спортъ отъ Инж. Корабостр. Пампуловъ. Год. III, (1926), № 10, стр. 14—16.
154. Може ли българинътъ да обикне морето отъ С. Черноморски. Год. I, (1924), № 6, стр. 9—10.
155. Минната атака на 8 юний 1877 година надъ гр. Русе отъ В. Верещинъ—Превелъ М. Михайлова—Год. V, (1928), № 5, стр. 9—11.
156. Молитва—Стихове—отъ Северовъ. Год. I, (1924), № 5, стр. 3.
157. Море отъ Зл. Чолакова. Год. III, (1926), № 10, стр. 12.
158. Море—Стихове—отъ Ник. Вас. Ракининъ. Год. V, (1928), № 6, стр. 1 и 2.
159. Море—Композиция—Музика отъ Л. Келеръ—Превелъ Н. Начевъ. Год. V (1928), № 10, стр. 5.
160. Морето и океана въ риболовно отношение отъ Б. Станевъ и А. Нечаевъ. Год. V (1928), № 2, стр. 15 и 16.
161. Морето въ поезията на Ив. Вазовъ, отъ Ем. Мутафовъ. Год. I (1924), № 10, стр. 9 и 10.
162. Морето—Стихове—отъ Николай П. Мждровъ. Год. II (1925), № 4 и 10, стр. 1.
163. Морезнание отъ Б. Скрежинъ. Год. II (1925), № 9, стр. 5 и 6.
164. Морен туризъмъ отъ Т. Брънековъ. Год. II (1925), № 9, стр. 14.
165. Морето—Стихове—отъ М. Москов. Год. III (1926), № 5, стр. 1.
166. Морето въ българската поезия—4 статии—отъ Добринъ Василевъ. Год. V (1928), № 4, 5, 6 и 7.
167. Морето и Пенчо Славейковъ отъ Ем. Мутафовъ. Год. II (1925), № 3, стр. 8—11.
168. Морска змия отъ А. Н. Год. III (1926), № 6, стр. 20.
169. Морска болестъ отъ Иосифъ А. Мановъ. Год. IV (1927), № 8, стр. 9 и 10.
170. Морската авиация на Англия—Преводъ отъ С. Черноморски. Год. V (1928), № 8, стр. 6 и 7.
171. Морски бой—Стихове—отъ Кирилъ Христовъ. Год. V (1928), № 10, стр. 4.
172. Морски вѣтъръ—Моряшки маршъ—Стихове отъ Т. Трояновъ. Год. III (1926), № 5, стр. 1.
173. Морски лѣтовци и зрявници отъ Д-ръ Ал. Недѣлковъ. Год. V, (1928), № 6, стр. 3—5.
174. Морски книголюбъ. Год. I, (1924), №-ра 1, 2, 3, 4, 6, 8, 9 и 10; Год. II (1925), №-ра 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 9; Год. III (1926), №-ра 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9 и 10; Год. IV (1927), №-ра 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10; Год. V (1928), №-ра 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10.
175. Морски новини. Год. I (1924), №-ра 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10; Год. II (1925), №-ра 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 и 10; Год. III (1926), №-ра 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10; Год. IV (1927), №-ра 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10; Год. V (1928), №-ра 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10.
176. Морски ратникъ отъ Г. С. Год. III, (1926), № 4, стр. 1 и 2.
177. Морския лейтенантъ — Морски епизодъ отъ Манокекия конфликти — Разказъ—отъ Е. Могенъ. Превелъ Зап. лейт. Зидаровъ. Год. III, (1926), № 2, стр. 9—11.
178. Морски Сговоръ—Увѣдча статия—Год. IV, (1927), № 1, стр. 1 и 2.
179. Морски спортъ отъ Иосифъ А. Мановъ. Год. IV (1927), № 10, стр. 16 и 17.
180. Морски спортъ. Год. III (1926), № 9 и 10; Год. IV (1927), №-ра 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9 и 10; Год. V (1928), №-ра 1, 2, 5, 6, 8, 9 и 10.
181. Морските риби и околната среда отъ А. Нечаевъ. Год. IV (1927), № 6, стр. 12 и 13.
182. Морските състезания между Варненския и Видинския спортни легиони отъ Б. Н. М. С. отъ Сава Н. Ивановъ. Год. V, (1928), № 9, стр. 12—14.
183. Морския музей въ Берлинъ отъ Инж. корабостр. Пр. Пампуловъ. Год. I (1924), № 9, стр. 7—9.
184. Морския нм риболовъ отъ А. Нечаевъ. Год. III (1926), № 4 и 5, стр. 13—15.
185. Морско лѣто — Рецензия—отъ В. Ставревъ. Год. III (1926), № 3, стр. 15 и 16.
186. Моряшка майка — Стихове — отъ Евг. М. Год. V, (1928), № 4, стр. 1.
187. Моряци—Стихове — отъ Капитанъ Лейтенантъ Вэрикечковъ. Год. II, (1925), № 2, стр. 1.
188. Моряци—Стихове — отъ Николай Мждровъ. Год. II, (1925), № 6, стр. 1.
189. Моряци въ Йерусалимъ—Разказъ—отъ М. П. Р. Превелъ П. А. Шишковъ. Год. III (1926), № 5, стр. 13 и 14.
190. Моряци и техници отъ Инж. Б. Кжневъ. Год. V, (1928), № 1, стр. 3.
191. Моряци. Остави ме майко мила. На моретъ. Я кажи ми месечинкѣ. Нощъ край морето — Стихове—отъ И. Н. Булевъ. Год. V (1928), № 8, стр. 1 и 2.
192. Моряци. По море. Нощъ край морето. — Стихове — отъ Емилъ Ив. Георгиевъ. Год. V (1928), № 9, стр. 1.
193. Мжка отъ В. Карагеодоровъ. Год. V (1928), № 4, стр. 1.
194. На бръга—Разказъ—отъ Ем. Мутафовъ. Год. II (1925), № 5, стр. 12 и 13.
195. Наваринската морска битка — Превелъ Д. В.—Год. IV (1927), № 10, стр. 17 и 18.
196. Надгробниѣ камъни на предниѣ на Стефанъ Караджа отъ К. Шк. Год. III (1926), № 5, стр. 8 и 9.
197. Назначение и тонажъ на нашия флотъ отъ Мичманъ Г. Пешовъ. Год. II (1925), № 5, стр. 11.
198. На морския бѣгъ—Стихове—отъ В. Вскресенъ. Год. V (1928), № 2, стр. 1.
199. Народна пѣсенъ отъ Зл. Чолакова. Год. IV (1927), № 10, стр. 15 и 16.
200. Настоящия и бъдещъ воененъ флотъ на Югославия — Превелъ—Н. Фурнаджиевъ. Год. II (1925), № 3, стр. 7 и 8.
201. На „Строги“ отъ Мичманъ Панчевъ. Год. I (1924), № 2, стр. 7—8.
202. Начало на българския воененъ черноморски флотъ—Преводъ—отъ П. А. Шишковъ. Год. III (1926), № 4, стр. 3—6.
203. Нашия държавенъ флотъ отъ Г. Пешовъ. Год. II (1925), № 9, стр. 9—11.
204. Нещастieto при с. Бѣла. Год. III (1926), № 6, стр. 1 и 2.
205. Никола Рачевъ отъ И. М. Год. III (1926), № 5, стр. 7 и 8.
206. Нова работилница за лѣдки въ Варна отъ С. Черноморски. Год. II (1925), № 2, стр. 8.
207. Новитѣ морски бани въ гр. Варна отъ Г. Славяновъ. Год. III (1926), № 10, стр. 5—8.
208. Ново дружество за мореплаване отъ Г. Славяновъ. Год. III (1926), № 10, стр. 2 и 3.
209. Новитѣ руски хидрографски изследвания въ Черно морѣ отъ А. Сп. Разбойниковъ. Год. V (1928), № 7, стр. 7—12.
210. Ново мнѣние за произхода на имената Червено, Бѣло и Черно морета отъ Сава Н. Ивановъ. Год. III (1926), № 2, стр. 1 и 2.
211. Новоросийска боя отъ Сава Н. Ивановъ. Год. IV (1927), № 3, стр. 9—11.
212. Нуждата отъ предсказване на времето за мореплаването отъ Сава Н. Ивановъ. Год. I (1924), № 8, стр. 3.
213. Нѣколко бележки за гр. Бургазъ отъ Проф. А. Ишировъ. Год. II (1925), № 1, стр. 1—2.
214. Нѣщо за водния спортъ въ Америка отъ Д. Атанасовъ. Год. V (1928), № 9, стр. 15.
215. Обичайте морето отъ Сава Н. Ивановъ. Год. I (1924), № 1, стр. 1—3.
216. Обичамъ майко морето—Стихове—отъ Северовъ. Год. II (1925), № 8, стр. 1.
217. Океанскитѣ течения въ океанографическо, биологическо, метеорологическо и хидрографическо отношение отъ Сава Н. Ивановъ. Год. V (1928), № 5, стр. 6—9.
218. Организацията на държавния руски търговски флотъ—Превелъ—отъ Мичманъ Зашевъ. Год. III (1926), № 4, стр. 9 и 10.
219. Организация на пристанищата и воднитѣ съобщения въ Ромъния отъ К. Гов. V (1928), № 4, стр. 3 и 4.
220. Останки корабни се мислятъ—Стихове—отъ Северовъ. Год. I (1924), № 3, стр. 4.
221. Островитѣ Шнибергъ въ Норвежко владение—Преводъ—отъ Н. П. И. Год. II (1925), № 3, стр. 14.
222. Отчетъ за дейността на Временния ржководенъ комитетъ на Черноморския Наученъ Институтъ презъ 1926 година. Год. IV (1927), № 8, стр. 17 и 18.
223. Отчетъ за лѣтната морска колония въ Варна презъ 1927 година, организирана съ П. Фенския клонъ на Б.Н.М.С. отъ М. Милчевъ. Год. V (1928), № 3, стр. 2—4.
224. Отчетъ за дейността на Временния ржководенъ комитетъ на Черноморския Наученъ Институтъ за 1928 година. Год. V (1928), № 9, стр. 16.
225. Отъ заточение—Разказъ—отъ П. А. Шишковъ. Год. V (1928), № 6, стр. 6—9.
226. Официаленъ отгѣлъ. Год. I (1924), №-ра 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10; Год. II (1925), №-ра 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10; Год. III (1926), №-ра 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10; Год. IV (1927), № 2 и 8; Год. V (1928), № 9.
227. Още по въпроса за подмолното босфорско течение отъ А. Нечаевъ. Год. V (1928), № 4, стр. 9 и 10.
228. Падане въ морето—Разказъ—отъ П. А. Шишковъ. Год. II (1925), № 7, стр. 11 и 12.
229. Пазачътъ на флагъ—Стихове—отъ И. Ст. Иосифовъ. Год. I (1924), № 8, стр. 2.
230. Параходъ на Б.Н.М.С. отъ Г. Славяновъ. Год. IV (1927), № 5, стр. 1—3.
231. Параходното съобщение между Прага и Хамбургъ отъ Д. Год. V (1928), № 4, стр. 17 и 18.
232. Петъ-годишнината на Българския Народенъ Морски Сговоръ отъ Г. Славяновъ. Год. II (1925), № 7, стр. 2—5.
233. Пилотъ—Разказъ—отъ П. А. Шишковъ. Год. III (1926), № 2, стр. 12—17.
234. Пирати—Стихове—отъ А. Пламеновъ. Год. V (1928), № 4, стр. 1.
235. Пиратството въ китайскитѣ води и опити за международна борба съ него отъ Сава Н. Ивановъ. Год. V (1928), № 7, стр. 12—14.
236. Пловдивския рѣченъ спортенъ легионъ съ И. Л. Овъ. Год. IV (1927), № 6, стр. 14—16.
237. Повърхностни течения въ Черно морѣ отъ Сава Н. Ивановъ. Год. IV (1927), № 4, стр. 8—10.
- 237а. Пловдивския рѣченъ спортенъ

- легионъ въ услуга на науката отъ С. Ч. Год. V (1928), № 6, стр. 18 и 19.
238. Погребение на море—Разказъ—отъ П. А. Шишковъ. Год. II (1925), № 10, стр. 12—14.
239. Подводни течения въ Черно море отъ Сава Н. Ивановъ. Год. IV (1927), № 5, стр. 7—11.
240. Подводно или възходящо течение отъ А. Нечаевъ. Год. IV (1927), № 9, стр. 7.
241. Подводно, а не възходящо течение отъ Сава Н. Ивановъ. Год. IV (1927), № 10, стр. 6—10.
- 241a. По Дунава до Ячтра отъ Н. Ю. Наумовъ. Год. IV (1927), № 7, стр. 11 и 12.
242. Пожаръ на корабъ отъ Хачъс Доминиъ—Превелъ—Ив. Ха. Палазовъ. Год. V (1928), № 10, стр. ?
243. По море отъ Гоаде-Матасаъ—Превелъ Н. П. Ивановъ. Год. I (1924), № 8, стр. 7—10.
244. По море—Прѣзъ—Стихове отъ Г. Хр. Енчевъ. Год. IV (1927), № 10, стр. 1.
245. Посейдонъ—Стихове—отъ В. К. Пчоловъ. Год. I (1924), № 1, стр. 4.
246. Посетете Созополъ отъ Созополъ. Год. III (1926), № 6, стр. 15 и 16.
247. По-силна отъ смъртта—Разказъ—Превелъ Н. П. Ивановъ. Год. IV (1927), № 10, стр. 14 и 15.
248. Поставеното на една поля денъ набѣлъ между Германия и Швейцария—Превелъ отъ П. Год. V (1928), № 10, стр. 11 и 12.
249. Почвениятъ съставъ на черноморското дъно отъ Сава Н. Ивановъ. Год. II (1925), № 4, стр. 5 и 6.
250. Появяването на новъ островъ въ Каспийско море отъ Н. Евгеновъ—Превелъ Сава Н. Ивановъ. Год. IV (1927), № 9, стр. 8 и 9.
251. Правилникъ за морските и рѣчни спортивни легиони чъмъ клоновѣтъ на Б.Н.М.С. Год. II (1925), № 2 и 3, на корицитѣ.
252. Правилникъ за фонда „Воденъ спортъ“ при Г. Ч. Т. на Б.Н.М.С. Год. IV (1927), № 9, на корицитѣ.
253. Правилникъ за фонда „Плавателни сжове“ при Ваиенския клонъ на Б.Н.М.С. Год. IV (1927), № 9, на корицитѣ.
254. Правилникъ за фонда спасяване лавящи се „Тодорчо Деналиовъ“. Год. IV (1927), № 8, стр. 5 и 6.
255. Правото на защита отъ Г. Славяновъ. Год. IV (1927), № 4, стр. 1—3.
256. Предъ еснадрата—Разказъ отъ П. А. Шишковъ. Год. III (1926), № 6, стр. 17—19.
257. Предпоставки за развитието на водния спортъ отъ Инж. Б. Кжневъ. Год. V (1928), № 5, стр. 12—17.
258. Презокеанско пътуване на роторния корабъ—Превелъ С. Ч. Год. IV (1927), № 4, стр. 11.
259. Презокеанското летениена Ришаръ Е. Бирдъ—Превелъ Н. П. Ивановъ. Год. IV (1927), № 10, стр. 11 и 12.
260. Приказка за Варна—Фантазия—отъ Ем. Мутафовъ. Год. I (1924), № 7, стр. 9—10.
261. Примѣрна дейность отъ Г. Славяновъ. Год. III (1925), № 3, стр. 1 и 2.
262. Приносъ къмъ историята на морската търговия на града Варна отъ П. Драгулевъ. Год. I (1924), № 4, стр. 4.
263. Пристанища—мораци—инженери отъ Г. Славяновъ. Год. IV (1927), № 6, стр. 5—7.
264. Пристанището вечеръ.—Отъ Карантината.—Рибарски хижѣ. Последенъ день.—Стихове.—отъ Иванъ Ив. Таманджисъ. Год. V (1928), № 10, стр. 1.
265. Приходо-разходенъ бюджетъ за 1929 г. на Гл. Упр. Тѣло на Б.Н.М.С. Год. V (1928), № 7, на корицитѣ.
266. Програма за дейността на Б.Н.М.С. презъ първата редовна година. Год. I (1924), № 1, стр. 12—13.
267. Програма за конкурса на Българския Народенъ Морски Сговоръ за нап сване цикълъ отъ морски пѣсни. Год. IV (1927), № 10, на корицитѣ.
268. Пропаганда на морската идея отъ Г. Славяновъ. Год. V (1928), № 7, стр. 2 и 3.
269. Първото българско паракхидно дружество отъ А. Маналовъ. Год. I (1924), № 2, стр. 12—13.
270. Първиятъ редовенъ съборъ на Българския Народенъ Морски Сговоръ въ гр. Бургасъ отъ Пшмакъ. Год. I (1924), № 9, стр. 2 и 3.
271. Първата морска изложба отъ В. Н. Колъвъ. Год. III (1926), № 7, стр. 8—16.
272. Първиятъ наученъ конгресъ на инженерно-архитектурното дружество отъ Г. Славяновъ. Год. IV (1927), № 8, стр. 6—9.
273. Пѣсни на рибарката—Стихове—отъ Стоянъ Олчевъ. Год. II (1925), № 7, стр. 1.
274. Пѣсенъ—Стихове—отъ Николай Мжировъ. Год. III (1925), № 10, стр. 1.
275. Пътуването на първия български учебенъ кръстосвачъ „Надежда“ отъ Борко (Франция) до Варна отъ Г. Печовъ. Год. III (1926), № 3, стр. 9—11.
276. Пятъ Пучаъ—Русе—Варна и българското търговско корабоплаване отъ Цанко Каракунъвъ. Год. IV (1927), № 3, стр. 6 и 7.
277. Развитието на гръцкия търговски флотъ отъ Кянтанъ II р. Б. Стателовъ. Год. II (1925), № 7, стр. 9 и 10.
278. Развитие на търговския флотъ въ Югославия—Превелъ Н. П. И. Год. III (1926), № 10, стр. 17.
279. Раздвоениятъ орѣхъ—Легенда—отъ Добринъ Василевъ. Год. IV (1927), № 8, стр. 10—12.
280. Разпредѣление на температурата на черноморските води въ дълбочина отъ Сава Н. Ивановъ. Год. II (1925), № 8, стр. 7 и 8.
281. Разпредѣление на мъглитѣ и облацитѣ надъ Черно море отъ Сява Н. Ивановъ. Год. III (1926), № 9, стр. 7 и 8.
282. Разпредѣление на морските растения и животни отъ Ю. Новоселовъ—Превелъ—Сава Н. Ивановъ. Год. IV (1927), № 6, стр. 9 и 10.
283. Растителността и животътъ въ Черно море отъ Сава Н. Ивановъ. Год. I (1924), № 10, стр. 3—4.
284. Рашко Серафимовъ—Споменъ—отъ Г. Славяновъ. Год. IV (1927), № 9, стр. 1—4.
285. Резолюции взети въ III-ия редовенъ конгресъ на Съюза на Българските Мораци въ гр. Бургасъ презъ юли 1928 година. Год. V (1928), № 7, на корицитѣ.
286. Резолюции и решения на V. редовенъ съборъ на Б.Н.М.С., състоялъ се въ гр. Търново презъ августъ 1928 година. Год. V (1928), № 8, на корицитѣ.
287. Резултатъ отъ нашия конкурсъ за написване цикълъ отъ морски пѣсни. Год. V (1928), № 4, на корицитѣ.
288. Резултати отъ миночистенето презъ свѣтовната война отъ Сава Н. Ивановъ. Год. V (1928), № 4, стр. 10 и 11.
289. Рибарското пристанище и тържище въ Кухсхафенъ отъ Г. Славяновъ. Год. I (1924), № 10, стр. 5—8.
290. Риболовнитѣ проучвания предъ българския брегъ отъ А. Нечаевъ. Год. IV (1927), № 4, стр. 15.
291. Рибари—Разказъ—Превелъ Н. П. Ивановъ. Год. V (1928), № 9 и 10.
292. Рибарство и отраслитѣ му. Год. III (1926), №-ра 4, 5, 6, 8 и 10; год. IV (1927), №-ра 1, 4, 5 и 6; год. V (1928), №-ра 1, 3 и 4.
293. Ролята на търговскитѣ флоти въ живота на народитѣ отъ Кап. II р. Б. Стателовъ. Год. I (1924), № 6, стр. 4—6.
294. Родно море. Рибарска пѣсенъ.—Стихове—отъ В. Павурджиевъ. Год. V (1928), № 7, стр. 1.
295. Русенската ученическа лѣтна колония въ Варна презъ 1926 година отъ С. Ч. Год. IV (1927), № 1, стр. 1—5.
296. Русенския клонъ на Б.Н.М.С. въ Силистра и Тутраканъ отъ Г. Панчевъ. Год. IV (1927), № 10, стр. 2 и 2.
297. Рускитѣ пристанища презъ 1924 година. Преводъ—отъ Н. М. Год. II (1925), № 3, стр. 13 и 14.
298. Руския флотъ въ Бизертъ и морското равновесие въ Черно и Средиземно морета—Преводъ—отъ Мичманъ I р. Ст. Власевъ. Год. II (1925), № 6, стр. 8 и 9.
299. Рѣка Дунавъ отъ Сава Н. Ивановъ. Год. II (1925), № 5, стр. 6—8.
300. Рѣка Тунджа, като възможенъ естественъ вътрешенъ воденъ пътъ—Резюме отъ рефератъ—отъ Ст. Димитровъ. Год. V (1928), № 10, стр. 6—9.
301. Рѣчнитѣ банки въ Ямболъ отъ Тотю Брънчевъ. Год. V (1928), № 2, стр. 7 и 8.
302. Рѣчниятъ пътъ къмъ близкия изтокъ (Морепаването го Каспийско море) отъ Hollweg — Превелъ Хр. Витановъ. Год. I (1924), № 3, стр. 5 и 6.
303. Св. Никола—Народна приказка—отъ Ст. Тр-ва. Год. V (1928), № 10, стр. 1.
304. Свѣтене на черноморската вола отъ Сава Н. Ивановъ. Год. V (1928), № 1, стр. 4—6.
305. Сегашното състояние на еховия дъномѣръ отъ D-r G.—Превелъ мичманъ Зашевъ. Год. III (1926), № 2, стр. 8 и 9.
306. Село Кюприя отъ Стоянъ А. Драгулевъ. Год. II (1925), № 10, стр. 7-9.
307. Силата на морето—Разказъ—отъ П. А. Шишковъ. Год. IV (1927), № 2, стр. 12—14.
308. Сими—Пътни бележки—отъ Н. Б. Германовъ. Год. IV (1927), № 3, стр. 15.
309. Собственъ води, като частъ отъ държавната територия отъ Кап. II р. Б. Стателовъ. Год. III (1926), № 2, стр. 2—7.
310. Солопроизводството въ Анхило отъ Г. Славяновъ. Год. I (1924), № 5, стр. 4—6.
311. Сомонитѣ въ услуга на Плъвенъ отъ Ко. Год. IV (1927), № 3, стр. 8 и 9.
312. Спасяване на вода отъ Сава Н. Ивановъ. Год. IV (1927), № 8, стр. 2-6.
- 312a. Способи за плаване отъ Г. Печовъ. Год. IV (1927), № 3, стр. 17 и 18.
313. Спортнитѣ лодки „Ba Fa We“ отъ Сава Н. Ивановъ. Год. I (1924), № 7, стр. 7—8.
314. Среща—Разказъ—отъ П. А. Шишковъ. Год. IV (1927), № 9, стр. 11—13.
315. Старото име на Черно море отъ проф. Гавр. Казаровъ. Год. II (1925), № 2, стр. 2.
316. Стремеха на Сърбия къмъ морето отъ Г. Славяновъ. Год. II (1925), № 9, стр. 1—3.
317. Стогодишенъ юбилей на руското хидрографическо управление отъ С. Ч. Год. V (1928), № 2, стр. 18 и 19.
318. Съ Атонския вътрешодъ „Св. Пророкъ Илия“—Разказъ—отъ П. А. Шишковъ. Год. IV (1927), № 4, стр. 12—14.
319. Съ Бориславъ—Разказъ—отъ П.

- А. Шишковъ. год. V (1928), № 8, стр. 7—10.
320. Сънъ—Стихове—отъ Карлъ Виолетовъ. год. IV (1927), № 2, стр. 1 и 2.
321. Съставъ, плътностъ и соленостъ на черноморската вода отъ Сава Н. Ивановъ. год. II (1925), № 9, стр. 6-9.
322. Състезанията между морските части въ Варна и резултатитѣ имъ отъ Сава Н. Ивановъ. год. V (1928), № 8, стр. 10—14.
323. Състезанията на Варненския Морски Спортенъ Легионъ отъ Сава Н. Ивановъ. год. V (1928), № 10, стр. 12—13.
324. Съ хидропланъ „Ляпчевъ“ надъ Варна и Баксиноградъ—Въ паметъ на мичманъ П. р. Ст. Пампуловъ—отъ Пашмаковъ. год. I (1924), № 9, стр. 9—11.
325. Съхранение и поправка на русалките отъ Инж.-Корабостр. Пампуловъ. год. IV (1927), № 5, стр. 13-15.
326. Сждба — Разказъ—отъ Мичманъ Върбановъ. год. II (1925), № 3, стр. 12—13.
327. „Сжщинско“ пожарно учение на парахода-Разказъ-Превелъ П. Петковъ. год. II (1925), № 1, стр. 9—10.
328. Температурата на въздуха наатъ Черно море и бръговетѣ му отъ Сава Н. Ивановъ. год. II (1925), № 6, стр. 3—5.
329. Температурата на повърхностнитѣ черноморски води отъ Сава Н. Ивановъ. год. II (1925), № 7, стр. 7—9.
330. Тихо море—Стихове — отъ Любомиръ Безсребърни. год. II (1925), № 6, стр. 1.
331. Точка 20-та отъ дейната програма на Б.Н.М.С. отъ И. Б. Сирежинъ. год. II (1925), № 5, стр. 3—5.
332. Трениране на плувца отъ Г. Пешовъ. год. IV (1927), № 8, стр. 14—17.
333. Трети ръвовень съборъ на Б.Н.М.С. отъ Г. Славяновъ. год. III (1926), № 7, стр. 1—7.
334. Три юбилея въ Русия отъ Г. С. год. V (1928), № 7, стр. 18 и 19.
335. Турскиятъ търговски флотъ отъ Тодоръ Ангеловъ. год. I (1924), № 9, стр. 11.
335. Турския търговски флотъ — Преводъ — отъ Д. год. V (1928), № 1, стр. 8.
337. Търговското корабоплаване у насъ и нашитѣ съседи отъ Инж. Б. Кжневъ. год. V (1928), № 3, стр. 4—6.
338. Търговското мореплаване въ свѣта отъ Д-ръ В. Петковъ. год. V (1928), № 10, стр. 10.
339. Търновскиятъ съборъ на Б.Н.М.С. отъ Г. Славяновъ. год. V (1928), № 8, стр. 3—5.
340. „Тѣ“... — Разказъ — отъ Торосъ. год. III (1926), № 3, стр. 10—14.
341. Умирането на рибата въ Ваянкойското езеро отъ А. Нечаевъ. год. III (1926), № 10, стр. 13 и 14.
342. Универсална плаваща турбина отъ Крумъ Д. Димитровъ. год. V (1928), № 4, стр. 6—7.
343. Управление на чуждитѣ пристанища отъ Г. Славяновъ. год. IV (1927), № 10, стр. 3—6; год. V (1928), № 1, стр. 6 и 7.
344. Учительската конференция въ гр. Варна отъ Ст. Бръчковъ. год. IV (1927), № 6, стр. 4 и 5.
345. Финикийцитѣ и връзкитѣ имъ съ Черно море отъ Сава Н. Ивановъ. год. I (1924), № 9, стр. 4—6.
346. Фондъ лѣтни морски колонии. год. II (1925), № 9, на корицитѣ.
347. Хавърскитѣ пилоти—Разказъ — отъ Бонкаръ. Превелъ П. Я. Шишковъ. год. III (1926), № 1, стр. 10—12.
348. Хелголандъ отъ Г. Славяновъ. год. I (1924), № 2, стр. 5—6.
349. Химически изследвания върху състава на черноморската вода и на нѣкои на езерата ни покрай Черно море—Рецензия—отъ С. Ч. год. IV (1927), № 2, стр. 19 и 20.
350. Химически изследвания върху продуктитѣ отъ солницитѣ въ Анхило, Атанаской и Провадия—Рецензия—отъ С. Ч. год. IV (1927), № 3, стр. 19 и 20.
351. Хранене съ рѣба отъ Ив. Боневъ. год. II (1925), № 6, стр. 6.
352. Хлѣбаркитѣ—Разказъ—отъ П. Я. Шишковъ. год. V (1928), № 3, стр. 11—14.
352. Цвѣтъ и прозрачностъ на черноморската вода отъ Сава Н. Ивановъ. год. III (1926), № 5, стр. 9—11.
354. Червения флотъ—Преводъ — отъ Н. М. год. II (1925), № 2, стр. 9.
355. Черноморски дельфини отъ Сава Н. Ивановъ. год. I (1924), № 3, стр. 2—3.
356. Черноморскиятъ ни бръгъ въ лѣчено отношение отъ Г. Славяновъ. год. I (1924), № 7, стр. 2—6.
357. Черноморе—Резюме отъ неиздадено съчинение поатъ сжщото име—отъ Сава Н. Ивановъ. год. II (1925), № 1, стр. 6—8.
358. Черноморски миди. конто преждатъ дървото и средства за борба противъ пакоститѣ имъ отъ Сава Н. Ивановъ. год. IV (1927), № 2, стр. 11.
359. Черноморски вечери—Стихове — отъ Ник. Вас. Ракитинъ. год. IV (1927), № 6 и 8, стр. 1; год. V (1928), № 3, стр. 1.
360. Черно море и обучението по география въ нашитѣ училища—Резюме отъ рефератъ—отъ А. Сп. Разбойниковъ. год. V (1928), № 3, стр. 10—11.
361. Черноморски пѣсни: Морето; Моряшка пѣсенъ; Пѣсенъ; Рибарска пѣсенъ—Стихове — отъ Елисавета Бѣлчева—Багряна. год. V (1928), № 5, стр. 1 и 2.
362. Четвърти ръвовень съборъ на Б.Н.М.С. отъ Сава Н. Ивановъ. год. IV (1927), № 7, стр. 1—4.
363. Чифтилеръ отъ Павелъ Павловъ. год. IV (1927), № 6, стр. 9.
364. Язика на цифритѣ въ свръзка съ дейността на Българ. Народенъ Морски Сговоръ отъ В. Поповъ. год. IV (1927), № 4, стр. 3—5.

Списъкъ на авторитѣ*).

Ангеловъ, Ив.—107.
Ангеловъ, Т.—49, 50, 133 и 335.
А. П.—5.
Арнаутовъ, Проф. Д-ръ Ян.—148.
Атанасовъ, Д.—214.
Безсребърни—25 и 30.
Божковъ, Инж.-мех. Пидковникъ—68.
Боневъ, Ив.—351.
Бонкаръ.—347.
Брънековъ, Т.—164 и 301.
Бръчковъ, Ст.—123 и 344.
Булевъ, И. Н.—191.
Бѣлчева-Багряна, Елисавета—361.
Вариклечковъ, Ив.—187.
Василевъ, Добринъ.—166 и 279.
Верещагинъ, В.—155.
Виолетовъ, Карлъ.—320.
В. Н.—91.
Вогакъ—87.
В. П.—57.
Възкресенъ.—148.
Върбановъ, мичманъ—326.
Вюлиетъ, А.—13.
Вюстъ, Д-ръ Г.—73.
Георгиевъ, Ем. Ив.—192.
Германовъ, Н. Б.—308.
Гиневъ, Д-ръ Д.—89.
Г. С.—21, 43, 45, 176 и 334.
Димитровъ, Крумъ Д.—342.
Димитровъ, Ст.—300.
Добревъ, Б.—151.
Добревъ, Кирилъ—149.
Доминикъ, Хансъ—242.
Драгулевъ, А.—306.
Драгулевъ, П.—262.
Д-ръ Г.—305.
Друмевъ, Анг.—139.
Евгеновъ, Н.—250.

Евг. М.—186.
Евксиновъ—62.
Енчевъ, Г. Хр.—244.
Занеманъ, Д-ръ К.—9.
Зашевъ, К.—140.
Златаревъ, А. М.—71.
Златаровъ, Д-ръ Ас.—98.
Ивановъ, Д.—12.
Ивановъ, Сава Н.—4, 5, 7, 10, 24, 32а, 40, 42, 55, 63, 82, 84, 105, 109, 111, 116, 117, 121, 144, 182, 210, 211, 212, 215, 217, 235, 237, 239, 241, 249, 280, 281, 283, 288, 299, 304, 312, 313, 321, 322, 323, 328, 329, 345, 353, 355, 357, 358 и 362.
Ивами—131.
И. Л. О-въ—236.
Ильовъ—38.
И. М-въ—1 и 205.
Иосифовъ, И. Ст.—127 и 229.
Иширковъ, Проф. А.—213.
К.—219.
Караивановъ, Г.—96.
Каракуневъ, Цанко—276.
Каратеодоровъ, В.—193.
Кацаровъ, Проф. Гав.—315.
Келеръ, К.—159.
Ко.—311.
Кованецъ, Д.—141.
Commentz, D-r C.—126.
Консуловъ, Проф. Д-ръ Ст.—8.
К. Шк.—196.
Кжневъ, Инж. Б.—32, 190, 257 и 337.
Лингоровъ, Ас.—128.
Мановъ, Иосифъ А.—169 и 179.
Манолювъ, Ал.—15, 23, 114 и 269.
Миларовъ, П.—88.
Милчевъ, М.—223.

Михайловъ, Ив.—52 и 61.
Михайловъ, Н.—9.
Мишевъ, Н.—14 и 44.
Мопасанъ, Гюи-де—243.
Моренъ, Е.—177.
Московъ, М.—165.
М. П. Р.—189.
Мутафовъ, Ем.—161, 167, 194 и 260.
Мждровъ, Николай—162, 188 и 274.
Наумовъ, Н. Ю.—241а.
Недѣлковъ, Д-ръ Ал.—33, 46 и 173.
Нечаевъ, Ал.—112, 163, 168, 181, 184, 227, 240, 290 и 341.
Николовъ, Вл.—271.
Н. М.—77.
Новоселовъ, Ю.—282.
Обрешковъ, Д-ръ Т.—35.
Олчевъ, Ст.—273.
Павловъ, Павелъ—363.
Павурджиевъ, В.—294.
Пампуловъ, Инж.-Корабостр. Пр.—16, 37, 59, 67, 70, 153, 183 и 325.
Панчевъ, Г.—28, 66, 145, 201 и 296.
Панчевъ, П. Ст.—60 и 83.
Пашмаковъ—36, 270 и 324.
Петковъ, Д-ръ Г.—135 и 338.
Пешовъ, Г.—29, 134, 197, 203, 275, 312а и 332.
Писаркинъ, Т.—11.
Пламеновъ, Л.—234.
Половъ, В.—138 и 364.
Поповъ, В. К.—245.
Поповъ, Д.—20.
Разбойниковъ, А. Сп.—209 и 360.
Ракитинъ, Ник. Вас.—97, 153 и 353.

*) Цифритѣ означаватъ номера на азбучния редъ на статиитѣ, помѣстени въ предишния списъкъ.

Р. К.—41.
Сакжзовъ, Д-ръ Ив.—69.
Северовъ—156, 216 и 220.
Скаловский, Кап. II р.—90.
Скрябинъ, И. Б.—48, 163 и 331.
Славяновъ, Г.—17, 19, 23, 30, 39, 51, 56,
76, 78, 79, 92, 119, 125, 137а, 147,
152, 207, 208, 230, 232, 255, 261,
263, 268, 272, 284, 289, 310, 316,
333, 339, 343, 348 и 356.
С. Н. И.—100.
Созополецъ.—246.
Ставревъ, В.—185.

Станевъ, Б. 86.
Станюковичъ, К. М.—136.
Стателовъ, Б.—277, 293 и 309.
Стефановъ, Ст. Ал.—93.
С. Ч.—2, 18, 72, 99, 102, 103, 104, 237а, 295,
317, 349 и 350.
Taine, H.—26.
Таманджиевъ, Иванъ Ив.—264.
Теодоровъ, Д-ръ Ив.—101.
Тимофеевский, Ф.—106.
Траяновъ, Т.—172.
Тренкова, Ст.—110 и 303.
Торосъ.—37, 118, 142, 143, 146 и 340.

Станковъ, А.—81.
Фареръ, Клодъ—105.
Фурнаджиевъ, Н.—200.
Хаджи Фонъ—108.
Hollweg—302.
Христовъ, Кирилъ—171.
Цаневъ, Ст.—53.
Черноморски, С.—46, 74, 85, 154 и 206.
Чолакова, Зл.—58, 157 и 199.
Шишковъ, П. А.—31, 38а, 75, 137, 225,
228, 233, 238, 256, 307, 314, 318, 319,
и 352.
Яковъ, Кс.—122.

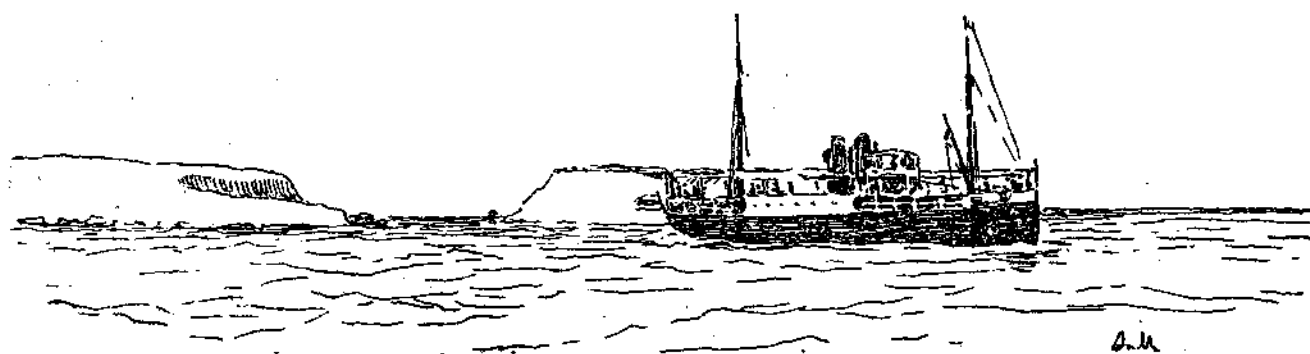
Списъкъ на преводачитъ*)

Б. Т. К.—9а.
Власевъ, Ст.—44 и 295.
Витановъ, Хр.—302.
Д. В.—195, 231, 248 и 336.
Зашевъ, К.—106, 218 и 305.
Зидаровъ, зап. лейт.—177.
Ивановъ, Н. П.—26, 47, 65, 113, 129, 130,
221, 243, 247, 259, 278 и 291.

Ивановъ, Сава Н.—80, 250 и 282.
Михайлова, М.—155.
Начаевъ—159.
Н. М.—297, 354.
Палазовъ, Ив. Хр.—73 и 242.
Петковъ, П.—327.
С. Н. И.—90.

Черноморски, С.—3, 87, 106, 170 и 258.
Шишковъ, П. А.—13, 105, 136, 189, 202
и 347.

*) Цифритъ означавагъ номера на азбучния редъ на статитъ, помѣстени въ първия списъкъ.

Параходъ „Евдокия“ край островитъ „Св. Иванъ“ и „Св. Петъръ“ при Созополъ.

Рис. отъ Ал. Мутафовъ 1928 г.

Акционерно Дружество за памучни прежди „ЦАРЬ БОРИСЪ“—ВАРНА

Произвежда първокачествени памучни прежди.

Най-голяма издържливостъ, еднакво равни
жици, най-износни цени—ето' какво
отличава българскитъ прежди
отъ чуждитъ.

ПРЕДПОЧИТАЙТЕ БЪЛГАРСКОТО ПРОИЗВОДСТВО!

ТЪРСЕТЕ ПРЕЖДИТЪ „ЦАРЬ БОРИСЪ“!

Продажи чрезъ генералнитъ представители:
СУЗИНЪ И С-ие АКЦ. Д-ВО, СОФИЯ—ВАРНА.

**„С. М. КИТРИ-
НОПУЛО“ А. Д.**
ВАРНА.

Телефонъ № 270.

Постояненъ складъ на
**СТРОИТЕЛНО-ДЕКОРАТИВНИ
МАТЕРИАЛИ:**

безиръ, терпентинъ, лакове, растителни
и индустриални масла, рибени, мине-
рални, цилиндрови и др.

Богатъ изборъ отъ разни бои за кораби и
здания, лакове за лодки и други.

Четки всѣкакъвъ видъ.

Бензинъ, парафинъ, блакъ, смола, коло-
фонъ и химикали.

Въжа, канапи.

Главни представители на гумени цар-
вули отъ фабрика „КАУЧУКЪ“.

10—2

**Тютюневата —
— Фабрика**

„МОМИЧЕ“

на

М. К. Авгериниди
ВАРНА

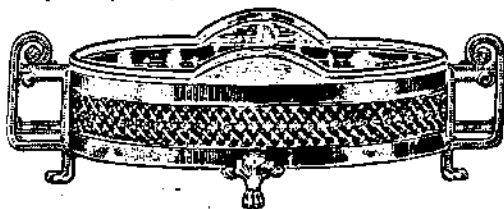
произвежда винаги най-
доброкачествени и
ароматични папирози.

3—2

Магазинъ „КРИСТАЛЪ“
на

Марди Б. Соломоновъ

Варна, ул. Царъ-Борисъ № 10. Телефонъ № 467

Готѣмъ изборъ на разни порцеланови, фаянсови, стъкларибски
и емайлирани издѣлия.

Сервизи за маса, чай, сладко, кафе и други. Прибори отъ ал-
пака, сѣждо и посребрени, мушамъ за маса, ламби, подюлен и
други. Всѣчки потребности за ресторанти,
млѣкарници и кръчми.

6—2

Братя Теневи
ВАРНА.

СКЛАДЪ
колониалъ — желѣзария — джа-
мове — безиръ и др.
НА ЕДРО.

Телегр. адресъ: ТЕНЕВИ. Телефонъ № 71.

10—2

**Василь Хр. —
— Поповъ & Синъ**

Варна, ул. Преславска № 33.

СКЛАДЪ ОТЪ ВЪЛНЕНИ ПЛТОВЕ.
Държасни доставчици.

Винаги на складъ най-добъръ изборъ
отъ английски и български платове за
костюми, манта, пардесюта, балтони,
офицерски трика, кастори и др.

Цени конкурентни.

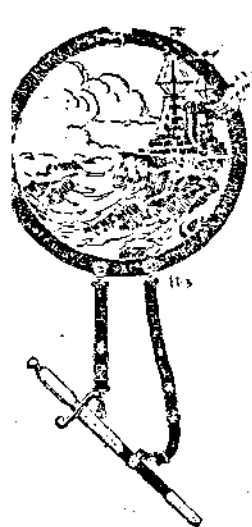
10—2

ТУРЕНА Е ПОДЪ ПЕЧАТЪ
„ЧЕРНО МОРЕ“

общодостъпни студии
КНИГА II

отъ САВА Н. ИВАНОВЪ
цена 30 лв.

За поръчки обръщайте се къмъ
автора (ул. Македонска 98 — Варна)
или къмъ Главното Управително
Тѣло на Българ. Народ. Морски
Сговоръ (ул. Царъ-Борисъ № 6 —
Варна.)

Поправка. Въ разказа на А. П. Шишковъ — „Отъ заточение“, помѣстенъ въ кн. № 9 отъ нашето списание, стр. 6—9, е пропуснато следното изречение: „— А защо стана американски поданикъ?“ То трѣбва да се вмѣсти въ втората колона на стр. 9, следъ 23 редъ и предъ изречението: „— Налагаше ми се...“.

Отъ редакцията.

998. Варна. — Телеграфо-Пощенска Станция

Въ

Съдържание: 1) Варна, пристанището вечеръ.—Рибарски хижи.—Последенъ день — Стихове отъ Иванъ Ив. Таманджиевъ; 2) *Liga navala Româna* отъ Г. С. 3) Морски бой отъ Кирилъ Христовъ; 4) Море—пѣсень—превелъ Н. Начевъ; 5) *Ръка Тунджа* отъ Ст. Димитровъ; 6) *Търговското мореплаване въ свѣта* отъ Д-ръ Г. Петковъ; 7) *Поставянето на подводенъ кабелъ между Германия и Швеция*—превелъ Д.; 8) *Опасна срѣща*—Разказъ—отъ П. А. Шишковъ; 9) *Св. Никола*—Народна приказка—преразказала Ст. Тр-ва; 10) *Рибари*—Разказъ—Преводъ отъ Н. П. Ивановъ; 11) *Морски спортъ*—Състезанията на Варненския Морски Шортенъ Легионъ при Б.Н.М.С.—отъ Сава Н. Ивановъ; 12) *Официаленъ отдѣлъ*; 13) *Морски новини*; 14) *Морски книгописъ*; 15) *Систематически указателъ* отъ Сава Н. Ивановъ.

ВЪЛНЕНО ТЕКСТИЛНО АНОНИМНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

„ФАБРИКА АЛЕКСАНДЪРЪ”-Габрово

Производство на чисто вълнени прежди и платове.

S-TÉ LAINE-TEXTILE ANONYME PAR ACTIONS

„Fabrique Alexandres”- Gabrovo (BULGARIE)

FABRICATION DES DIVERS TISSUS ET FILS EN LAINE.

Почетенъ дипломъ, златни и сребърни медали отъ изложенията въ Парижъ 1900, Чикаго 1893, Пловдивъ 1892, Анверсъ 1894, Русе 1892, Лондонъ 1907.

Телеграфически адресъ:
ФАБРИКА АЛЕКСАНДЪРЪ—ГАБРОВО.

Adresse télégraphique:
FABRIQUE ALEXANDRES, Gabrovo (Bulgarie)
10—1.

ХРИСТО Р. БОБЧЕВЪ & СИНОВЕ — ГАБРОВО

Предачна фабрика за финни прежди
отъ мѣстни и европейски вълни.

Постояненъ депозитъ отъ първокачественъ гайтанъ.

Телегр. адресъ: „БОБЧЕВИ”.

Основана 1859 год.

Телефонъ № 4.

10—1.